

Forum Masonic

Masonic Forum

Est. 2000

No. 65
2024, 24th Year

Honorary Committee:

MW Vladimir Boantă;

MW Eugen Ovidiu Chirovici;

Ill. Marcel Schapira, 33°; Ill. John Boettjer, 33°;

Ill. Richard B. Burgess, 33°; MW Chaim Henry Gehl;

MW Klaus Horneffer; MW Alberto Menasche; RW Gordon Michie;

RW Thomas Jackson; MW Gustavo Raffi; RW Trevor Stewart

*"MASONIC FORUM Magazine is a major player
on the international scene and certainly represents
a quality that is at least the equal of some of
the best that I have seen."*

THOMAS JACKSON

MASONIC FORUM Magazine is a private initiative placed
at the service of the Regular Freemasonry

MASONIC FORUM is registered mark, the property of ARES Group. According to art. 206
Criminal Code, the juridical responsibility for the subject of the article belongs to the author.
Also, if it's about press agencies or quoted personalities, the responsibility belongs to them.

Copyright © **FORUM MASONIC** (ISSN 1582-2702). All rights reserved.
No material from this magazine can be multiplied, distributed or used in any
otherway without the written acceptance of the publisher.

Cover I: Salisbury Cathedral (1258), Wiltshire, England.

Founder & Director

CLAUDIU IONESCU

Editor in Chief

MIRELA ELENA ENE

Translator

GEORGE ARION Jr.

Legal Advisors

SORIN BOLDI

MIRCEA RAFAILESCU

DTP: **MARIANA DUMITRU**

Webmaster: **ADRIAN PARADOVSKI**

**Bilingual Publication
ISSN 1582-2702**

**PO-Box 22-544
Bucharest, Romania**
**Mobile: +40-744-670070
Phone: +40-371-112201
Fax: +40-372-000969**

masonicforum@gmail.com

CLAUDIU IONESCU | Founder & Director, MASONIC FORUM Magazine

ARGUMENT

Revista FORUM MASONIC are plăcerea să anunțe că Drept Respectabilul Frate Gordon Michie este noul membru al Comitetului Director de Onoare. Are o energie și dedicare pentru Craft extraordinare. În perioada pandemiei, Gordon (pe vremea aceea era Maestru Venerabil al Lojii de Cercetare *Hope of Kurrachee* nr. 337 din cadrul Marii Loji a Scoției) organiza întâlniri online săptămânale, la care diversi masoni de pe Glob ne prezintau planșe. Fantastic! Mărturisesc faptul că aşteptam cu nerăbdare următoarea zi de marți, pentru că urma o nouă întâlnire zoom organizată de Gordon în numele și pentru loja sa! Au fost peste 100 de întâlniri organizate de el. După revenirea la normal a lumii, am putut circula din nou. Evident, primul lucru a fost să solicit intrarea în loja *Hope of Kurrachee*. A fost cadoul pe care mi l-am oferit la împlinirea a 25 de ani de când am fost inițiat în Craft: în 2022 am depus jurământul ca membru al Masoneriei Scoțiene. Am întâlnit în această lojă oameni speciali, masoni dedicați, știitori de carte dar absolut normali și lipsiți de emfază.

Consider că Masoneria are valoare în sine și poate avea un real impact social, în primul rând, prin frații care sunt vîrfuri în domeniile lor de activitate. Marele violonist și frate Gabriel Croitoru mi-a acordat un exceptional interviu, pe care îl puteți vedea pe canalul nostru de YouTube și citi în paginile acestui număr al revistei. Nu am întâlnit prea multe personalități publice din România care să nu își ascundă apartenența la Masonerie. Îți mulțumesc, Gabi, încă o dată!

Din cauza pierderii reperelor de către tânără generație și a pantei descendente pe care merge umanitatea (a nu se înțelege doar omenirea), am reprodus în acest număr un text de excepție al unuia dintre Directorii noștri de Onoare, P.R. Gustavo Raffi, Mare Maestru din Trecut al Grande Oriente

MASONIC FORUM Magazine is pleased to announce that RW Bro. Gordon Michie is the new member of the Honorary Board of Directors. He has tremendous energy and dedication to the Craft. During the pandemic, Gordon (at that time he was WM of *Hope of Kurrachee* Research Lodge No. 337, Grand Lodge of Scotland) held weekly online meetings, where various Mason scholars from around the Globe delivered papers. Fantastic! I confess that I was looking forward to the next Tuesday, as there was to be another zoom meeting organised by Gordon on behalf of and for his lodge! There were over 100 meetings organised by him. After the world got back to normal, we were able to travel again. Obviously, the first thing I did was to request my joining the *Hope of Kurrachee* lodge.

It was the gift I gave myself on my 25th anniversary of being initiated into the Craft: in 2022 I took the oath as member of the Scottish Freemasonry. I have met some special people in this lodge, dedicated Masons, real scholars but absolutely normal and without emphasis.

I believe that Freemasonry has value in itself and can have a real social impact, first and foremost through the brethren who are leaders in their fields. The great violinist and Brother Gabriel Croitoru granted me an exceptional interview, which you can see on our YouTube channel and read in the pages of this issue of the magazine. I have not met many public personalities in Romania who do not hide their membership in Freemasonry. Thank you, Gabi, once again!

Because of the loss of landmarks by the younger generation and the downward slope on which humanity is going (not to be understood only mankind), we have reproduced in this issue an exceptional text by one of our Honorary Directors, MW Gustavo Raffi, PGM of the Grande Oriente

d'Italia – *Etica Libertății, etica Responsabilității*.
Textul lui Gustavo a fost publicat inițial în 2010.

Pablo Lázaro, Marele Maestru al Argentinei, a luat atitudine publică și a implicat Marea sa Lojă în dialogul social, declarând anul 2024 drept *Anul dialogului ca o garanție a păcii*. Redactorul nostru șef a realizat un interviu foarte interesant cu Pablo. Se știe că una din particularitățile Masoneriei în America de Sud este implicarea în viața cetății.

Având copyright-ul pentru limba română pentru cea de-a doua carte a lui Thomas Jackson, am publicat un fragment în revistă despre *Masonerie și Religie*. Opinia foarte lucidă a lui Tom este o adevărată mână de fier într-o mănușă de catifea. Și eu sunt de părere că lucrurile trebuie spuse clar și răspicat, fără lașitate, dacă dorim să reparăm ceva. Altfel, suntem parte la pierderea calității de om liber, în semantica celor care chiar știu ce este Masoneria al nivel global.

Lojii mele din Olanda, *Concord* nr. 134, i-a venit rândul să deschidă anul masonic 2024-2025 pentru lojile din regiunea Rotterdam, iar ținuta va avea loc în Biserică Arminius, pe 7 septembrie 2024. „După cel de-al Doilea Război Mondial, Lojile din Rotterdam au fost convinse că numai lucrând împreună puteau contribui într-un mod semnificativ la viața orașului nostru, iar ca să-și exprime această credință au hotărât să inaugureze fiecare An Masonic împreună, fiecare Lojă prezidând pe rând ceremonia. Acum, 75 de ani mai târziu, ele fac încă acest lucru”, afirmă Anne Brouwer, Maestru Venerabil din Trecut și Venerabil de Onoare al Lojii *Concord*, care e cea mai veche lojă de limba engleză din Olanda, fiind înființată în 1929. Ritualul nostru este Emulation, pur-sânge englezesc și este diferit de cel olandez, practicat de toate celelalte loji care vor participa. E o reală provocare pentru noi toți. Aștept cu nerăbdare acest eveniment special.

În 2001 am publicat prima traducere în românește a *Manuscrisului Dowland - Legenda Craftului*, traducere realizată de Gabriel Giurgiu. Considerând faptul că munca de pionierat a DR frate Gabriel Giurgiu trebuie cunoscută de toți masonii români, am republicat acest reper istoric al Craftului.

Fiind într-o deplasare la Londra la începutul acestui an, am vizitat Catedrala Salisbury, aflată la 130 de kilometri. Aici se află cel mai bine păstrat exemplar al Magnei Charta (din cele patru care au supraviețuit istoriei de 800 de ani). Suntem free-masons, deci constructori liberi. Catedralele au fost ridicate de breslele de masoni operativi, înaintașii noștri. Fotomontajul de patru pagini din revistă are legătură strânsă cu Masoneria și cu conceptul de libertate.

d'Italia – *Ethics of Freedom, Ethics of Responsibility*. Gustavo's text was originally published in 2010.

Pablo Lázaro, Grand Master of Argentina, took a public stand and involved his Grand Lodge in social dialogue, declaring 2024 as the *Year of Dialogue as a guarantee of peace*. Our Editor-in-Chief conducted a very interesting interview with Pablo. It is known that one of the peculiarities of Freemasonry in South America is its involvement in the life of the city.

Having the Romanian copyright for Thomas Jackson's second book, we have published an extract in the magazine on *Masonry and Religion*. Tom's very lucid opinion is a real iron hand in a velvet glove. I too am of the opinion that things need to be said loud and clear, without cowardice, if we are to put anything right. Otherwise, we are party to the loss of free-manhood, in the semantics of those who actually know what Freemasonry is globally.

It is my Dutch Lodge's turn, *Concord* No. 134, to open the Masonic year 2024-2025 for Lodges in the Rotterdam region; the celebration will take place in the Arminius Church on September 7, 2024. "After the Second World War, the Lodges of Rotterdam were convinced that only by working together could they contribute in a meaningful way to the life of our city, and to express this belief they decided to inaugurate each Masonic Year together, with each Lodge presiding over the ceremony in turn. Now, 75 years later, they are still doing so," says Anne Brouwer, PM and WM of Honour of *Concord* Lodge, which is the oldest English-speaking lodge in the Netherlands, having been established in 1929. Our ritual is Emulation, pure English and is different from the Dutch ritual practiced by all the other lodges that will participate. It is a real challenge for all of us. I look forward to this special event.

In 2001 I published the first Romanian translation of the *Dowland Manuscript - Legend of the Craft*, a translation by Gabriel Giurgiu. Believing that the pioneering work of RW Bro. Gabriel Giurgiu should be known by all Romanian Brethren, we have republished this historical landmark of the Craft.

On a trip to London earlier this year, I visited Salisbury Cathedral, 80 miles away. Here is the best preserved copy of the Magna Charta (of the four that have survived 800 years of history). We are freemasons, so free builders. The cathedrals were built by the operative Masonic guilds, our forefathers. The four-page photomontage in the magazine is closely related to Freemasonry and the concept of freedom. ■

G. Ionescu

Mirela Elena Ene

de vorbă cu / talking to

PABLO LÁZARO

Grand Master, Grand Lodge of Argentina

Implicitarea masoneriei în dialogul social

Invitatul nostru este Pablo Lázaro, Marele Maestru al Marii Loji din Argentina, o masonerie activă, care se implică în viața cetății. Tema centrală a interviului de astăzi este implicarea Masoneriei în dialogul social.

Masoneria argentiniană a declarat anul 2024 "anul dialogului ca o garanție a păcii". Ce a determinat luarea unei poziții publice în acest sens? Te rog să ne spui care sunt metodele abordate de Marea Lojă din Argentina astfel încât acest motto să devină o realitate?

Francmasoneria argentiniană are o tradiție lungă în a fi un garant al unor spații în care adversari politici se puteau întâlni și ajunge la acorduri pentru a depăși conflictele prin dialog și respect reciproc. Tinuta Unității Naționale (Tenida de unidad nacional) este unul dintre cele mai cunoscute exemple de participare a Masoneriei argentine la rezolvarea conflictelor prin dialog, dar desigur există multe altele.

Argentina traversează un moment istoric în care se înregistrează o diviziune în societate. De ambele părți ale acestei falii există oameni bine intenționați care își doresc o societate mai dreaptă. Credem că rolul francmasoneriei trebuie să continue să fie acela de instituție care garantează respectul pentru toate punctele de vedere, neutralitatea, libertatea de gândire și acordul pentru binele comun ca bază pentru acest dialog.

În ultima perioadă, dialogul social este, de fapt, un monolog al puterii sau al unor grupuri separate, interesate în a-și prezenta mesajul și a-și difuza imaginea. Dialogul este promovat în ultima perioadă mai ales în situații de criză și se desfășoară ad-hoc, spontan, fără o strategie bine determinată, cu alte cuvinte, se acționează din „stare de necesitate”, fără ca toți partenerii să fie considerați interlocutori valabili.

The involvement of Freemasonry in social dialogue

Our guest is Pablo Lázaro, Grand Master of the Grand Lodge of Argentina, an active Freemasonry that is involved in the life of the city. The central theme of today's interview is the involvement of Freemasonry in social dialogue.

Freemasonry in Argentina has declared 2024 "the year of dialogue as a guarantee of peace". What motivated you to take a public position on this? Please tell us what are the methods approached by the Grand Lodge of Argentina so that this motto becomes a reality?

Freemasonry in Argentina has a long tradition of being a guarantor of spaces where political opponents could meet and reach agreements to overcome conflicts through dialogue and mutual respect. The Lodge of National Unity (Tenida de unidad nacional) is one of the best known examples of Argentine Freemasonry's participation in conflict resolution through dialogue, but of course there are many others.

Argentina is going through a historical moment of division in society. On both sides of this fissure there are well-meaning people who want a more just society. We believe that Freemasonry's role must continue to be that of an institution that guarantees respect for all points of view, neutrality, freedom of thought and agreement for the common good as the basis for this dialogue.

Lately, social dialogue is in fact a monologue of power or of separate groups interested in presenting their message and spreading their image. The dialogue is promoted lately especially in crisis situations and is conducted ad hoc, spontaneously, without a well-defined strategy, in other words, it acts out of "necessity", without all partners being considered valid interlocutors.

Cum intenționați să "așezați la aceeași masă" grupurile separate, cu mesaje diverse, chiar contradictorii și care este maniera de a disemina informațiile în societate ulterior, astfel încât mesajele să ajungă la cât mai multe persoane?

Primul lucru de care trebuie să ținem cont este că toate grupurile pot sta la masă dacă li se asigură și li se garantează condiții de participare echitabile, ceva similar cu modul în care funcționează medierea. În ceea ce privește a doua parte a întrebării, diseminarea trebuie să fie, de asemenea, consensuală, evitând divulgarea și făcând cunoscut ceea ce părțile au convenit și în termenii conveniți. Nu putem fi naivi când vine vorba de comunicare în epoca rețelelor sociale.

Sunt cooptate la aceste discuții și instituții sau reprezentanți ai statului, astfel încât să facilitați apropierea acestora de cetățeni, pentru a le asculta vocea?

Participanții sunt acei interlocutori care sunt semnificativi în funcție de ceea ce se discută. Uneori participă funcționari publici, iar alteori personalități a căror opinie este relevantă. Nu există condiții. Singura cerință este ca dialogul să fie funcțional pentru obținerea unor poziții concluzive sau pentru atingerea obiectivelor pentru care a fost convocat.

Trăim într-o societate diversă din multe puncte de vedere, tocmai de aceea dialogul ar trebui să însemne să deschizi spații pentru ca vocile diferite să se facă auzite, să creezi un mediu în care interacțiunezi natural cu celălalt – și nu să îi trimiți în altă lume pe cei care sunt diferenți de tine. Cum crezi că trebuie abordată înțelegerea și acceptarea diversității drept premisă a dialogului?

În această privință, francmasoneria argentiniană are, de asemenea, o poziție foarte simplă și clară: viața privată a oamenilor este doar atât, viața lor privată. În acest sens, am susținut și promovat campanii împotriva tuturor tipurilor de discriminare. Am făcut publică aderarea noastră la definiția internațională a antisemitismului, la fel cum am aderat la lupta împotriva apofobiei, care nu este nici mai mult nici mai puțin decât disprețul față de persoanele care suferă de tot felul de privațuni. Susținem în mod explicit lupta împotriva excluderii minorităților și a discriminării în toate formele sale.

How do you intend to "sit down at the same table" separate groups with different, even contradictory messages and what is the way to disseminate the information in society afterwards so that the messages reach as many people as possible?

The first thing to bear in mind is that all groups can sit at the table if they are provided and guaranteed fair conditions of participation, something similar to how mediation works. As for the second part of the question, the dissemination must also be consensual, avoiding disclosure and making known what the parties have agreed and in the agreed terms. We cannot be naive when it comes to communication in the age of social media.

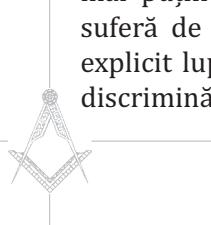
Are state institutions or representatives also involved in these discussions so as to make it easier to bring them closer to citizens and listen to their voice?

Participants are those interlocutors who are significant in terms of what is being discussed. Sometimes public officials participate, and sometimes personalities whose opinion is relevant. There are no conditions. The only requirement is that the dialogue must be functional in order to obtain conclusive positions or to achieve the objectives for which it was convened.

We are living in a diverse society from many points of view, this is why dialogue should mean opening up spaces for different voices to be heard, creating an environment where you interact naturally with the other – and not sending those who are different from you to another world. How do you think understanding and acceptance of diversity should be approached as a basic premise for dialogue?

In this regard, Freemasonry in Argentina also has a very simple and clear position: people's private life is just that, their private life. In this sense, we have supported and promoted campaigns against all kinds of discrimination. We have made public our commitment to the international definition of anti-Semitism, just as we have committed ourselves to the fight against aporophobia, which is no more and no less than contempt for people suffering from all kinds of deprivation. We explicitly support the fight against exclusion of minorities and discrimination in all its forms.

Cum sunt integrate principiile masonice în realizarea propriu-zisă a dialogului din această perspectivă a diversității societății contemporane?

Aveam o viziune foarte pragmatică în ceea ce privește lupta împotriva discriminării. Credem că cel mai bun mod de a lupta împotriva discriminării este pur și simplu să nu discriminăm. În casa noastră, în forumurile noastre și la evenimentele noastre, întâlniți frați și profani de toate felurile, în mod firesc. La evenimentele deschise publicului, oamenii sunt adesea surprinși să vadă Frați care nu se încadrează în stereotipul masonilor. Ori, o astfel de întâlnire este cel mai eficient mod de a desființa prejudecătile.

Forța dialogului masoneriei vine și din capacitatea de a te pune în locul celuilalt? Cred că acest principiu ar ajuta foarte mult și lumea politică atunci când se stabilesc politicile publice.

Da, desigur, poate că aceasta este cheia pentru a rezolva multe, multe probleme. Empatia este fundamentală. Nu este posibil să se ajungă la acorduri de orice fel fără o înțelegere serioasă a poziției fiecărui.

Aș vrea să ne oprim puțin la două concepte care apar în ultima perioadă în spațiul public: "națiune" și "naționalism". Sunt concepte ce prezintă notele definitorii ale identității, punând în discuție relația dintre națiune, stat, patriotism, nationalism versus globalizare, abordarea valorilor nationale în raport cu cele regionale sau globale. Consideri că, din această perspectivă, există bariere în calea realizării unui dialog constructiv?

Nu există nicio îndoială că globalizarea, ca fenomen politic, economic și social, afectează profund concepțile de națiune și naționalism. Însă mai există un alt concept care este la fel de afectat, și anume suveranitatea. Tehnologia a șters multe granițe, dar, în același timp, a trasat altele. Acum vorbim despre alte tipuri de suveranitate: suveranitate alimentară, suveranitate tehnică, suveranitate culturală și, bineînțeles, suveranitate teritorială. Cred că multe idei legate de național trebuie regândite pentru a evita anacronismele.

Lumea contemporană este într-o evoluție rapidă și imprevizibilă a științei și tehnicii, generând o gigantică mișcare de idei, de invenții și descoperiri, o creștere

How are masonic principles integrated into the dialogue itself from this perspective of the diversity of contemporary society?

We have a very pragmatic vision of the fight against discrimination. We believe that the best way to fight discrimination is simply not to discriminate. We avoid statements: we simply don't discriminate. In our house, in our forums and at our events, you naturally meet brethren and non-masons, people of all kinds. At events open to the public, people are often surprised to see Brethren who do not fit the stereotype of Masons. Or, such a meeting is the most effective way to break down prejudice.

Does the strength of Masonic dialogue also come from the ability to put yourself in the other person's shoes? I think this principle would also help the political world a lot when setting public policy.

Yes, of course, maybe this is the key to solve many, many problems. Empathy is fundamental. It is not possible to reach agreements of any kind without a serious understanding of each other's position.

I would like to dwell a little on two concepts that have been appearing lately in the public space: "nation" and "nationalism". They are concepts that present the defining notes of identity, questioning the relationship between nation, state, patriotism, nationalism versus globalisation, the approach to national values in relation to regional or global ones. Do you think that, from this perspective, there are barriers to constructive dialogue?

There is no doubt that globalisation, as a political, economic and social phenomenon, deeply affects the concepts of nation and nationalism. But there is another concept that is equally affected, namely sovereignty. Technology has erased many borders, but at the same time it has drawn new ones. We are now talking about other types of sovereignty: food sovereignty, technical sovereignty, cultural sovereignty and, of course, territorial sovereignty. I believe that many

exponențială a informației și a tehnologilor de vârf. Astfel, societatea noastră devine din ce în ce mai complexă. Cu toate acestea, construcția unei societăți democratice și respectoase față de valori trebuie să țină seama de istorie, iar predarea acestora devine un act de profundă responsabilitate civică.

Cred că istoria ar putea sprijini un altfel de societăți. Nu o societate în care protecția diversității este garantată prin reguli echitabile, ceea ce ar permite limitarea sau eliminarea conflictelor, ci una în care există un echilibru dinamic între afirmarea identităților și promovarea dialogului, o societate ce recunoaște conflictele și caută permanent mecanisme de gestionare constructivă a acestora.

Consider că societatea actuală duce lipsă de modele, de repere. Cât de importante mai sunt modelele oamenilor din trecut, indiferent de domeniul în care au activat? Care ar fi, în opinia ta, modalitatea de a fi prezentate acestea și rolul lor în societatea vremii astfel încât aceștia să conteze pentru societatea în care trăim?

De-a lungul istoriei, toate societățile au invocat anumite figuri ca modele, din punct de vedere etic, științific, militar, cultural și aşa mai departe. Nu cred că există o lipsă de modele, poate că nu le putem vedea pentru că este foarte dificil – sau imposibil – să evaluăm propria noastă epocă. Cred că modelele care vor apărea vor trebui să fie comunicate sau diseminate într-un mod diferit de cel din secolul al XIX-lea sau al XX-lea, pur și simplu pentru că dinamica comunicării este diferită. Acum toată lumea are în buzunar un dispozitiv cu care se informează, ba chiar cu care generează și informații. Totul este foarte rapid în favoarea și în defavoarea lor; gândiți-vă cum cineva poate fi anulat în câteva ore. Aceeași putere poate funcționa și în favoarea cuiva.

Faptul că universitățile sunt pline de tineri este un semn că există modele pozitive, chiar dacă acestea sunt diferite de eroii tradiționali. Cred că secolul XXI impune un alt mod de găndire și că Francmasoneria trebuie să fie în fruntea acestei noi paradigmă, așa cum a fost și în secolele anterioare, pentru că această atitudine de deschidere este ceea ce explică succesul și relevanța sa.

ideas about the national need to be rethought to avoid anachronisms.

The contemporary world is in a rapid and unpredictable evolution of science and technology, generating a gigantic movement of ideas, inventions and discoveries, an exponential growth of information and high technologies. Thus our society is becoming increasingly complex. However, building a democratic and value-based society must take history into account, and teaching it becomes an act of profound civic responsibility.

I believe that history could support a kind of society. Not a society in which the protection of diversity is guaranteed by fair rules, which would allow conflicts to be limited or eliminated, but one in which there is a dynamic balance between the affirmation of identities and the promotion of dialogue, a society that recognises conflicts and constantly looks for mechanisms to manage them constructively.

I believe that today's society has a deficit of models, of landmarks. How important are the models of people from the past, whatever their field of activity? In your opinion, what would be the way to present them and their role in the society of their time so that they matter for the society we live in?

Throughout history, all societies have invoked certain figures as models, ethically, scientifically, militarily, culturally and so on. I don't think there is a lack of models, maybe we can't see them because it is very difficult – or impossible – to evaluate our own era. I think the models that will appear will have to be communicated or disseminated in a different way than in the 19th or 20th century, simply because the dynamics of communication are different. Now everyone has a device in their pocket with which they inform themselves, and even with which they generate information. Everything is very fast for and against them; think how someone can be cancelled in a few hours. The same power can also work in someone's favour.

The fact that universities are full of young people is a sign that there are positive models, even if they are different from traditional heroes. I believe that the 21st century requires a different way of thinking and that Freemasonry must be at the forefront of this new paradigm, as it was in previous centuries, because this open attitude is what explains its success and relevance. ■

GORDON MICHIE | Past Substitute Provincial GM, Prov. GL of Fife and Kinross, GL of Scotland
 PM, Lodge Earl Haig No. 1260, Grand Lodge of Scotland
 PM, Lodge Hope of Kurrachee No. 337, Grand Lodge of Scotland

Un general de armătă la ținuta inaugurală a Lojii Hope of Kurrachee Nr. 337

În 25 aprilie 1842, Marele Maestru Provincial, Fratele Burness, a fondat Francmasoneria scoțiană în India cu autorizația Marii Loji a Scoției, emițând o Patentă Provizorie către Frații din Karachi prin care aceștia puteau să alcătuiască o Lojă numită „Hope”. Patenta Provizorie conferă permisiunea de a organiza ținute până când o Patentă emisă de Marea Lojă a Scoției îi va lua locul și va prevena asupra celei Provizorii. Loja a primit numărul 421 din partea Marii Loji.

Tinuta inaugurală s-a desfășurat în 17 mai 1842 când Fratele Căpitan R. H. MacIntosh a fost instalat Maestru Venerabil – și ce nume scoțian excelent cu care să începi Francmasoneria scoțiană în India! Maestrul care a condus ceremonialul consacrării era Fratele General Sir John Lysagh Pennefather, care a prezidat și instalarea în funcții a Maestrului Venerabil și a Ofițerilor. După aceea s-au desfășurat lucrările, inclusiv aprobarea a douăzeci de articole din Regulamentul intern al Lojii. Loja a fost trecută la gradul al doilea, iar Frații Fenning și Hayman, care în calitate de ucenici au semnat petiția, au fost făcuți Calfe. Patru candidați au fost propuși și inițiați pe loc, alți cinci au fost propuși, lucru care arată entuziasmul masonic din Regiment – Regimentul 22 Infanterie (Regimentul Cheshire), pe care îl comanda Generalul. Știm că în perioada petrecută în India au luat parte la bătălia de la Meeanee din februarie 1843, bătălia de la Hyderabad din martie 1843 și la cucerirea provinciei Sindh din vara lui 1843.

Prima minută scrisă a Lojii spune:

S-a primit o dispensă din partea Prea Respectabilului James Burnes, Mare Maestru Provincial pentru Nord-Vestul din Indiei Britanice, datată Bombay, 25 aprilie, anul Domnului 1842 și al Francmasoneriei

A military General at the inaugural meeting of the Lodge Hope of Kurrachee No. 337

On 25th April 1842 the Provincial Grand Master, Bro. Burness, established Scottish Freemasonry in India under authority from the Grand Lodge of Scotland, by issuing a Provisional Charter to Brethren at Kurrachee to form themselves into a Lodge styled "Hope". The Provisional Charter is permission to hold meetings until a Charter is issued by the Grand Lodge of Scotland will take its place and precedence from the Provisional issue on that date. The Lodge was numbered 421 by Grand Lodge.

The inaugural meeting was held in the 17th May 1842 when Bro. Capt. R H MacIntosh was installed as Worshipful Master, and what an excellent Scottish name to start Scottish Freemasonry in India. Our appointed acting PM at our consecration was Bro. Gen Sir John Lysagh Pennefather, who presided over the installation of

the Master and the Office-bearers who were duly installed. Thereafter the following business was conducted including twenty articles of the By-Laws that were approved. The Lodge was passed to the second degree and Brothers Fenning and Hayman, who as entered apprentices signed the petition, were made Fellows of Craft. Four candidates were proposed and duly initiated, a further 5 candidates were proposed. Thus, indicating the masonic enthusiasm in the Regiment, that Regiment being the 22nd Regiment of Foot (The Cheshire Regiment) which the General commanded. We know that whilst in India they took part in the Battle of Meeanee in February 1843, the Battle of Hyderabad in March 1843 and the conquest of Sindh in summer 1843.

The first recorded minute of the Lodge reads:

A warrant of Dispensation having been received from the MW James Burnes, PGM of the North Western

5842, numindu-i pe Fratele J. L. Pennefether Maestru din Trecut, pe R. H. MacIntosh primul Maestru Venerabil și pe A. H. O. Mathews și M. McMurdo ca Prim Supraveghetor și, respectiv, Supraveghetor Secund, conferindu-le autorizația de a constitui o Lojă Masonică ce se va numi Loja Hope. În acest scop, următorii Frați s-au adunat la Kurrachee în 17 mai 1842 la ora 2 după-amiaza.

Însă cine era acest om care a fost numit Maestru din Trecut al Lojii și și-a asumat Scaunul Regelui Solomon la prima noastră ținută și despre care se poate spune că a fost primul membru al Lojii? Știm doar puține lucruri despre istoria lui masonică, în sensul că a fost inițiat în Loja Sussex din Jamaica în 1828, pe când era căpitan în Regimentul 22 Infanterie. Pe atunci, Loja se întrunea în Sussex Hall.

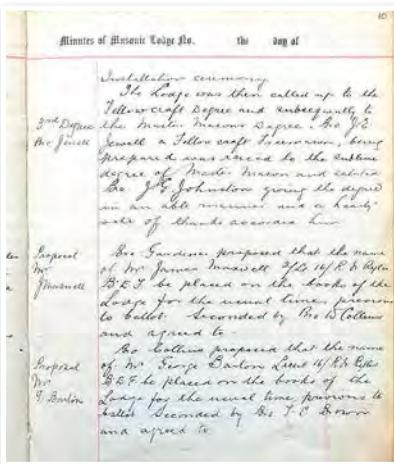
Un articol scris de Ernest Marsh Lloyd și publicat în 1895 ne spune câte ceva despre el:

Sir John Lysaght Pennefather a fost al treilea fiu al reverendului John Pennefather de la Co. Tipperary și vărul lui Richard Pennefather, Baron de Exchequer în Irlanda. Mama lui a fost fiica maiorului Percival.

S-a înrolat în armată în 14 ianuarie 1818 cu gradul de sublocotenent în Regimentul 7 de Gardă Dragoni, a devenit locotenent în 20 februarie 1823 și căpitan cu jumătate de soldă în 5 noiembrie 1825. În 8 aprilie 1826 a fost numit în Regimentul 22 Infanterie (Cheshire), unde a devenit Major în 22 martie 1831 și locotenent-colonel în 18 octombrie 1839.

Până atunci nu participase la serviciu activ, dar în 1843 a comandat singurul regiment european din mica forță cu care Sir Charles Napier a câștigat bătălia de la Miani (Meanee; 17 februarie), unde a și dus greul luptei și unde două mii de soldați au învins treizeci și cinci de mii. Batalionul era alcătuit din vreo cinci sute de soldați, aproape cu toții irlandezi, asemenea colonelului și generalului „Nobilul soldat Pennefather” (după cum l-a descris Napier) a căzut rănit – mortal, s-a crezut – în vârful bancului de lângă albia râului și care era cel mai înalt punct al poziției balucilor. A fost făcut Companion al Ordinului de Bath și a primit mulțumirile Parlamentului.

Provinces of British India, dated Bombay, the 25th April in the year of our Lord 1842 and of Freemasonry 5842, constituting and appointing Bro. J L Pennefether as Past Master, RH MacIntosh as first Worshipful Master and AHO Mathews and M. McMurdo as the first Senior and Junior Wardens respectively, authorising them to assemble a Lodge for the purpose of Freemasonry, and to be designated Lodge Hope. In pursuance thereof the following Brethren assembled at Kurrachee on 17th May 1842 at 2 noon.

Sussex Hall, Harbour Street, Kingston, Jamaica,
West Indies Harbour Street 1820

But who was this man that was appointed Past Master of the Lodge and assumed the Chair of King Solomon at our first meeting and was arguably our first member of the Lodge? We know a little about his masonic history in that he was initiated in the Sussex Lodge, Jamaica in 1828, when a Captain in the 22nd Regiment of Foot. The Lodge at this time met in the Sussex Hall.

An article written by Ernest Marsh Lloyd and published in 1895 gives an insight into the man:

Sir John Lysaght Pennefather was the third son of the Rev. John Pennefather of Co. Tipperary, and cousin of Richard Pennefather, Baron of the Exchequer in Ireland. His mother was daughter of Major Percival.

He entered the Army on 14 Jan. 1818 as Cornet in the 7th Dragoon Guards, became a Lieutenant on 20 Feb. 1823, and a Captain on half-pay on 5 Nov. 1825. On 8 April 1826 he was appointed to the 22nd Foot (The Cheshire regiment), in which he became Major on 22 March 1831, and Lieutenant-colonel on 18 Oct. 1839.

Up to this time he had seen no active service, but in 1843 his was the one European Regiment in the small force with which Sir Charles Napier won the battle of Miani (Meanee) (17 Feb.), and it bore the brunt of that action, in which two thousand men defeated thirty-five thousand. The Battalion was about five hundred strong, nearly all Irishmen, like their Colonel and their General. ‘The noble soldier, Pennefather’ (as Napier described him), fell wounded – mortally, it was thought – on the top of the bank which bordered the river-bed and formed the crest of the Baluchis’ position. He was made a CB, and received the thanks of Parliament.

În 1848 a renunțat la comanda Regimentului 22 și a fost pus pe jumătate de soldă, iar anul următor a fost numit intendent-șef adjunct în districtul Cork. În 1854 a primit comanda Brigăzii Întâi a Diviziei a II-a (a lui Sir De Lacy Evans) din armata trimisă în Răsărit, iar în 20 iunie a fost făcut general-maior. Brigada lui era alcătuită din Regimetele 30, 55 și 95. A comandat-o cu distincție în bătălia de la Alma și în lupta din 26 octombrie, când din Sevastopol a fost lansat un raid în forță împotriva înălțimilor ocupate de Divizia a II-a de pe extrema flancului drept a aliaților. Însă a mai avut ocazia să se distingă zece zile mai târziu, când rușii au pornit atacul general – pentru care raidul fusese doar o misiune pregătităre – și s-a purtat bătălia de la Inkerman (5 noiembrie).

Dată fiind că Evans se îmbolnăvise, în ziua aceea Pennefather se afla la comanda Diviziei. Avea mai puțin de trei mii de soldați, în vreme ce de el se apropiau treizeci și cinci de mii de infanteriști ruși. În 26 octombrie Evans își poziționase trupele pe creasta aflată imediat în fața taberei diviziei și a permis ca pichetele să vină la el, preferând să nu-și părăsească locul ales. Pennefather a adoptat o cale diferită. A luptat pentru fiecare palmă de pământ, a ținut doar câțiva soldați în rezervă pe creastă și a înaintat cu toți soldații pe care-i avea la dispoziție ca să-și ajute pichetele să țină piept mai multor atacuri ale inamicului. Vizibilitatea redusă era prielnică pentru genul acesta de tactică, iar rezultatul a justificat-o. Pe măsură ce au venit întăriri – trupe engleze și franceze –, acestea au fost la fel trimise la înaintare pe fracții. Lordul Raglan a ajuns în scurtă vreme pe câmpul de luptă, iar Sir De Lacy Evans a venit din Balaclava în cursul dimineții. Însă Pennefather a fost lăsat să conducă lupta, în măsura în care o putea conduce cineva. „Mereu neînfriat, mereu scânteind de o vivacitate războinică, era el însuși o forță.” Chiar și când chipul radios nu-i putea fi văzut, alinare se găsea în glasul lui „și în jurămintele prefrerate ale «marelui bătrân», strigate într-un mod îmbărbător prin fum” (Kinglake). Bătălia a durat aproximativ șase ore – de la răsărit până la 1 după-amiază –, apoi rușii au început să se retragă, după ce pierduseră aproape douăsprezece mii de soldați.

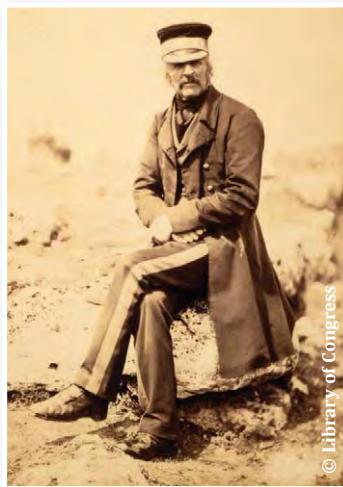
„Purtarea admirabilă” a lui Pennefather a fost menită în depeșa Lordului Raglan. Două săptămâni

In 1848 he gave up the command of the 22nd Regiment, and was placed on half-pay, and in the following year he was appointed Assistant Quartermaster-General in the Cork district. In 1854 he was given Command of the First Brigade of the Second (Sir De Lacy

Evans's) Division in the Army sent to the East, and on 20 June he was made Major-general. His brigade consisted of the 30th, 55th, and 95th Regiments. He commanded it with credit at the battle of the Alma, and in the affair of 26 Oct., when a sortie in force was made from Sevastopol against the heights held by the second division on the extreme right of the allies. But he had more opportunity of distinguishing himself ten days later, when the attack, for which this sortie was only preparatory, was made by the Russians, and the Battle of Inkerman was fought (5 Nov.).

Owing to the illness of Evans, Pennefather was in command of the Division on that day. He had less than three thousand men under him, while thirty-five thousand Russian infantry were converging upon him. On 26 Oct. Evans had drawn up his force on the ridge immediately in front of the camp of the division, and allowed his pickets to be driven in rather than leave his chosen ground. Pennefather adopted an opposite course. He disputed every inch of ground, kept only a few men in hand on the ridge, but pushed forward all the men he could to support his pickets in resisting the several masses of the enemy. The thickness of the weather favoured these tactics, and the result justified them. As reinforcements, English and French, came up, they were similarly thrown forward by fractions. Lord Raglan was soon on the ground, and Sir De Lacy Evans came up from Balaclava during the course of the morning; but Pennefather was left to direct the fight, so far as any one person could direct it. 'Always undaunted, always kindling with warlike animation, he was a very power in himself.' Even when his radiant countenance could not be seen, there was comfort in the sound of his voice, 'and the "grand old boy's" favourite oaths roaring cheerily down through the smoke' (Kinglake). The battle lasted about six hours – from daybreak to 1 p.m. – then the Russians began their retreat, having lost nearly twelve thousand men.

Pennefather's 'admirable behaviour' was mentioned in Lord Raglan's despatch. A fortnight afterwards he

© Library of Congress

© Library of Congress

mai târziu a fost numit colonel al Regimentului 46 și a preluat comanda Diviziei a II-a când Evans s-a întors în Anglia spre sfârșitul lui noiembrie. A fost luat din Crimea în iulie 1855 pe motiv de invaliditate, iar în 25 septembrie a fost numit comandant al trupelor din Malta, poziție corespunzătoare gradului de general-locotenent. A rămas acolo aproape cinci ani, iar după un scurt serviciu în Districtul de Nord a comandanat trupele de la Aldershot din 1860 până în 1865. A schimbat postul de colonel al Regimentului 46 cu cel al Regimentului 22 în 13 februarie 1860. În 12 noiembrie în același an a devenit general-locotenent al Regimentului, iar în 9 mai 1868 a devenit general.

Fusește numit Cavaler Comandor al Ordinului de Bath în 5 iulie 1855 și a primit Marea Cruce a Ordinului de Bath în 13 mai 1867. A mai fost Comandant al Ordinului Sardinian al Sf. Mauriciu și Sf. Lazăr, Mare Ofițer al Legiunii de Onoare, precum și Cavaler Clasa a Doua al Ordinului Medjidie. În 27 august 1870 a fost numit Guvernator al Spitalului Chelsea.

A murit în 9 mai 1872 și a fost îngropat în cimitirul Brompton. În 1834 se căsătorise cu Katherine, fiica cea mare a Domnului John Carr, din Mountrath, Queen's County.

N.B. Pe soția lui Pennefather o chemă, de fapt, Margaret, NU Katherine, cum se spune în articol.

Această mărturie, scrisă la 23 de ani de când primul nostru membru a ocupat tronul lui Solomon, aduce la lumină caracterul lui Pennefather și le permite membrilor Craftului ca, 150 de ani mai târziu, să înțeleagă viața unui Francmason militar care și-a slujit țara la mijlocul de kilometri de casă și cât de mult trebuie să fi prețuit el faptul că era membru al Breslei în vremea Imperiului Britanic. Noi, membrii din prezent, ar trebui să prețuim faptul că Loja noastră, Hope of Kurrachee, a fost cea care a aprins flacăra Masoneriei în India, o tradiție care continuă să strălucească până în ziua de azi.

O tradiție pe care ne dorim să o reînviem la nivel de Lojă este una pe care încălzim noștri respectu și anual când se întâlneau la Karachi și s-a desfășurat cu ocazia aniversării fondării Lojii. Frații își amintea de fondatori după cum urmează:

Frații Lojii sunt chemați la ordin în Gradul al III-lea.

O trâmbiță anunță ultimul mesaj de la Apus.

Lista Fondatorilor a fost citită de Maestru.

Fondatorii sunt Frații: I. L. Pennefather, H. McMurdo, A. McPherson, H. F. Dilley, R. H. McIntosh, I. A. Ore, A. Hayman, H. Fenning, A. H. O. Matthews, C. Benbow

S-a auzit apoi de la Orient sunetul chemării.

was given the Colonelcy of the 46th Regiment, and he succeeded to the Command of the Second Division when Evans returned to England in the latter part of November. He was invalidated from the Crimea in July 1855, and on 25 Sept. he was appointed to command the troops in Malta, with the local rank of Lieutenant-general. He remained there nearly five years, and after a short term of service in the Northern District he commanded the troops at Aldershot from 1860 to 1865. He exchanged the Colonelcy of the 46th for that of his old Regiment, the 22nd, on 13 Feb. 1860. On 12 Nov. of that year, he became Lieutenant-general on the establishment, and on 9 May 1868 he became General.

He had been made a K.C.B. on 5 July 1855, and received the G.C.B. on 13 May 1867. He was also a Commander of the Sardinian order of St. Maurice and St. Lazarus, a Grand Officer of the Legion of Honour, and in the second class of the Medjidieh. On 27 Aug. 1870 he was made Governor of Chelsea Hospital.

He died on 9 May 1872, and was buried in Brompton cemetery. In 1834 he had married Katherine, eldest daughter of John Carr, esq., of Mountrath, Queen's County.

N.B. Pennefather's wife was actually called Margaret, NOT Katherine, as stated here.

This testimony written 23 years after our first member took the Chair, brings to life the character of the man and it allows members of the Craft some 150 years later a small insight into the life of a military Freemason, serving his Country thousands of miles away from home, how highly he must have valued his membership of the Craft in the times of the British Empire. We as current day members should treasure that it was our Lodge, The Lodge, Hope of Kurrachee that first lit that bright light of Masonry in India, a tradition that still continues and burns brightly to this day.

One tradition as a Lodge we are looking to resurrect is one that our forebears conducted annually when they met in Karachi and was carried out on the Anniversary of the Lodge's founding. The Brethren remembered the founders in the following way:

The brethren in the Lodge called to order in the 3rd degree.

A bugle sounded last post from the West.

The roll of Founders was called by the Master.

The founders being Brothers: I. L. Pennefather, H. McMurdo, A. McPherson, H. F. Dilley, R. H. McIntosh, I. A. Ore, A. Hayman, H. Fenning, A. H. O. Matthews, C. Benbow.

This was followed by Reveille being sounded from the East. ■

Annual visit of the Provincial GL to Hope of Kurrachee (November 2023)

MICHAEL CASTILLANES CONCHE | Worshipful Master, **CONCORD Lodge No. 134**
Grand East of the Netherlands

Inaugurarea Anului Masonic 2024-2025 pentru lojile din Rotterdam

Sunt entuziasmat de apropierea inaugurării Anului Masonic 2024-2025 pentru Lojile din Rotterdam, deoarece Loja Concord Nr. 134 va fi gazdă și organizatoare. De asemenea, sunt măgulit că voi conduce acest eveniment în calitate de Maestru Venerabil al Lojii noastre. Nu este prima dată când Loja Concord găzduiește și organizează inaugurarea Anului Masonic. În trecut, conform arhiveelor noastre, inaugurarea a fost condusă de Maeștrii noștri în 1993 (Ivo Schuilwerve), 2001 (Frank Darbyshire) și 2009 (Anne Brouwer).

Nu este o sarcină ușoară să organizezi un astfel de eveniment. E nevoie de multe pregătiri: să găsești un spațiu corespunzător, să-l aranjezi potrivit ocaziei, să trimiți invitații și să repeți ritualul care va fi folosit în cadrul ceremoniei. Ne propunem să facem ritualul în limba engleză, pentru că Loja Concord folosește Emulation, deși în mod tradițional ritualul folosit la deschiderea Anului Masonic pentru Lojile din Rotterdam este în limba olandeză.

Am participat de două ori până acum la inaugurarea Anului Masonic în Biserica Sfântul Laurențiu. A fost magnific. Ceremonia a fost în olandeză, iar atmosfera solemnă și plăcută. Am avut ocazia să întâlnesc mulți Frați din alte Loji din Rotterdam, dar și din locuri îndepărtate. Marele Maestru care îi conducea pe Marii Ofițeri ai Marelui Orient al Olandei ne-a onorat și el cu prezența.

Inaugurarea Anului Masonic marchează începutul noului an pentru toate Lojile din Olanda, deci și pentru cele din Rotterdam, reluându-se ținutele și lucrările rituale atât în Lojile olandeze, cât și în Loja de Instrucție a noastră, după două luni de pauză peste vară.

Ne așteptăm ca majoritatea Fraților din Loja Concord să participe. Însă nu numai din Loja noastră, ci și Frați din Lojile din Rotterdam, din Loji din restul țării și probabil și din alte țări, întrucât Loja Concord este vizitată deseori de Frați din străinătate. Am demarat deja pregătirile, începând prin a rezerva locația.

Opening of the Rotterdam Masonic Lodges work year 2024-2025

My thoughts on the coming opening of the Rotterdam Masonic Lodges work year for 2024-2025, are somewhat exciting for me since Lodge Concord

No. 134 will be the leading Lodge in hosting and organising it. I also feel humble to lead the opening as the current Worshipful Master of our Lodge. This is not the first time for Lodge Concord to host and organise the opening of the work year. In past years, according to our records it was performed by our Masters in 1993 (Ivo Schuilwerve), 2001 (Frank Darbyshire), and 2009 (Anne Brouwer).

It is not an easy task to organise such an occasion as this. A lot of preparations are required: finding a suitable venue, setting it up to make it appropriate for the occasion, sending invitations and practising the ritual to be used during the ceremony. We are proposing to have it in English as our ritual in Lodge Concord uses Emulation, while traditionally the ritual used for the Rotterdam Lodges opening of the work year is in Dutch.

I have twice in the past attended the opening of the Rotterdam Masonic Lodges work year in the St Laurens Church. It was magnificent. The ceremony was in Dutch, and the atmosphere was solemn and pleasant. I had an opportunity to meet a lot of Brethren from other Lodges in Rotterdam and from other faraway places. The Grand Master leading the Grand Officers of the Grand East of the Netherlands was also present to grace the occasion.

The opening of the Masonic work year marks the start of open lodge meetings, degree ritual works in all Dutch Lodges, also in our Lodge of Instruction, after two months of summer break.

We are expecting that the majority of Brethren from Lodge Concord will be in attendance. Not only from our Lodge but also the Brethren from the Rotterdam Lodges, from other Lodges in the country and probably from another countries as Lodge Concord is often visited by Brethren from foreign countries.

Am creat câte un subcomitet pentru fiecare sarcină, cum ar fi decorarea spațiului, transport, invitații, ritual și altele asemenea. Mai avem la dispoziție câteva luni să ne pregătim și am încredere că putem duce la bun sfârșit ce ne-am angajat să facem, Loja noastră găzduind inaugurarea Anului Masonic, pe 7 septembrie, în Biserica Arminius. Sunteți bineveniți să participați și să vedeți cu ochii voștri. Vă mulțumesc.

PE FRĂȚII MEI MASONI ÎI CONSIDER FAMILIA MEA

Am fost singur la părinți, nu am avut frați. Am crescut singur într-o familie catolică strictă și credincioasă. În copilărie mi-am spus că într-o bună zi voi deveni independent, gata să stau pe propriile picioare și să înfrunt tot ce îmi ieșea în cale. M-am dedicat activităților în aer liber ca să mă călesc de la o vîrstă fragedă. M-am înscris la Cercetași când eram în școală primară și am avut prima experiență departe de familie într-o tabără, alături de colegii mei Cercetași.

În timpul facultății m-am înscris în mai multe organizații, una dintre ele fiind Corpul de pregătire al ofițerilor în rezervă. Eram deja ofițer cadet când am întâlnit prima oară Echerul și Compasul (doi dintre foștii mei Comandanți de Cadet) erau membri ai Breslei și am aflat de la colegii mei că acestea erau simbolul Francmasoneriei, nu – aşa cum crezusem – un simbol profesional al inginerilor. Apoi am absolvit și m-am înrolat în poliție. Din nou am întâlnit aceste simboluri, pe inelele sau autocolantele de pe mașinile foștilor comandanți din poliție, lucru care mi-a stârnit curiozitatea să aflu despre ce era vorba. Am studiat ce era simbolul acela și cum să devin parte din organizația care avea acel simbol. Timp de, să spunem, peste douăzeci de ani am încercat să-mi dau seama cum să mă alătur Craftului. În 2015 am devenit în sfârșit membru al celei mai prestigioase, ilustre și generoase organizații de pe planetă, Francmasoneria.

Frații mei Francmasoni au devenit familia mea. Legătura stabilită a devenit mai puternică odată cu trecerea timpului. Acum, fiind de nouă ani membru al Breslei, legătura cu Frații mei Masoni devine tot mai profundă și mai puternică. Îi numesc și îi consider familia mea.

We are now already starting the preparation, with the reservation of the venue. We have a subcommittee for the different tasks such as venue and decorations, transportation, invitations, ritual and any other such tasks for this occasion.

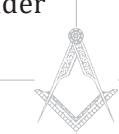
We still have a few months to prepare and I am confident that we can complete what we set out to do, our Lodge hosting the Opening of the Masonic Year on September 7th in the Arminius Church. You are welcome to attend and witness for yourself. Thank you.

MY MASONIC BRETHREN I CALL MY FAMILY

I was born an only child with no siblings; I grew up alone in a strict and devout Catholic family. While I was growing up, I told myself that I will become independent someday, ready to stand alone facing all the odds that will come my way. I immersed myself in outdoor activities, to make myself tough starting from a young age. I joined the Scouts when I was in elementary school and had my first experience away from home at a camp with my fellow Scouts.

During my collegiate year I joined several organisations and one of them was the Reserve Officer Training Corps (ROTC), and I was an advanced cadet officer when I first encountered the Square and Compass symbol (two of my previous Commandants of Cadets were members of the Craft) and I heard from my co-cadets that it is the symbol of Freemasonry, and not, as I thought, a professional engineering symbol. Then I graduated and joined the police force. I again encountered the same symbols as the rings and car decals with all my previous commanders in the police force, which made me curious about what it was all about. I was contemplating what that symbol was and how to become a part of it. For let's say more than 20 years I tried to figure out how to join. In the year 2015 I finally became a member of the most prestigious, illustrious, and benevolent organisation on the planet, Freemasonry.

My Freemason Brethren became my family. The bonding that was established became stronger each day. Now that I am in my 9th year as a member of the Craft, the bond with my Masonic Brethren is getting deeper and stronger as I call and consider them my family. ■

ANNE BROUWER | PM and WM of Honour, Lodge CONCORD No. 134, Grand East of Netherlands

Inaugurarea Anului Masonic la Rotterdam

După Al Doilea Război Mondial, Lojile din Rotterdam au fost convinse că numai lucrând împreună puteau contribui într-un mod semnificativ la viața orașului nostru, iar ca să-și exprime această credință au hotărât să inaugureze fiecare An Masonic împreună, fiecare Lojă prezidând pe rând ceremonia. Acum, 75 de ani mai târziu, ele încă fac acest lucru, iar în 2024 Maestrul Venerabil al Lojii Concord Nr. 134 va avea onoarea de a conduce această ținută importantă. Loja a luat întotdeauna foarte în serios această răspundere, iar celelalte dăți când am condus ceremoniile au fost în septembrie 1939 (Ivo Schuilwerve), 2001 (Frank Darbyshire) și 2009 (Anne Brouwer).

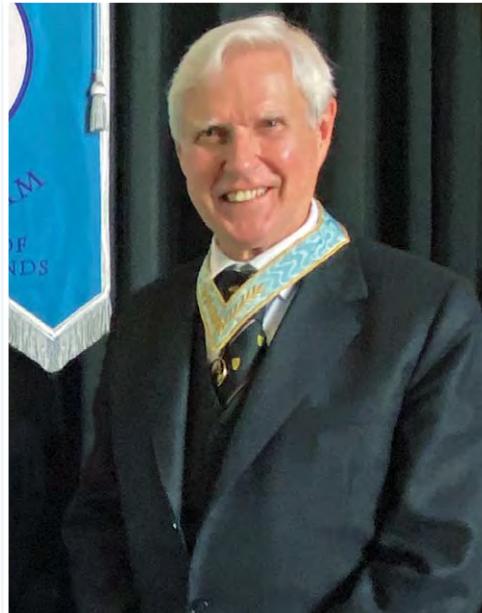
Revista „Forum Masonic” m-a rugat să împărtășesc câteva amintiri de la ultima ocazie și mă simt privilegiat să o fac, deși cu oarecare emoție, pentru că a trecut ceva timp de atunci.

Dați-mi voie să încep printr-un mic anunț: sămbătă, 7 septembrie 2024, la ora 19:30, Anul Masonic la Rotterdam va fi deschis de Loja Concord în Biserica Arminius. Frații vizitatori sunt bineveniți.

În urmă cu cincisprezece ani, în 2009, ținuta a avut loc în stranile bisericii principale din oraș, Sf. Laurentiu, construită în Evul Mediu. Biserica este scumpă și toate Lojile participante au contribuit la acoperirea costurilor de închiriere. Are trei orgi, marea orgă Marcussen – la vest, orga din transept – la sud-vest și o orgă de cor – spre est.

După deschidere, ritualul este alcătuit în mod normal dintr-o prezentare a patentelor Lojilor, o secțiune ritualică despre Piatra mistică – alături de citirea Străvechilor Îndatoriri – urmată de un discurs ținut de Orator, formarea Lanțului Frățesc, o prelegere a unui Fрат Tânăr și încheierea, totul acompaniat de muzică.

Nu e ușor ca Loja Concord să urmeze acest model, noi cântăm înainte de deschidere și după încheiere, lucrăm fără discursuri libere susținute de un Orator și lucrăm în limba engleză. Așadar, am creat un ritual

Opening of the Masonic work year in Rotterdam

After World War II the Rotterdam Lodges were convinced that only by working together they could meaningfully contribute to the life in our City, and to give expression to this belief they decided to open each work year together, each Lodge chairing in its turn. Now, some 75 years later, they are still doing so, and it is expected that in this year 2024 the Presiding Master of Lodge Concord No. 134 will have the honour to chair this important meeting. The Lodge has always taken this responsibility seriously, and the last recorded dates we performed, were September 1993 (Ivo Schuilwerve), 2001 (Frank Darbyshire) and 2009 (Anne Brouwer).

Masonic Forum Magazine has asked me to share some remembrance of the last occasion, and I feel privileged to do so, even if with some trepidation, for it is some time past.

Let me first start with a little announcement: On Saturday September 7th 2024 at 19:30 the Rotterdam work year will be opened by Lodge Concord in the Arminius Church. Visiting Brethren are very welcome.

Arminius Church

<https://rotterdammakeithappen.nl/en/media-objects/9993/>

în care am păstrat ce era compatibil cu Emulation și am profitat din plin de ceea ne-au oferit locația și ritualul.

Ritualul s-a desfășurat, ca de obicei, în strana bisericii, care poate găzdui cu ușurință 200 de persoane. În seara aceea au fost cam 150 de Frați.

Descooperisem că Hayo Boerema, organistul titular al Bisericii *Sf. Laurentiu*, a acceptat să se ocupe de partea muzicală. Așadar, am intrat și am ieșit din edificiu pe *Preludiul și Fuga în Fa Minor BWV 534* cântată la orga mare, ascultată înainte de *Schmücke dich o liebe Seele BWV 654* cântată la orga din transept pentru Lanțul Frățesc, în vreme ce *Oda de Deschidere și Încheiere* au fost acompaniate la orga corului, într-o interpretare pe care n-o mai auzisem niciodată. Parcă te aflai într-o oază de apă limpede.

În Loja Concord îl avem pe Fratele Marco van der Linden, unul dintre cei mai mari ritualiști ai Ordinului. Marco a tradus Planșa Gradului Întâi în olandeză și a explicat-o într-o prezentare uluitoare de 20 de minute, fără notițe. Fiecare Frate a primit o reproducere format A5 a Planșei aşa cum a fost ea pictată de Harris pentru Loja Emulation, astfel că le-a fost ușor să urmărească explicațiile. Reproducerea fusese fotografiată și multiplicată de 250 de ori de către Fratele Mehmet Saydam. Din câte ștui eu mai există un singur exemplar, care a apartinut regretatului Frate Arnold Daane. În seara aceea Arnold a fost un fel de supermaestru de ceremonii, datorie de care s-a achitat excepțional.

De organizare s-au ocupat 17 Frați din Loja Concord, dintre care numai 5 locuiau la Rotterdam, restul fiind de peste tot din Olanda și chiar din străinătate. Cinci sute de invitații scrise au fost distribuite prin poștă – aşa era pe vremea aceea. Ceremonia a început la timp și am încheiat în exact

St. Laurens Church

<https://commons.wikimedia.org/wiki/User:Suicastro/Benelux>

Fifteen years ago, in 2009, this was done in the choir of the main church, the medieval *St. Laurens*. That church is expensive, and all partaking Lodges contributed to the costs. The Church has 3 organs, the great Marcusen organ in the West, the transept organ in the South-West and a choir organ, in the East.

The ritual normally consists, after the opening, of a statement of the Constitution letters of the Lodges, a ritual section about the mystical Stone with reading of the Old Charges, followed by a discourse by the Orator, formation of the Brother Chain, delivery of the Lecture by a young Brother, and closure, the whole being illustrated by music.

It is not easy for Concord to follow this pattern, we sing before opening and after closure, we work without free speeches by an Orator, and we work in English. So, we created a ritual in which we kept what was compatible with Emulation, and capitalized on opportunities offered by both Church and Lodge.

The ritual was conducted, as usual, in the choir of the Church which easily accommodates 200 persons. That evening there were some 150 Brethren.

We had found the titular organist of the *St. Laurens*, Hayo Boerema, prepared to take care of the musical part. So, we were let in and out with Bach's *Preludium and Fugue in f BWV 534* on the great organ, heard before the Brother Chain *Schmücke dich o liebe Seele BWV 654* on the transept organ, whilst the *Opening and Closing Ode* were accompanied on the choir organ in a registration which I had never heard before. As if you were standing in clear water.

In Concord Lodge we have Brother Marco van der Linden, one of the greatest ritualists of the Order.

Marcussen Organ in St. Laurens Church

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Organ_in_St._Lawrence_Church_%28216088512927%29.jpg

Transect Organ in St. Laurens Church

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Transect_organ_of_Sint-Laurenskerk,_Rotterdam.jpg

90 de minute. Festivitățile ulterioare s-au desfășurat în clădirea Oostmaaslaan.

Probabil că întregul eveniment a fost considerat strict decent. Nu am auzit plângeri, nici multe remerci spontane despre cât de grozav a fost, mai puțin în legătură cu explicația despre Planșă – aceea a fost foarte lăudată. Probabil că anul acesta vom desfășura părțile principale ale ceremoniei în limba engleză, momentul pare potrivit, însă rămâne de văzut. Vă așteptăm cu brațele deschise să veniți și să asistați, în Biserica Arminius, în data de 7 septembrie.

Marco had translated the first Degree Tracing Board in Dutch and delivered the explanation in a striking performance in some 20 minutes, all by heart. Each Brother had been handed a A5 reproduction of the Tracing Board as painted by Harris for the Emulation Lodge, so it was easy for them to follow the explanation. The reproduction had been photographed and multiplied 250 x by Brother Mehmet Saydam. To the best of my knowledge one copy is still remaining, that which had belonged to the late Brother Arnold Daane. Arnold was that evening a kind of super-Director of Ceremonies, which he did with his usual panache.

The organisation had been in the hands of 17 Brethren of Concord, only 5 were living in Rotterdam, the rest were from all over the Netherlands, and even abroad. Five hundred (500) written invitations had been distributed by snail mail, it was still in the old days. The Ceremony started in time and we were through in exactly 90 minutes. There were afterproceedings in the Building Oostmaaslaan.

Probably the whole was considered just decent. I heard no complaints, nor many spontaneous remarks how fantastic it was, with exception of the Tracing Board Explanation: that was highly praised. Probably we will do this year the main parts of the Ceremony in English, the time seems ripe, but that is music for the future. You are very welcome to come and see, in the Arminius, on September 7th. ■

SHRINE IN MEMORY OF OUR BRO. ARNOLD DAANE

(Oostmaaslaan 950, Rotterdam)

In Memoriam Liviu Gherghin

L-am cunoscut pe Liviu Gherghin în anul 2009, după ce a devenit maestru mason. Ne-am împrietenit foarte repede. Impresionat de Forum Masonic, Liviu s-a oferit să mă ajute făcând fotografii pentru revistă. Mă bucur să spun că unele dintre pozele importante ale mele, alături de Mari Maeștri de pe Glob, făcute la București, i le datorez lui Liviu.

El punea suflet în tot ce făcea, fie că participa la acțiuni de voluntariat, cum ar fi plantarea de copaci, fie că susținea studenți de top angajându-i la cabinetul lui notarial, fie că ajuta un copil al străzii sau era preocupat să organizeze un concert caritabil pentru ca Secția de Muzică a Școlii Gimnaziale I.G. Duca din Petroșani să poată achiziționa un pian de concert pentru copii. A fost membru fondator al Lojii care a susținut (și o face în continuare) "Premiile Iancu de Hunedoara", eveniment care se realizează împreună cu Universitatea de Vest din Timișoara și Inspectoratul Județean Școlar Hunedoara și unde elevii merituoși primesc burse și premii de excelенță.

În memoria lui, familia împreună cu un grup de prieteni organizează anual o Gală a Excelenței, în care cei mai valoroși tineri ai Văii Jiului sunt laureați ai unor consistente premii ce poartă numele lui Liviu Gherghin.

Uniunea Națională a Notarilor Publici din România a editat, în 2022, o carte numită "Un atlas al faptelor bune". Voi reproduce doar câteva fragmente despre fratele meu trecut, cu mult înainte de vreme, la Orientul Etern. (C.I.)

„Cei mai mulți oameni ai Văii Jiului l-au cunoscut pe Liviu Gherghin prin prisma activității sale profesionale, aceea de notar public, demn urmaș al tatălui său în această activitate, căutând de fiecare dată să vină în sprijinul celor care aveau nevoie de servicii notariale.

Mulți însă, au avut șansa și bucuria de a-l cunoaște pe Liviu Gherghin din postura sa de om cu adevărat implicat în viața cetății, de om pasionat de tot ceea ce înseamnă „belle-arte” sau chiar în postura de prieten

I met Liviu Gherghin in 2009, after he was raised to Master Mason. We became friends very quickly. Impressed by the Masonic Forum, Liviu offered to help me by shooting photos for the magazine. I am happy to say that I owe to Liviu some of my important pictures taken in Bucharest, alongside Grand Masters from around the world.

He put his heart in everything he did, be it volunteering, planting trees, supporting top students by employing them in his notary office, helping a homeless child or organizing a charity concert so that the Music department of the "I. G. Duca" Secondary School could acquire a concert piano for the children. He was a founding member of the Lodge that has supported (and still supports) the "Iancu de Hunedoara" Prize, an event organized together with the West University of Timișoara and the Hunedoara County School Inspectorate that rewards deserving students with scholarships and prizes for excellence.

In his memory, his family and a group of friends organize each year a Gala for Excellency, where young people from Valea Jiului with the best academic performance are awarded consistent prizes bearing Liviu Gherghin's name.

In 2022, the Union of Public Notaries of Romania published a book titled "Un atlas al faptelor bune" ("An Atlas of Good Deeds"). I will reprint some passages about my late Brother, gone much too early to the Eternal Orient. (C.I.)

“Most of the people from Valea Jiului knew Liviu Gherghin through his profession as notary, worthy successor of his father in this activity, always seeking to support those who needed his services.

Many, however, had the opportunity and joy of knowing Liviu Gherghin as a human being truly involved in the life of the local community, as a man with a passion for everything fine arts, or even as a loyal friend. And those of us who knew Liviu Gherghin in this way know how precious his presence

devotat. Iar cei care l-au cunoscut astfel pe Liviu Gherghin știu cât de prețioasă era prezența lui în rândul nostru, în rândul întregii comunități și, poate, tocmai de aceea pierderea lui este una care nu doar șochează, ci încrucișează atât de mulți oameni.

Noi, cei care-l cunoaștem, eram obișnuiți să-l întâlnim pe acest distins intelectual peste tot unde se întâmpla ceva memorabil: la expoziții, în sălile de spectacol, în biserici sau în pelerinaje cu relevanță istorică și patriotică, la evenimentele publice majore sau, pur și simplu, la cafenea. Liviu era prezent peste tot unde era... viață! Pentru că Liviu Gherghin era el însuși un om plin de viață!

Fără îndoială, multora dintre noi ne va fi mai greu fără prezența în preajma noastră a acestui om de o vitalitate impresionantă, de o prietenie sinceră și de o sinceritate absolută. Vom învăța însă să-l prețuim pe Liviu Gherghin prin ceea ce a lăsat în urma sa, vom prețui memoria unui om demn, a unui om corect, a unui om sincer, a unui om sensibil, a unui om cult, a unui mare patriot, iubitor de neam și țară. Vom prețui, în esență, un OM în cel mai relevant sens al cuvântului. De aceea, nu ne vom lua rămas-bun de la Liviu, pentru că știm că, indiferent ce misiune îi va da Dumnezeu în Împărația Sa, Liviu Gherghin va rămâne pe mai departe lângă noi, călăuzindu-ne pașii către acea lume în care, aşa cum deseori spunea, cele mai importante sentimente sunt prietenia și omenia! Veșnică amintire, Liviu Gherghin!"

„Tumultul vieții cotidiene, timpul care pare că se comprimă ne împiedică să fim aproape de semenii noștri atât de mult precum am dori. Faptul că notarul Liviu Gherghin a fost declarat „Cetățean de Onoare al Municipiului Petroșani” reprezintă o recunoaștere a valorii sale de om, spune primarul Tiberiu Iacob-Ridzi.

(...) Liviu Gherghin a fost ROMÂNUL adevărat, în cea mai autentică formă a sa, OMUL care a păstrat Patria și Tricolorul în sufletul său și nu a uitat niciodată de bunătate, de caritate ori de valorile morale, indiferent de vremuri.

A fost un om ce a trăit după valorile tradiționale ale neamului nostru, fiind un adevărat patriot, care și-a iubit țara, semenii, istoria, cultura și a insuflat, totodată, celor din comunitatea noastră, pasiunea pentru istoria locurilor natale, dar și iubirea de neam și țară.

De-a lungul existenței sale, s-a implicat într-o serie de acțiuni culturale și a susținut diverse proiecte sau instituții de cultură din municipiul Petroșani. Era un izvor nesecat de inițiative, fiind mereu acolo unde era nevoie de sprijin, fie că vorbim despre artă, cultură sau viață socială și asta într-un mod atât de firesc, fără să încerce să profite în vreun fel de pe urma acestor acțiuni.

was among us, in the entire community and maybe that is why his loss comes not only as a shock, but also saddens so many people.

We who knew him were used to meeting this distinguished intellectual anywhere something memorable was happening: exhibitions, performance venues, churches or historically and patriotically relevant pilgrimages, major public events – or simply inside a coffeehouse. Liviu was there wherever there was... life! Because Liviu Gherghin himself was a man full of life.

Without a doubt, for most of us it will be harder without the presence of this man of impressive vitality, honest friendship and absolute sincerity. We will, however, learn to appreciate Liviu Gherghin by what he has left behind, we will cherish the memory of a dignified man, a righteous man, an honest man, a sensitive man, a cultured man, a great patriot who loved his nation and his country. We will cherish, in essence, a HUMAN BEING in the most relevant sense of the phrase. That is why we will not bid Liviu goodbye, because we know that, whatever mission God will give him in His Kingdom, Liviu Gherghin will remain close to us, guiding our footsteps towards that world where, as he so often used to say, the most important feelings are friendship and kindness. Eternal memory, Liviu Gherghin!"

* * *

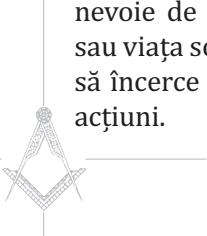
“The turmoil of everyday life and time that appears to condense prevent us from being as close to our fellow human beings as we would like to be. The fact that bailiff Liviu Gherghin was named «Citizen of Honor of the Petroșani Municipality» is an acknowledgment of his value as a human being, says mayor Tiberiu Iacob-Ridzi.

(...) Liviu Gherghin was THE true ROMANIAN, in his most authentic form, the MAN who kept the Country and the Flag in his soul and never forgot about kindness, charity and moral values, no matter the times he lived in.

He was a man who lived by our nation's traditional values. He was a true patriot who loved his country, his countrymen, its history, its culture and who, at the same time, instilled in the members of our community a passion for the history of our native places, but also a love of nation and country.

In his life he was involved in a series of cultural actions and supported various cultural projects or institutions from Petroșani municipality. He was an unending source of initiatives, always there when there was a need for support, be it in arts, culture or social life, and in such a natural manner, not trying to draw any personal benefit from his actions.

Our paths crossed so many times, especially during charitable actions, and I have always appreciated his

Ne-am intersectat pașii de atâtea ori, mai ales în cadrul unor acțiuni caritabile, și mereu am apreciat modestia, dăruirea sa, dragostea față de semeni, patrie, dar și credința. Credința în Dumnezeu și, deopotrivă, credința că niciun efort nu este în zadar și că, împreună, noi toți putem să construim o lume mai bună!

A iubit cu întreaga sa ființă comunitatea în care s-a născut și a trăit și a încercat să îi ajute pe toți cei aflați în dificultate, iar multitudinea de acțiuni caritabile pe care le-a inițiat sau la care a contribuit stau mărturie.

Pentru tot ceea ce a reprezentat pentru municipiul Petroșani, pentru întreaga sa activitate și pentru meritele deosebite pe care le-a avut în viața comunității locale, din anul 2020 Liviu Gherghin este Cetățean de Onoare post-mortem al urbei noastre.

Din păcate, prin dispariția sa prematură, municipiul Petroșani este mai sărac spiritual, iar trecerea lui Liviu Gherghin la cele veșnice a lăsat un gol de neînlocuit în sufletele și în inimile noastre, ale tuturor.”

* * *

„Fără a fi ostentativ, Liviu era creștin. Avea convingerea că nu poți fi deplin român fără a fi și creștin ortodox. Ultimul mesaj pe care l-am primit de la Liviu Gherghin, cu cca două săptămâni înainte să aflăm de tragică lui dispariție, a fost scurt și foarte sugestiv: „În veci ortodox!” Sunt convins că nu sunt singurul căruia i-a trimis acest mesaj și, de asemenea, sunt convins că toți cei care l-am primit, ar trebui să-l vedem ca pe un salut de dincolo de pragul „Marii Trecrei” și ca pe o ultimă dorință prin care românul și creștinul Liviu Gherghin ne cerea să nu-l uităm în rugăciunile și în pomelnicele noastre.

De mic copil, am fost crescut și educat în spiritul dragostei de țară și de tradițiile românești. Am știut povestea lui Mihai Viteazul și a lui Baba Novac înainte de a afla povestea „Albă ca zăpadă și cei șapte pitici”. M-am considerat, în consecință, un patriot și m-am mândrit întotdeauna că sunt român, că fac parte din acest popor, cu bunele și cu relele lui.

După ce l-am cunoscut pe Liviu Gherghin, însă, am avut o mare dilemă: dacă mă pot considera patriot cu adevărat! La primul lui discurs pe care eu l-am ascultat, prima impresie a fost că nu văd bine: pe Liviu Gherghin l-au pornit lacrimile când a pomenit numele România! Apoi m-am gândit că a fost vorba de o slăbiciune de moment. Colaborarea mea ulterioară cu el m-a ajutat să afli adevărul: fără excepție, în toate discursurile lui, Liviu Gherghin nu putea pronunța numele țării lui fără să i se pună un „nod în gât” și să-l pornească lacrimile!

Ceea ce cred că se cheamă dragoste de țară până la durerea fizică, și chiar dincolo de ea, căci a-ți iubi țara transcede vremelnicia! (Dorel Schiopu, secretar executiv al Filialei Județene Hunedoara a Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”)

modesty, his dedication, his love for his fellow man, for his country, but also his faith. Faith in God and, at the same time, a belief that no effort is in vain and that together we can all build a new world together!

He loved the community he was born and lived in with all his heart and tried to help everyone in need, and the numerous charitable actions he initiated or contributed to stand testimony for this.

For all he represented for the Petroșani Municipality, for his entire activity and for his extraordinary merits in the life of the local community, Liviu Gherghin has been a post-mortem Citizen of Honor of our city.

Sadly, through his premature demise, the Petroșani Municipality is left spiritually poorer, and the passing of Liviu Gherghin has left an irreplaceable void in all our hearts and souls.”

* * *

“Without being ostentatious, Liviu was a Christian. He had this belief that you can't be truly Romanian without being a Christian-Orthodox. The last message I received from Liviu Gherghin, about two weeks before hearing about his tragic passing, was short and very suggestive: «Forever an Orthodox!» I am convinced that I'm not the only one who was touched by this message and I'm also convinced that all of us who received it should consider it a greeting from the other side of the «Great Passing» and as a last wish through which the Romanian and Christian Liviu Gherghin was asking us to not forget him in our prayers.

Since I was a child I have been raised and educated in the spirit of love of country and Romanian traditions. I knew the story of Michael the Brave and Baba Novac before finding «Snow White and the Seven Dwarves». I have considered myself, therefore, a patriot, and I have always prided myself with being a Romanian, with being part of this nation, taking the good with the bad.

But after I met Liviu Gherghin I was left facing a huge dilemma: could I consider myself a true patriot? During his first speech that I ever heard, I thought I didn't see right: Liviu Gherghin burst into tears when he said the name «Romania»! Then I thought it must have been a moment's weakness. My later collaboration with him helped me find out the truth: in all his speeches, without exception, Liviu Gherghin couldn't say his country's name without a lump in his throat and bursting into tears.

This, I believe, is called love for your country taken to the level of physical pain, and even beyond, because love of country transcends eternity.” (Dorel Schiopu, executive secretary of the National Association of the Cult of Heroes “Regina Maria”, Hunedoara County Branch)

In Memoriam Liviu Gherghin

Photo credits: MASONIC FORUM Magazine

THOMAS W. JACKSON | Honorary Director, MASONIC FORUM Magazine

Relația Francmasoneriei cu religia

Pe 17 februarie 1981, Congregația Vaticanului pentru Doctrina Credinței Bisericii Romano-Catolice și-a reafirmat interdicția veche de secole ca membrii ei să se afilieze Francmasoneriei, amenințându-i cu excomunicarea.

Cum era și de așteptat, fraternitatea a reacționat cu îngrijorare și consternare. Fără îndoială că această reafirmare ar fi avut un efect asupra Breslei dacă ar fi fost pusă în aplicare, mai ales asupra actualilor noștri membri catolici. Însă e greu de crezut că ar fi produs un efect de lungă durată. În ianuarie 1982, Biserica Romano-Catolică și-a revizuit masiv Codul Canonic. Codul din 1917 a fost înlocuit, iar schimbările au intrat în vigoare în 27 noiembrie 1983. Din a șasea carte a Codului a fost eliminată interdicția în ceea ce privește fraternitatea noastră.

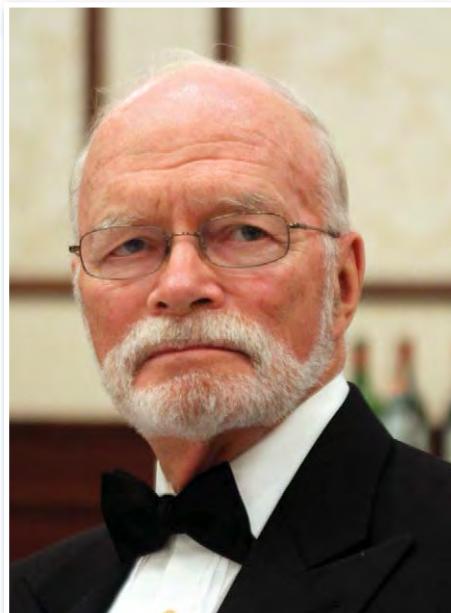
Nu avem cum să stabilim ce efect a avut Bula Papală asupra Francmasoneriei în ultimii 245 de ani, dar istoria ne spune că Breasla noastră a înflorit în ciuda ei. Aș merge chiar până acolo încât să spun că actualele tendințe protestante reprezentă o amenințare mult mai mare pentru Francmasonerie, dar nu am arătat că am fi îngrijorați.

Dacă vi s-ar spune să concepeți o organizație care să pună accentul pe religie și s-o sprijine ați putea să concepeți ceva mai bun decât Francmasoneria? Dacă ați încerca să dezvoltați o filosofie care să promoveze ideea de fraternitate a tuturor oamenilor, credeți că ați veni cu ceva mai bun decât filosofia Craftului?

În poemul „Repararea zidului”, bâtrânul fermier al lui Robert Frost spune:

*Când un gard vreau să fac, mie-mi place să știu
Și pe cine-aș putea păgubi, nefăcându-l.
Există ceva ce nu suportă ziduri
Și le vrea dărâmate.*

Poate ar trebui să descoperim pe cine ar putea păgubi Biserica nefăcând gardul. Mi se pare că e vorba despre încercarea de a zidi libertatea de gândire și

Freemasonry's relationship with religion

On February 17, 1981, the Vatican's Congregation for the Doctrine of the Faith of the Roman Catholic Church reaffirmed its centuries-old ban against its membership affiliating with Freemasonry, and imposed the threat of excommunication.

As would be expected the fraternity reacted with some alarm and consternation. Undoubtedly, this reaffirmation would have created some effect upon the Craft had it been enforced, especially upon our present Catholic members. It was doubtful, however, that it would have produced any pronounced long-lasting effect. In January 1982, the Roman Catholic Church broadly revised its Code of Canon Law. The revision replaced the 1917 Code and went into effect on November 27, 1983. In the sixth book of the Code, the prohibition against joining our fraternity has been deleted.

There is no way of determining what effect the initial Papal Bull has had on Freemasonry for the past 245 years but history relates that the Craft has flourished in spite of it. I would suggest that the current Protestant trends pose a far greater threat to Freemasonry, yet we have shown a little alarm.

If you were asked to design an organization that would emphasize and reinforce support of religion, could you design anything superior to Freemasonry? If you were to try to develop a philosophy that would promote the concept of the brotherhood of all men, could you conceivably improve upon the philosophy of the Craft?

Robert Frost in his poem, "Mending Wall," has the old farmer saying:

*Before I built a wall I'd ask to know
What I was walling in or walling out,
And to whom I was like to give offence.
Something there is that doesn't love a wall,
That wants it down.*

Perhaps we should seek to find within our churches what they are walling in or walling out. There appears to be an attempt to wall out freedom of thought and

alegere, precum și pe membrii ei, ca să evite orice influență ce ar putea veni din afara ei.

Albert Pike a scris că:

Meritul cel mai important al Francmasoneriei e că îi cere candidatului credință și încredere într-un Dumnezeu viu și personal – Providența binevoitoare și ocrotitoare, care nu te smintește dacă te rogi la ea – și credință în viața sufletului după ce trupul pierde; și așa, Francmasoneria primește în lojile ei pe creștinul de orice confesiune, pe evreu, pe musulman, pe fariseu și îi unește prin sfânta legătură a frăției.

Masoneria nu e o religie... Dar Masoneria împărtășește – și păstrează neîntinute – principiile de căpătăi ale vechii credințe primitive, care se află la temelia tuturor religiilor și le străbate ca un fir roșu.

Oricărei religii i-ar fi greu să găsească ceva greșit în preceptele acestea, dar mulți lideri creștini consideră că dacă nu sprijinim numai Creștinismul înseamnă că suntem anticreștini. Citez din broșura „Antihristul” a Bisericii Luterane: „Este adevărat că Masoneria are un crez, dar crezul nu este de factură creștină, prin urmare este Antihrist.

Nu suntem și nu am putea fi vreodată apărători doar ai religiei creștine, ci ai tuturor religiilor care își învață credințioșii preceptele despre care am vorbit. Tocmai din acest motiv am reușit să creăm o frăție pe care nici o religie nu o poate forma vreodată. Se spune că Masoneria e descoperirea lui Dumnezeu prin practica frăției, dar promovează și frăția dintre oameni dezvoltând calitățile fraților. Relația de natură religioasă a Masoneriei e incontestabilă, dar nu suntem o religie. Religiile sunt multe; religia e una singură. Din acest punct de vedere, Masoneria sprijină religia.

A venit de mult momentul să punem la îndoială motivele pentru care conducerea bisericii se opune Francmasoneriei. Atitudinea nu e nouă, însă e mult mai agresivă și pătrunzătoare – cel puțin în America – decât în trecut. Știm că Francmasoneria nu s-a schimbat, prin urmare schimbarea trebuie să fi avut loc la nivelul conducerii bisericești.

Francmasoneria nu are nimic cu nici o biserică, însă printre clerici există tot timpul unii care vor să monopolizeze contribuțiile financiare și timpul enoriașilor, exprimându-și disprețul față de orice organizație care în opinia lor se află în competiție pentru aceleași lucruri.

Cunoșteam foarte bine atitudinea antimasonică a Bisericii Romano-Catolice chiar și înainte să devin membru al fraternității noastre, iar la scurt timp după aceea am observat că și unele confesiuni protestante profesează același gen de sentimente față de noi. Un frate alături de care am fost acceptat în Breaslă, am trecut probele și am crescut, un preot

choice, and wall in the membership so as to avoid influences outside of itself.

Albert Pike wrote:

It is the crowning glory of Freemasonry that, requiring only that a candidate shall believe and put his trust in a living and personal God, the beneficent and protecting Providence, to whom it is not folly to pray; and shall believe the continued existence of the soul of man after the death of the body, it receives into its lodges the Christian of every sect, the Hebrew, the Moslem, the Pharisee and unites them into the holy bonds of brotherhood.

Masonry is not a religion But Masonry teaches, and has preserved in their purity, the cardinal tenets of the old primitive faith, which underlie and are the foundations of all religions.

It would be difficult for any religion to find anything objectionable in these precepts, but many Christian leaders feel that if we are not a supporter solely of Christianity, we are anti-Christian. I quote from the booklet The Antichrist in the Lutheran Church, "Masonry is acknowledged to have a creed, but it is not Christian, therefore it is Antichrist.

We are not now and never could be defenders of only the Christian religion, but of all religions professing these precepts. For this very reason, we have been able to develop a brotherhood that no single religious faith could ever hope to. Masonry is said to be the realization of God by the practice of brotherhood, but it also promotes the brotherhood of man by developing the manhood of the brother. There can be no denying the religious relationship of Masonry but we are not a religion. Religions are many; religion is one. In this respect, Masonry supports religion.

The time is long past due for us to question the motive of church leadership who oppose Freemasonry. It is not a new attitude. It is, however, far more pervasive and vicious, at least in America than it has been in the past. We know that Freemasonry has not changed; therefore the change must lie within church leadership.

Freemasonry has no quarrel with any church but there will always be within the clergy those who desire a monopoly on financial contributions and time of their parishioners and will express resentment against any organization which they determine are competing with them for the fulfillment of this desire.

Even before becoming a member of our fraternity, I was well aware of the anti-Masonic attitude taken by the Roman Catholic Church, and it became evident shortly thereafter that some Protestant denominations also profess similar sentiments. A brother with whom I was entered, passed and raised, a minister of a Protestant denomination was discharged from his church for his association with Freemasonry.

dintron confesiune protestantă, a fost dat afară din biserică lui pentru asocierea cu Francmasoneria.

Tendința nu e de natură recentă, dar pare să fi luat avânt de curând. În „Introducere la Francmasonerie și interpretarea ei” aflăm că „am simțit de mult că sistemul societăților secrete, având în frunte Masoneria, a provocat în mare măsură critica rationalistă negativă a Bibliei, lucru care amenință să distrugă biserică lui Hristos.”

Acum nu mai e cazul. Este bine documentată poziția Bisericii Luterane Unite de la începutul anilor '60 cu privire la afilierea masonică a pastorilor săi. Interdicția se bazează pe articolul VII, paragraful 4 al Constituției Bisericii Luterane a Americii, care spune că:

Nici o persoană care face parte dintr-o organizație care pretinde că are în învățăturile ei ceea ce Dumnezeu a dat doar Bisericii Sale nu va fi hirotonisită sau acceptată sub vreo formă în preoțime, iar o persoană hirotonisită sau acceptată în preoțime va fi exclusă imediat din rândurile Bisericii dacă se alătură unei astfel de organizații. Încălcarea acestei reguli atrage după sine o pedeapsă disciplinară asupra respectivului preot.

Și alte biserici protestante au manifestat abordări antimasonice asemănătoare.

Unii cărturari masoni consideră că nu există nici o amenințare în prezent, pentru că regulile îi afecteză doar pe preoți, și nu văd să existe vreo posibilitate ca ele să se extindă și asupra mirenilor. Alți cărturari masoni, care fac parte și din preoțime, sunt de altă părere. Cei care cred că liderii bisericii nu pot crea o asemenea forță ar face bine să nu piardă din vedere faptul că în 1738, când Papa Clement al XII-lea a emis prima Bulă Papală împotriva fraternității, un procent semnificativ din membrii Masoneriei erau Romano-Catolici.

De ce are această atitudine astăzi îndeajuns de multă influență încât să provoace schimbări majore în politica Bisericii? Dacă schimbarea nu se regăsește în cadrul fraternității, înseamnă că se găsește în cadrul Bisericii. Vă propun să-i analizăm mai critic pe liderii Bisericii și să ne folosim mai vizibil influență, ca pe o forță călăuzitoare, înainte să ne pomenim că am pierdut capacitatea de a o face. Avem tendință să-i înconjurăm pe liderii Bisericii cu o aură de infailibilitate tocmai datorită relațiilor lor cu Biserica și să acceptăm astfel hotărâri care ne afecteză viața și pe care nu le-am acceptat de la vreo altă instituție. Încercați să vă imaginați, de exemplu, ce reacție am avea la apariția unui decret guvernamental care să ne spună că nu avem voie să ne asociem cu fraternitatea. Însă apărarea noastră atunci când decretul cu pricina vine din partea Bisericii e, în cel mai bun caz, foarte slabă.

Poate ar fi bine ca liderii Bisericii să-și dea seama de posibilitatea ca hotărârile lor să afecteze susținerea

This trend is not altogether a recent phenomenon but it appears to have gained momentum recently. In the “Introduction of Freemasonry, and Interpretation,” we find, “we have long since felt that the secret societies system, with Masonry at its head is responsible in a large measure for the rationalistic negative criticism of the Bible that is threatening ruin to the church of Christ.”

This is no longer the situation. It was well documented in the early nineteen sixties, the position the United Lutheran Church took in its reorganization concerning affiliation by its ministers. This restriction is based upon article VII, section 4 of the Constitution of the Lutheran Church of America which states:

No person who belongs to any organization which claims to possess in its teachings and ceremonies that which the Lord has given solely to his church shall be ordained or otherwise received into the ministry of this church, nor shall any person so ordained or received by this church be retained in its ministry which subsequently joined such an organization. Violation of this rule shall make such minister subject to discipline.

Other Protestant churches have advanced similar anti-Masonic overtures.

Some Masonic scholars find no threat present, because it affects only those in the ministry and they see no possibility of its encompassing lay members. Other Masonic scholars who are also ministers of the church feel otherwise. For those who feel that such a force could not be created by the leaders of the church, it would be well not to lose sight of the fact that in 1738, when Pope Clement XII issued the first Papal Bull against the fraternity, a large percentage of its members were Roman Catholics.

Why is this attitude becoming influential enough today to cause major changes in church policy? If the change does not lie within the fraternity, it must lie within the church. I am suggesting that we make a more critical analysis of our church leaders and use our influence more substantially as a guiding force, before we find that we have lost our capability to do so. We have a tendency to cover our church leaders with an aura of infallibility because of their very relationship with the church, and thus accept decisions affecting our lives which we would never accept from other bodies. Try to visualize, for example, our reaction to a governmental decree telling us that we could not associate with the fraternity. Yet our defense to just such a decree by the church is at the very best weak, indeed.

It might be well if our church leaders were to recognize that there is a possibility that their decisions may be a factor affecting loss of support and not outside influences. I am not alone in my resentment of such actions as antigovernment demonstrations

pe care o primesc, nu influențele externe. Nu sunt singurul care nu e de acord cu demonstrațiile antigovernamentale organizate de cler, care încalcă legile guvernului nostru, și nici cu faptul că susțin cauze cărora noi ne opunem. Contribuțiile Bisericii la „Consiliul Mondial al Bisericilor” sunt folosite la promovarea propagandei antiamericană în țările Lumii a Treia. Terorismul e în deplină contradicție și cu filosofia religioasă, și cu cea masonică. Mulți au fost extrem de dezamăgiți de conducerea bisericilor noastre și li se pare greu să le mai sprijine cu bună-cerință.

Dacă nu sunt nici pe departe singur în părerile mele, bănuiesc că reacția aceasta a dus la o pierdere a susținerii mult mai mare decât e dispusă Biserica să recunoască. Principiile fundamentale ale Francmasoneriei se opun în mod direct oricăror acțiuni care încalcă legile țării noastre și presupun sentimente antipatriotice și, de vreme ce îi atragem pe cei care respectă principiile, e firesc ca noi, ca indivizi, să ne opunem acțiunilor sau hotărârilor care le contrazic.

Obiecția exprimată de Biserica Romano-Catolică și într-o oarecare măsură de unele confesiuni protestante e aceea că suntem o societate secretă, iar biserica e împotriva societăților secrete. Fără îndoială, nu suntem o societate secretă. Toți masonii ar trebui să știe că singurele secrete pe care le păstrăm sunt anumite părți din ritualurile noastre și mijloacele de recunoaștere – însă chiar și dacă am fi o societate secretă, de ce ar trebui să stârnim opoziție din partea Bisericii? E Biserica justificată să se opună oricărei organizații pe care nu o înțelege?

Obiecția cea mai frecventă la adresa Francmasoneriei e aceea că s-ar afla în competiție cu Biserica. Pentru cei care cunosc Francmasoneria, numai ideea unei asemenea competiții e complet absurdă. Masoneria nu are nimic împotriva nici unei biserici, nici Catolică, nici Protestantă.

Poate că următorul pasaj din broșura „Antihristul din Biserica Luterană”, publicată de National Christian Association, explică mai bine premisele actualului conflict:

Cei care au intrat în rândurile ei [ale Francmasoneriei] plătind cotizații anuale au făcut acest lucru în paguba Bisericii Creștine, căci pentru a-și păstra relațiile bune cu această organizație anticreștină membrii ei trebuie să-și plătească dările aferente și taxe de inițiere ridicate dacă vor să crească în rang, lăsând bisericile să se descurce cum pot mai bine.

În *The Moody Monthly*, o publicație a Moody Bible Institute of Chicago, Francmasoneria e trecută în „Catalogul cultelor”. Lista are și un cuvânt înainte: „Caracterul divin al lui Isus Hristos e cel care separă cu adevărat Creștinismul de un cult.”

in violation of our government laws by the clergy nor to their championing causes to which we are opposed. The church's contributions to the "World Council of Churches" are being used to promote anti-American propaganda in third world countries. Terrorism is an antithesis to both religious and Masonic philosophies. Many have become greatly disillusioned with the leadership of our churches and find it difficult, in good faith, to continue to support them.

In as much as I am far from alone in my sentiments, I would suspect that this reaction carries a much greater impact of the loss of church support than they would care to admit. The basic precepts of Freemasonry are in direct opposition to any actions in violation of our country's laws and anti-patriotic involvement, and whereas we tend to attract those who follow these precepts, it is only natural that we as individuals should oppose actions or decisions of this nature.

The objection expressed by the Roman Catholic Church and also to a degree by some Protestant denominations is that we are a secret society, and the church objects to secret societies. Certainly, we are not a secret society. All Masons should know that the only secrets we harbor are some portions of our ritual and our means of recognition, but even if we were to fall into this category, why should this factor generate church opposition. Is it justification enough for the church to oppose any organization it does not understand?

The objection most frequently promulgated today is that Freemasonry is in competition with the church. For those of us who know Freemasonry, the very thought of such competition is an absurdity. Masonry has no quarrel with any church, Protestant or Catholic.

Perhaps the following excerpt from the booklet, "The Antichrist in the Lutheran Church," published by the National Christian Association relates most accurately the feelings leading up to our current conflict:

Those who have joined its [Freemasonry's] ranks paying yearly dues, do so to the detriment of the Christian church, for to remain in good standing in this anti-Christian organization, the member must pay the stipulated dues and also the high initiation fees if he desires to advance, while he permits the church to worry along as best it can.

The Moody Monthly, a publication of the Moody Bible Institute of Chicago, has Freemasonry listed in its "A Catalog of Cults." The list is prefaced with these words: "Jesus Christ's deity is what truly separates Christianity from a cult."

Probabil că nici o organizație din lume nu încurajează susținerea și devotamentul față de Biserică mai mult decât blânda noastră fraternitate, însă acțiunile recente ale clerului fac acest lucru tot mai greu de realizat.

Obiecțiile ridicate de liderii Bisericii trebuie să-și aibă originea ori în ignoranță, ori în invidia și resențimentul față de sprijinul pe care fraternitatea a reușit să-l obțină din partea membrilor ei. S-ar putea ca Biserica să aibă ceva de învățat de la fraternitatea noastră. Nici o organizație nu se poate apropia măcar de anvergura acțiunilor filantropice întreprinse de Francmasonerie. De curând s-a descoperit că într-un singur an, atât cât se poate estimă, Francmasoneria a contribuit la acțiuni filantropice cu aproximativ 50% din suma-țintă a Fondului Unit la nivel de țară.

Francmasoneria a rezistat în trecut în fața multor atacuri și a ieșit din luptă cu puterile aproape neștimate. Cel mai dificil moment al mișcării politice antimasonice a fost începutul secolului al XIX-lea – în perioada aceea, însă, au existat oameni care să lupte și să se împotrivească mișcării.

Ca să înțelegeți mai bine cât de veninoase sunt atacurile din partea unor lideri ai Bisericii la adresa fraternității, vă mai spun un singur citat. E din ultimul paragraf al unui articol intitulat „Antihristul în Biserica Luterană”, scris de William Meyer. Spune așa: „Urăsc această Lojă secretă, mai ales Masoneria, târfa din care au ieșit toate lojile, dar sunt cu inima alături de fratele rătăcitor care nu l-a auzit vreodată pe pastorul lui spunând «Iată drumul, mergeți pe el .»”

Acest atac direct la adresa Breslei noastre ar trebui să ne împingă măcar să ne reevaluăm pe noi însine și locul nostru în istorie. Să nu vă îndoiați – e un loc extrem de important. Francmasoneria a atras unii dintre cei mai mari oameni pe care i-a dat vreodată lumea, iar acum ne facem griji că acțiunile Convenției Baptiste din Sud ar putea afecta 15 milioane dintre membrii lor, pentru care Francmasoneria a fost unul dintre cei mai aprigi susținători.

Acum un secol, Marea Lojă din New York a propus următoarea sinteză a învățăturilor Francmasoneriei, text cunoscut mai târziu sub denumirea de Crezul Masonilor:

Masoneria îl învăță pe om să practice filantropia și bunăvoie, să apere puritatea, să respecte legăturile de sânge și prietenie, să adopte principiile religiei și să-i respecte orânduirile, să-și ajute semenii, să-i îndrumă pe orbi, să-i ridice pe cei asupriți, să-i adăpostească pe orfani, să protejeze Altarul, să sprijine guvernul, să sădească moralitatea, să promoveze învățarea, să iubească omul, să se teamă de Dumnezeu, să-I ceară milostenia și să speră la fericire.

E ceva pentru care nu merită să luptăm? Lumea are nevoie de influența noastră acum poate mai mult

There is probably no organization in the world which encourages more church support and devotion than our gentle fraternity, but recent actions by the clergy makes this increasingly difficult to do so.

Objections expressed by church leaders must either be due to ignorance or envy and resentment of the support that the fraternity has been able to generate from its members. It is possible that there are lessons the church could learn from our fraternity. There is no organization even approaching in magnitude the philanthropic work of Freemasonry. Recently it was revealed that in one year, as nearly as could be determined, Freemasonry contributed a sum in dollars for its philanthropic work, equivalent approximately to 50% of the entire United Fund's goal in the nation.

Freemasonry has withstood many assaults in the past and has emerged with no greatly reduced strength, the most notable being the anti-Masonic political movement during the early 19th century. During this period in our history, however, there were those who continued to fight and resist this movement.

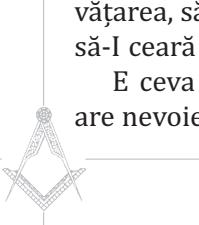
To give an insight in how venomous the attacks by some church leaders against the fraternity are, I give you one more quote. This is from the last paragraph of an article titled “The Anti-Christ in the Lutheran Church” by William Meyer. He says: “I hate this secret Lodge, especially Masonry, the whore-mother of all lodges, but my heart goes out to the erring brother, who has never heard his pastor say to him, ‘this is the way, walk ye in it.’”

If nothing else results from this affront to our Craft, it should cause us to re-examine ourselves and our place in history. Make no doubt about it, it is great. Freemasonry has been an attractive force for some of the greatest men this world has ever produced and now we deal with a concern that action by the Southern Baptist Convention could impact 15 million of their members, for whom Freemasonry has been one of their greatest supporters.

A century ago, the Grand Lodge of New York proposed the following summary of the teachings of Freemasonry, later known as the Creed of a Mason:

Masonry teaches man to practice charity and benevolence, to protect chastity, to respect the ties of blood and friendship, to adopt the principles and revere the ordinances of religion, to assist the people, guide the blind, raise up the downtrodden, shelter the orphan, guard the Altar, support the government, inculcate morality, promote learning, love man, fear God, implore His mercy and hope for happiness.

Is this not worth fighting for? The world needs our influence as perhaps never before. Let us seek to find

ca niciodată. Haideți să încercăm să descoperim de ce bisericile înalță ziduri împotriva noastră, ce le însăpământă și de ce.

Mulți din conducerea noastră consideră că nu e bine să intre în dezacord cu liderii bisericii. Dar haideți să recunoaștem deschis că nici o religie nu e dușmanul nostru – doar unii lideri religioși sunt dușmanii noștri, iar liderii religioși nu sunt infailibili. Să ne amintim că în Biserică nu Biblia e autoritatea supremă în chestiuni ce țin de credință și practică. Biserica, nu Cartea, are ultimul cuvânt, iar preotul e purtătorul de cuvânt al Bisericii.

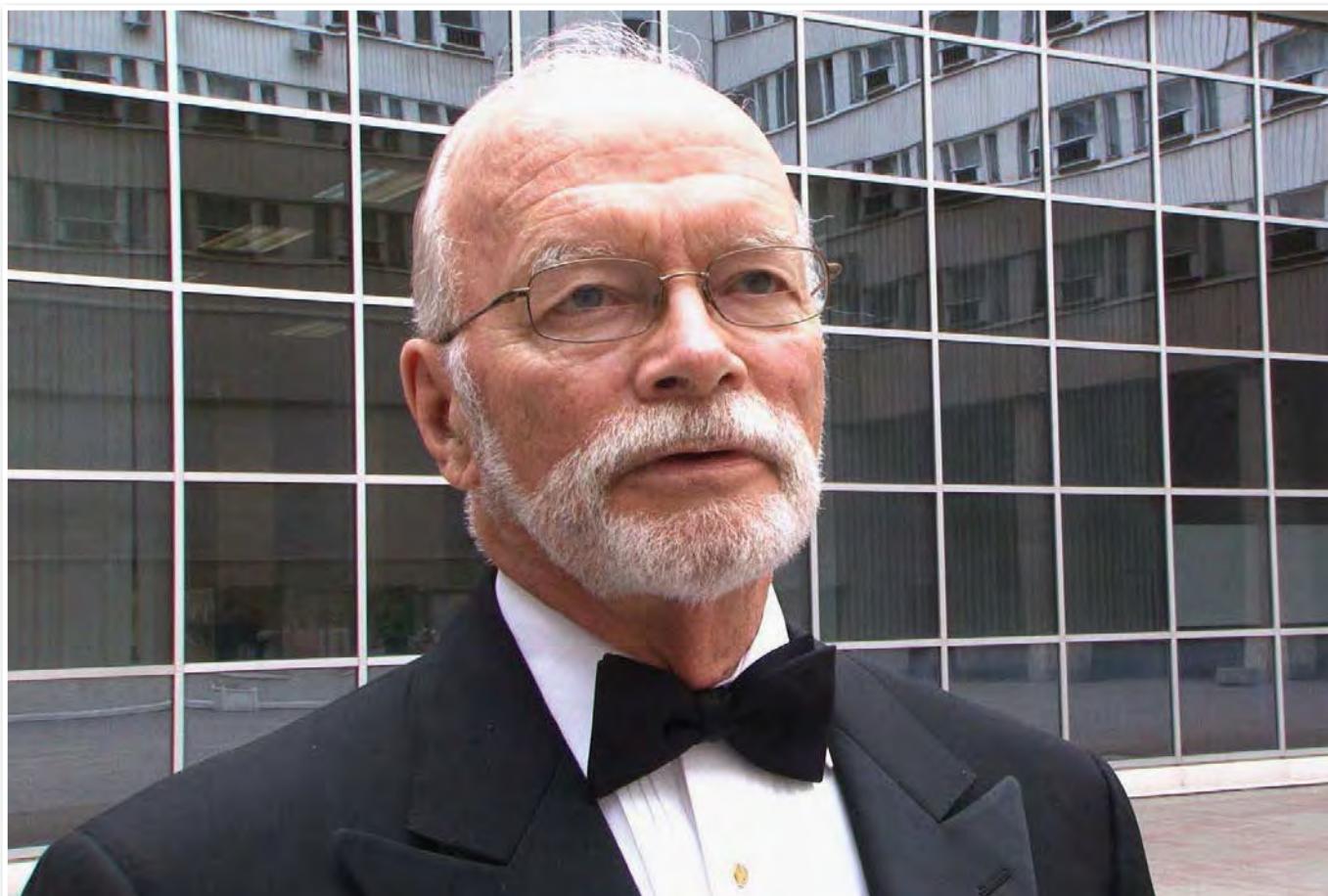
Nu ne vom implica în conflicte, dar nu trebuie să refuzăm să ne folosim influența ca să stabilim politica bisericilor. Nu putem sta cu mâinile-n sân și să permitem ca potențialii noștri membri să fie îndepărtați fără a încerca să-i facem pe liderii Bisericii să înțeleagă că Francmasoneria și Biserica sunt compatibile. Nu trebuie să rămânem pasivi în timp ce ne e răpită cea mai bogată sursă de membrii noi. Măcar atât le datorăm fraților noștri din trecut, precum și viitorului măreței noastre fraternități.

why our churches are building walls and what they fear and why.

There are many within the ranks of our leadership who feel that we should not disagree with church leadership. But, let us recognize clearly that there is no religion that is an enemy of ours, there are religious leaders who are enemies of ours and there is no infallibility in religious leaders. It must be remembered that in the church, the Bible is not the supreme authority in matters of religious faith and practice. The church and not the book has the final say and the Ministry is the spokesperson of the church.

We will not involve ourselves in quarrels, but we must not refuse to use our influence as a guiding factor in establishing church policy. We cannot sit back and allow our potential membership to be diluted without any attempt to generate an understanding with church leaders of the compatibility of Freemasonry and the church. We must not remain passive while the richest source of future membership is removed from us. We owe this much to our brethren of the past and to the future of our great fraternity. ■

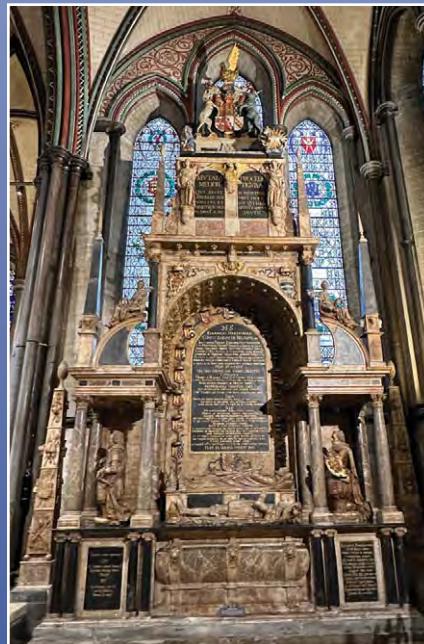
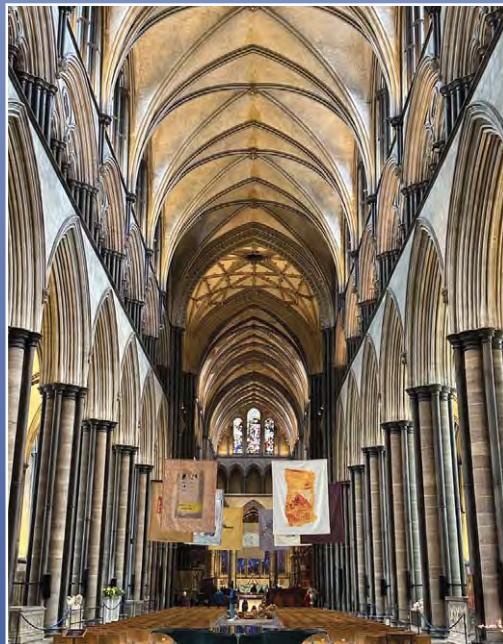
*Excerpt from: Thomas W. Jackson, **North American Freemasonry - Idealism & Realism**,
Plumbstone, Washington DC, 2019, pp 206-214*

The best copy of Magna Charta Libertatum (1215) is displayed in Salisbury Cathedral

Photo source: www.unesco.org

What is Magna Carta?

Magna Carta is one of the most famous documents in the world. It says a lot of things – even the King had to obey the law! It was written over 800 years ago. Magna Carta (meaning great charter) still influences the way our country is run, and the way the world works, today.

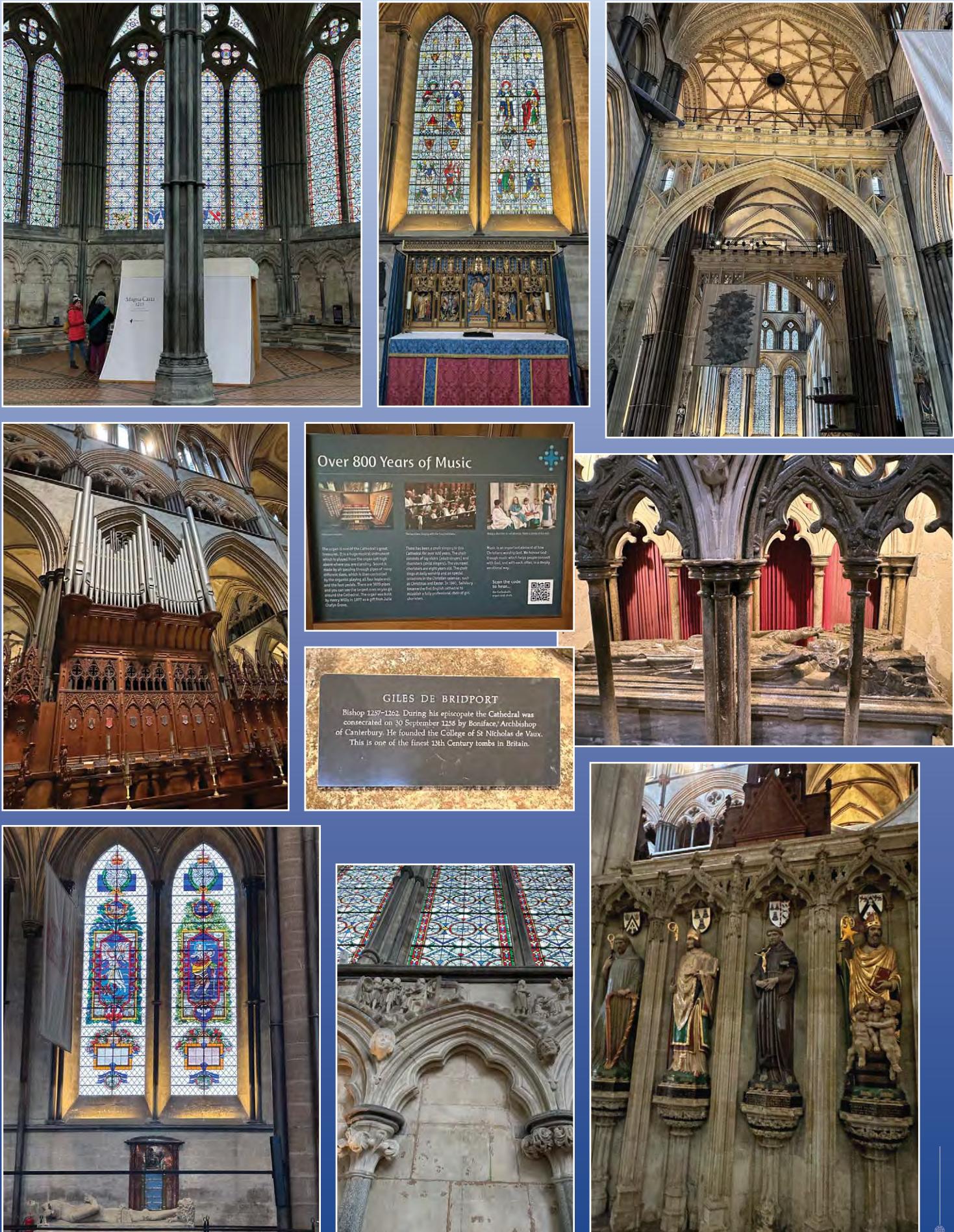
When Magna Carta was written, King John ruled England as a tyrant, demanding high and unfair taxes from his people. He also controlled the Church. In 1215, King John met the barons at Runnymede and reluctantly agreed to Magna Carta.

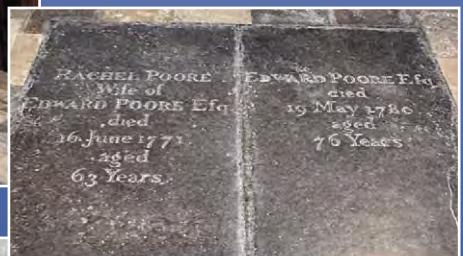
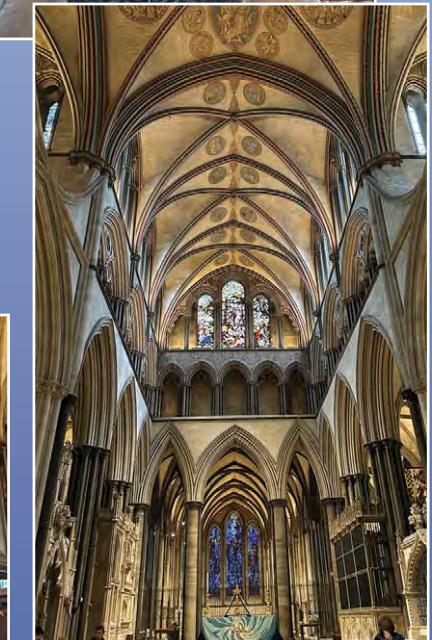
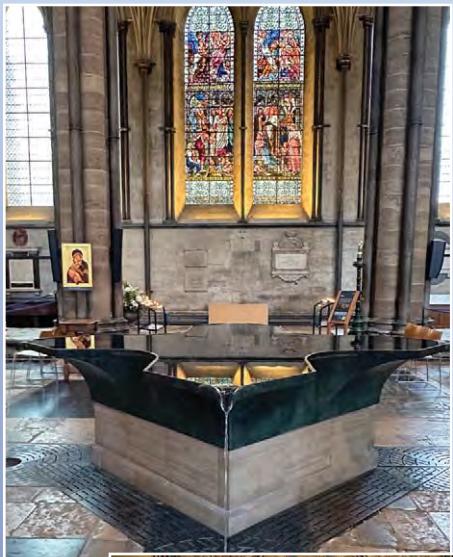
Magna Carta Clause 1
Freedom of the English Church

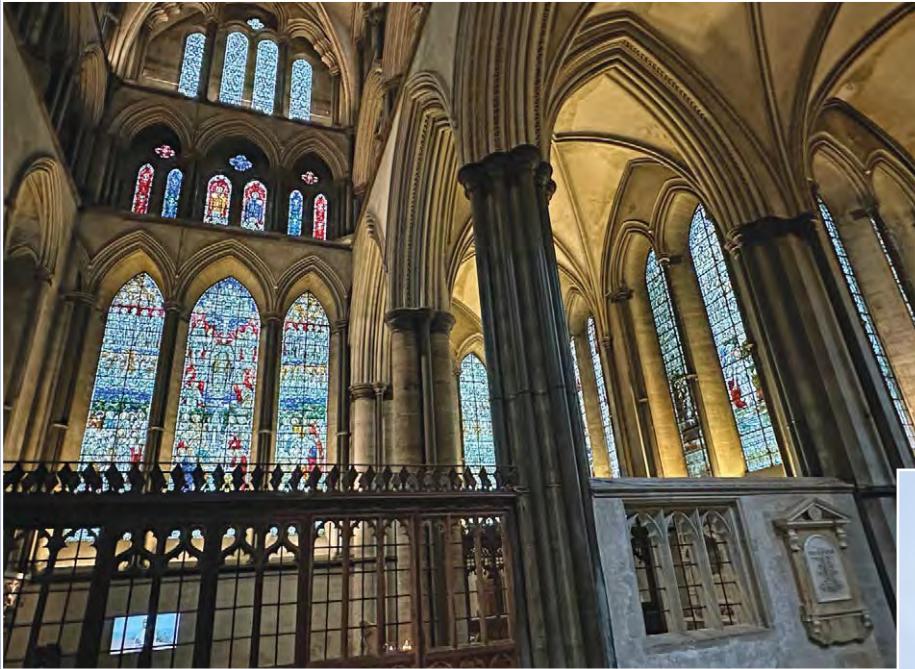
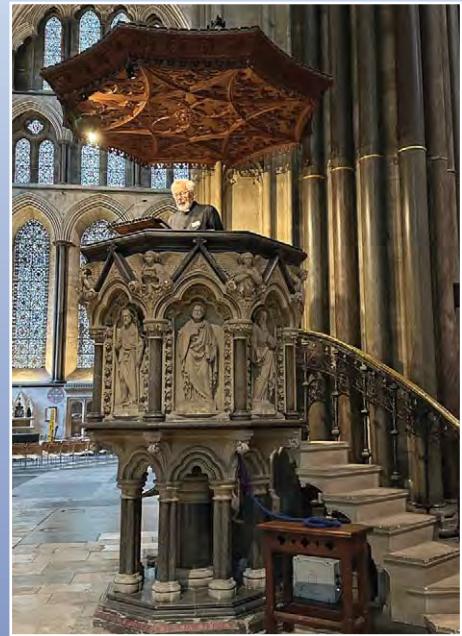
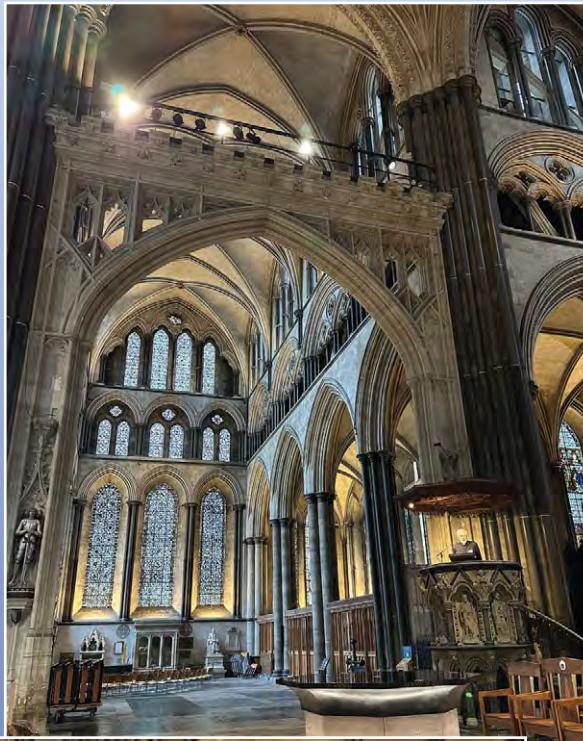
Translation:
And that no cleric shall be forced to go, according to the custom of the realm, to any place or court, except by the command of his own lord, or of his master, or of the other universities.

Explanation:
Magna Carta clause 13 of Magna Carta refers to the freedom of the English Church. It states that no cleric shall be forced to go to any place or court, except by the command of his own lord, or of his master, or of the other universities.

DEAN OF SALISBURY	DEAN OF LONDON
✓ 1620 William Weller	✓ 1621 Robert Parker
c. 1620 Roger	✓ 1622 John Mervyn
c. 1622 John	✓ 1623 Edward Bridgeman
c. 1623 Robert	✓ 1624 Edmund Freyle
c. 1625 Robert	✓ 1625 May
c. 1625 Robert Abbot	✓ 1626 George
c. 1626 Robert Abbot	✓ 1627 John Bridges
c. 1627 Robert Abbot	✓ 1628 John Astell
c. 1628 Robert Abbot	✓ 1629 John Bowes
c. 1629 Robert	✓ 1630 Richard Blount
c. 1630 Robert	✓ 1631 John Bowes
c. 1631 Robert	✓ 1632 John Bowes
c. 1632 Robert	✓ 1633 John Bowes
c. 1633 Robert	✓ 1634 John Bowes
c. 1634 Robert	✓ 1635 John Bowes
c. 1635 Robert	✓ 1636 John Bowes
c. 1636 Robert	✓ 1637 Thomas Greville
c. 1637 Robert	✓ 1638 Edward North
c. 1638 Robert	✓ 1639 John Bowes
c. 1639 Robert	✓ 1640 John Bowes
c. 1640 Robert	✓ 1641 John Bowes
c. 1641 Robert	✓ 1642 John Bowes
c. 1642 Robert	✓ 1643 Charles Talbot
c. 1643 Robert	✓ 1644 Hugh Nevile Pearson
c. 1644 Robert	✓ 1645 John Bowes
c. 1645 Robert	✓ 1646 Henry Fox, Hamilton
c. 1646 Robert	✓ 1647 George David Boyle
c. 1647 Robert	✓ 1648 John Bowes
c. 1648 Robert	✓ 1649 John Bowes
c. 1649 Robert	✓ 1650 Andrew Falbards Burn
c. 1650 Robert	✓ 1651 John Bowes
c. 1651 Robert	✓ 1652 Edward Lowry Henderson
c. 1652 Robert	✓ 1653 Edward Lowry Henderson
c. 1653 Robert	✓ 1654 Robert Charles Robt.
c. 1654 Robert	✓ 1655 Robert Smithson Hobart
c. 1655 Robert	✓ 1656 John Bowes
c. 1656 Robert	✓ 1657 William Penruddick Worley
c. 1657 Robert	✓ 1658 John Bowes
c. 1658 Robert	✓ 1659 John Bowes
c. 1659 Robert	✓ 1660 John Bowes
c. 1660 Robert	✓ 1661 John Bowes
c. 1661 Robert	✓ 1662 John Bowes
c. 1662 Robert	✓ 1663 John Bowes
c. 1663 Robert	✓ 1664 John Bowes
c. 1664 Robert	✓ 1665 John Bowes
c. 1665 Robert	✓ 1666 John Bowes
c. 1666 Robert	✓ 1667 John Bowes
c. 1667 Robert	✓ 1668 John Bowes
c. 1668 Robert	✓ 1669 John Bowes
c. 1669 Robert	✓ 1670 John Bowes
c. 1670 Robert	✓ 1671 John Bowes
c. 1671 Robert	✓ 1672 John Bowes
c. 1672 Robert	✓ 1673 John Bowes
c. 1673 Robert	✓ 1674 John Bowes
c. 1674 Robert	✓ 1675 John Bowes
c. 1675 Robert	✓ 1676 John Bowes
c. 1676 Robert	✓ 1677 John Bowes
c. 1677 Robert	✓ 1678 John Bowes
c. 1678 Robert	✓ 1679 John Bowes
c. 1679 Robert	✓ 1680 Nicholas Charles Papadopulus

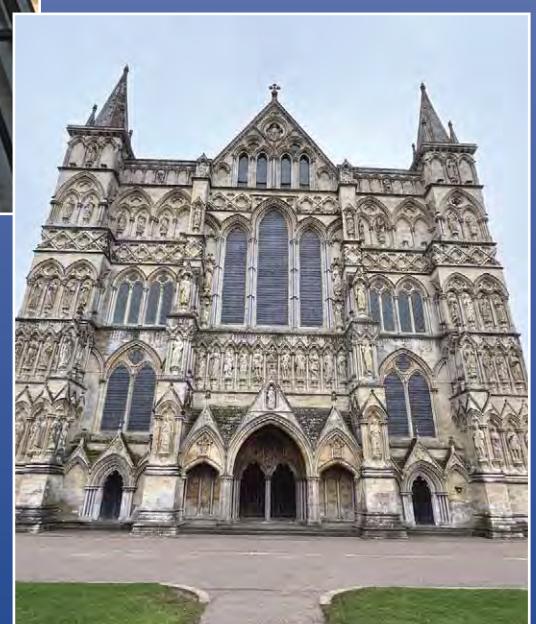

Photo credits: MASONIC FORUM Magazine

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

GABRIEL CROITORU

Violinist

Rămânând în România, am făcut ce trebuia

Astăzi avem un invitat special foarte drag sufletului meu, Maestrul **Gabriel Croitoru**, violonist cu o excepțională carieră artistică națională și internațională. Este profesor universitar doctor la Universitatea Națională de Muzică din București. La începutul carierei a fost laureatul celor mai importante concursuri internaționale de vioară: Wieniawski – din Polonia, Sarasate – din Spania, Tibor Varga – din Elveția, Paganini – din Italia și Fritz Kreisler – din Austria. Din anul 2008 a câștigat dreptul să cânte pe vioara care a aparținut lui George Enescu, realizată de celebrul lutier Giuseppe Guarneri în anul 1730. Această vioară, numită „Catedrala”, a fost cumpărată de Enescu, el preferând o vioară Guarneri del Gesù, nu una Stradivarius. Gabi, îți mulțumesc pentru onoarea pe care ne-o faci acceptând să acorzi acest interviu pentru FORUM MASONIC.

Îți mulțumesc pentru invitație, Claudiu.

Ești printre foarte puținele personalități din România care nu ascund faptul că aparțin Masoneriei. Te rog să ne explică de ce nu ai nici o rezervă în această privință.

Pentru că mi se pare că e un lucru de laudă, nu unul de rușine, în primul rând. Să faci parte și să aparții unei Frății din care fac parte – și au făcut de-a lungul istoriei – doar nume celebre, sau în mare parte nume celebre, mi se pare că e un lucru, cum am zis, de laudă. Sigur, nu pot să spun despre alții, aşa cum știm cu toții, dar despre mine de ce nu? E adevărat că nici nu m-am bătut cu cărămidă în piept, cum se spune, dar nici nu am ascuns vreodată apartenența la Ordin.

O întrebare-cheie, Gabi: ce este Masoneria pentru tine? Te rog să ne descrii parcursul tău masonic.

Datorită Masoneriei am din ce în ce mai mult ocazia să cunosc persoane pe care altfel nu le-aș fi

Staying in Romania, I did what I had to do

Today we have a guest who is very dear to my heart, Maestro **Gabriel Croitoru**, a violinist with an exceptional national and international artistic career. He is a professor at the National University of Music Bucharest. Early on in his career he won the most important international violin contests: the Wieniawski, in Poland; the Sarasate, in Spain; the Tibor Varga, in Switzerland; the Paganini, in Italy; and the Fritz Kreisler, in Austria. Since 2008 he has been playing on the violin that belonged to George Enescu, crafted by the famous luthier Giuseppe Guarneri in 1730. This violin, called "The Cathedral", was bought by Enescu, who preferred a Guarneri del Gesù violin to a Stradivarius one. Gabi, thank you for the honour of accepting this interview for MASONIC FORUM.

Thank you for the invitation, Claudiu.

You are one of the few personalities in Romania who do not hide the fact that they belong to Freemasonry. Please explain to us why you don't have any reservations in the matter.

Because it seems to me that first of all it's something to be proud of, not ashamed of. To be part of and belong to a Brotherhood that boasts – and has boasted over the years – only famous names, or largely famous names, is, I think, something to be proud of. Of course, I can't speak for anyone else, as we all know, but for me – why not? It's true that I haven't made a big fuss about it, but I never hid the fact that I belonged to the Order either.

A key-question, Gabi: what is Freemasonry to you? Please describe your Masonic journey.

Thanks to Freemasonry I have increasingly had the opportunity of meeting people who I wouldn't have met otherwise, quality people who aren't in my circle of acquaintances from the musical field – because

întâlnit niciodată, persoane de calitate care nu fac parte din cercul meu de cunoștințe din domeniul muzical – pentru că acolo mă manifest. Eu cred că pentru fiecare dintre noi faptul că aparținem acestei organizații ne îmbunătățește viața, ne face mai buni, aşa cum ar trebui să fie. Nu e întotdeauna valabil, dar de cele mai multe ori se potrivește. Cu siguranță afli lucruri noi și interesante, atâtă vreme cât ești deschis și îți place să te duci acolo. Mie personal mi s-a părut întotdeauna că mă duc acolo ca să aflu lucruri interesante, mă duc cu sufletul deschis, mă întâlnesc cu frații mei și nu văd nici un fel de opreliște pentru alții de a face același lucru. Până la urmă, ce facem – ne învățăm în aceeași sferă de influență fiecare în domeniul nostru de activitate. Masoneria nu face decât să ne apropie și să ne creeze oportunitatea de a ne îmbunătăți sfera de acțiune. Am intrat în Masonerie în 2008 – iată, coincide cu anul în care am câștigat dreptul de a cânta pe această vioară minunată – și am crescut la momentele respective, am ajuns la gradul de Maestru. Și la Rit am ajuns destul de departe. Nici nu mai contează gradele, nu asta e până la urmă un titlu de laudă, nu mi-au trebuit niciodată măririle. Însă s-a întâmplat să mai pot să ajut în stânga și-n dreapta pe unul și pe altul și, datorită lucrurilor acestora care probabil s-au văzut undeva, am mai crescut în grad. Mă refer aici la Ritul Scoțian – dincolo, la Loja Albastră, lucrurile se întâmplă oarecum automat, în baza acestor Planșe pe care le facem cu toții. Sunt oameni care au încercat și vor în continuare să se cătere – eu le zic cățărători – pe umerii celorlalți frați din Masonerie din cauza faptului că în viața din afară nu au recunoașterea pe care ei consideră că o merită. Și-atunci își zic „hai să ne cățărăm pe umerii altora și să vedem care dintre noi e mai în față”. Mie mi se pare că suntem Frați, că suntem egali, aşa cum știm cu toții, și nu constituie un titlu de laudă. De fapt, este un titlu de laudă, dar nu faptul că ai crescut în grad. Până la urmă, nu acesta e scopul nostru.

that's where I work. I think that for each of us the fact that we belong to the same organization improves our life, makes us better, as it should. It's not always the case, but most often it is. Of course you learn new and interesting things, as long as you are open and you like to go there. I, for one, have always felt that I go there to learn interesting things, I go with an open heart, I meet my brethren and don't see anything stopping others from doing the same. After all, what do we do – we usually navigate in our own sphere of influence, each of us in their own field. What Masonry does is it brings us together and creates the opportunity of improving our sphere of action. I joined Freemasonry in 2008 – there, it coincides with the year when I won the right of playing this wonderful violin – and at that time I was raised, I reached the Master degree. I got pretty far in the Rite as well. Degrees aren't even that important, in the end it's not something to be boastful of, I never sought to be raised. But it happened that I could help left and right and, thanks to these things which were observed somewhere, I was raised in the degrees. I'm talking about the Scottish Rite here – in the Craft Lodge things happen sort of automatically, on the basis of the Tracing Boards which we all do. There are people who have tried and will continue trying to climb – "clamberers" I call them – on the shoulders of other Mason Brethren because in their outside life they don't have recognition they think they deserve. So they say to themselves "let's climb on the shoulders of others and see which of us turns up in front". It is my estimation that we are Brethren, we are equals, as we all know, and that sort of status isn't something to be prideful of. Actually, it is something to be proud of, but not simply the fact that you were raised in the Degree. After all, that's not our purpose.

Absolutely. You are an accomplished person, Gabi, and I dare say that Freemasonry is proud to have among its members personalities such as yourself. It's natural, because that's what gives it value. Those at the apex give value to the structure.

I remember my Masonic parrain, his name was George Buluță – I am referring to him in the past tense because he is no longer with us. He told me: "Look into my eyes. This is your moment of joining. You won't be playing the violin any better from now and don't imagine that people are going to look at you in a better sort of way. True, they will know you and what you are about and you, in turn, will have the opportunity of knowing them. But if you're here to self-exalt yourself, you're on the wrong track." I can sadly see that there are many doing this. We have characters of our own, but there's no garden without its weeds.

Absolut. Tu ești un om realizat, Gabi, și îmi permit să apreciez că Masoneria e mândră să aibă personalități ca tine printre membrii ei. E un lucru normal, pentru că asta dă valoare. Vârfurile dau valoare structurii.

Îmi aduc aminte de nașul meu masonic, pe care îl chema George Buluță – vorbesc la trecut în ceea ce-l privește pentru că nu mai e printre noi – și care mi-spuse: „Uită-te bine în ochii mei. Acum ești la momentul intrării. N-ai să cânți mai bine la vioară din momentul asta și să nu-ți imaginezi că se vor uita alții mai bine la tine. A, că te vor cunoaște și vor ști despre cine e vorba și tu la rândul tău vei avea ocazia să-i cunoști – e foarte adevărat. Dar dacă ai venit aici ca să te preamărești, ai greșit traseul.” Constat cu amărăciune că sunt destui care fac lucrul asta. Avem și noi podoabe de-ale noastre, dar nu există pădure fără uscături.

În activitatea ta internațională, ca muzician, ai întâlnit Masoni? A dus acest lucru la o mai bună colaborare, interacțiune cu ei?

Am avut ocazia de multe ori să întâlnesc frați din alte țări. Nu știu dacă neapărat a dus la o colaborare ulterioară, dar cu siguranță am rămas în contact și ori de câte ori am fost pe acolo ne-am reîntâlnit (sau ei când au venit în București). Îmi vine în minte acum un exemplu: un fost coleg de liceu și de facultate care, după ce am terminat facultatea, în '87, a plecat din țară. A emigrat, fiindcă eram înainte de '89. Ne-am pierdut din vedere circa douăzeci de ani. După douăzeci de ani, într-o zi când eram la facultate, vine îmbrăcat în costumăș, cravată, cămașă albă – 10 dimineață, îți imaginezi, da? „Ce mai faci, nu ne-am mai văzut de atâtă amar de ani!” „Uite, ce să fac, bine...” „Dar ce ești așa îmbrăcat, unde te duci?” „Mă duc să mă întâlnesc cu niște prieteni.” Cam devreme să fie îmbrăcat așa în costum. Zic „Ți-ai schimbat meseria? Ești la vreo multinațională?” „Nu, nu, dar...” Bun, nu l-am întrebat mai departe, el nu mi-a mai zis altceva, drept pentru care, la un sfert de oră după ce ne-am despărțit, mă sună. „De ce nu mi-ai spus că ești mason?” „Eu te-am întrebat unde te duci!” A aflat de la Frații că s-a văzut cu mine și l-au întrebat dacă nu mi-a transmis salutări de la ei. Nu, că n-a știut! Actualmente face parte din Marea Lojă a Portugaliei, este Mare Organist. Nu știu dacă noi avem așa ceva, nu cred că avem.

Ca profesor universitar, ca formator de generații de muzicieni, consideri că generațiile mai tinere și mai puțin tinere și-au pierdut reperele istorice, culturale? Care sunt consecințele pierderii reperelor istorice de către Tânără generație și cât de gravă consideri că e această pierdere?

Have you met Freemasons in your international activity as a musician? Did it lead to a better collaboration or interaction with them?

I have had numerous opportunities to meet Brethren from other countries. I don't know that it necessary led to an ulterior collaboration, but we've certainly kept in touch and every time I went there we met (or when they came to Bucharest). An example comes to mind: a former high-school and university colleague who, after we got our bachelor's, in '87, left the country. He emigrated, because it was before '89. We lost track of each other for about twenty years. Twenty years later, one day I was at university and I see him in a neat little suite, tie, white shirt and all – this is 10 in the morning, right? "How are you, I haven't seen you in ages!" "Well, you know, I'm ok..." "Why are you dressed up like that, where are you headed?" "I'm going to meet some friends." It seemed a bit early to be dressed to the nines, so I say "Did you change jobs? Are you working for a multinational now?" "No, no, but..." Ok, I didn't press him any further, he didn't say anything else, so fifteen minutes after we part ways he calls me: "Why didn't you tell me you were a Freemason?" "Hey, I did ask where you were going!" He learned from the Brethren that he saw me and they asked him if he sent me their regards. Of course not, because he didn't know! He is currently a member of the Grand Lodge of Portugal, as a Grand Organist (Director of Music). I don't know if we have this, I don't think we do.

As a professor, as someone who has shaped generations of musicians, do you think that the younger and less young generations have lost their historical and cultural points of reference? What are the consequences of the young generation's losing of the historical points of reference and how severe do you think this loss is?

Eu cred că s-au schimbat reperele. Au alte priorități. Pe vremea când făceam eu școală și aveam profesori de la care învățam nu existau atâtea tentații și nu existau atâtea cerințe financiare, să zicem aşa. Tinerii din ziua de astăzi sunt împărțiti în prea multe direcții și nu mai reușesc să facă față la toate solicitările. Însă constat că în ultimii vreo 10 ani situația s-a îmbunătățit. Cei care își doresc cu adevărat să învețe un instrument – și aici mă refer la cei dotați, pentru că sunt și oameni care fac o facultate, dar nu au întotdeauna chemare pentru meseria pe care vor să o urmeze; mă refer la cei care au talent de la Dumnezeu și, iată, au și ocazia să învețe de la cei care cântă încă pe scenă – își dau silință. Îi vezi pe oamenii aceștia că vor și chiar reușesc. Practic, o mare parte dintre ei a plecat din țară – mă refer la generațiile anterioare de studenți; eu predau la facultate din '90. O multitudine de foști studenți îngroașă rândurile unor orchestre celebre din străinătate. Aici pot să dau exemple și de colegi de generație care au ales calea străinătății. Mie nu mi s-a arătat lucrul ăsta, ba din contră aș zice. Am avut ocazia de mai multe ori să plec, cu toate astea am ales să rămân aici. Consider că am făcut eu ce trebuia și nu invers. Până la urmă, sigur, e o opțiune proprie, dar nu cred că le-a mers lor mai bine sau mie mai rău din cauza asta. Fiecare s-a dus pe drumul lui. Ba chiar aș spune că acum, încet-încet, generația mea se trage înapoi către casă, iar ceilalți, tineri, nu mai sunt deloc atât de tentați să plece din țară. E încurajător și îmbucurător pentru filarmonici, pentru dirijori, pentru viitoarea generație de soliști. Cred că e și exemplul – nu numai al meu, sunt și alții. Am contribuit prin sfaturile pe care le dăm și prin toate ideile pe care încercăm să le insuflăm celor tineri la rămânerea lor în țară și la susținerea culturii românești, pentru că până la urmă despre asta e vorba.

Pentru că ai vorbit despre exod – într-adevăr, a fost un exod masiv după '90, din toate straturile sociale. Așa e, au plecat și foarte mulți oameni capabili, dar călătorind pe afară, am văzut că nici chiar vârfurile nu sunt foarte bine integrate în comunitățile de acolo, chiar dacă, probabil, trăiesc mult mai bine decât ar fi trăit în România.

Întotdeauna pe un plan câștigi, pe altul pierzi. Depinde de fiecare persoană ce consideră că primează în viața ei privată, până la urmă. Aici nu ne referim doar la împlinirea profesională. Împlinire

I think that the points of reference have changed. They have other priorities. When I was in school and was taught by professors there weren't as many temptations and there weren't as many financial demands, let's call them that. Young people today are torn in too many directions and can't handle all the demands anymore. But I've seen that in the last 10 years the situation has improved. Those who truly wish to learn

an instrument – and I'm referring to those who are gifted, because there are also people who go to university but not always have a calling for the profession they wish to practice; I'm referring to those who have a God-given talent and have the opportunity to learn from others who are still performing on stage – put in the effort. You can see that these people want it and actually get it. Basically, a large portion of them have left the country – I'm referring to previous generations of students; I have been teaching at the university since 1990. A large number of former students thicken the ranks of famous foreign orchestras. I can also give examples of peers of mine who have chosen to go abroad. I wasn't drawn by this, quite the contrary, I might say. I have had more than one opportunity to leave, and yet I chose to stay here. I think I was the one who did the right thing, not the other way around. Ultimately, of course, it's a personal option, but I don't think they had it better or I had it worse because of it. Each of us went their own path. I would even say that now, gradually, my generation is coming back home, while the others, the young people, aren't at all tempted to leave the country. It's encouraging and gratifying for philharmonics, for conductors, for the future generation of soloists. I think there's also the power of example – not just mine, there are others. Through the advice we give and through all the ideas we try to inoculate to the young people we have contributed to their staying in the country and supporting Romanian culture, because ultimately this is what it's all about.

You talked about an exodus – indeed, after 1990 there was a massive exodus, from all social strata. It's true, there were very many capable people who left but, in my travels abroad, I have seen that not even the elite are all that well-integrated in the communities there, even if they probably live much better than they would have in Romania.

You always win on one aspect and lose on another. It ultimately depends from person to person what they consider to be more important in their private

profesională eu consider că am avut din plin stând și în România. E adevărat că unii colegi ai mei de generație m-au depășit din punct de vedere finanțiar, făcând însă o muncă pe care eu nu am fost dispus să o fac, respectiv să cânt într-o orchestră. Mie mi-a plăcut să cânt solist întotdeauna. E adevărat că am și avut ocazia de tinerel. Am rămas pe ideea asta – vorba unui prieten, „idei puține, dar fixe” – și iată că am ajuns aproape de 60 de ani și încă nu m-am plătit de ce fac. Îmi zicea un amic foarte deștept: dacă reușești în viață să faci ce-ți place și să-ți mai câștigi și existența din lucrul ăsta, ești cel mai fericit. Dacă mai ai și familie, deja e toată panopia plină. Altfel, vei fi mulțumit pe o parte, vei fi nemulțumit pe alta și tot timpul vei avea ceva de comentat sau niște regrete. Eu nu am nici un regret.

Extraordinar!

Poate să sună a automulțumire, dar pe când că mi se pare că de-a lungul anilor am crescut, n-am regresat. Am început cu solistica, pe care o fac în continuare, la un moment dat – adică de vreo 20 și ceva de ani – am devenit parte dintr-o formație cameră care aparține de Filarmonica Transilvania din Cluj-Napoca și sunt vioara întâi la Cvartetul Transilvan, iar din '90 predau și la facultate. Sigur că-mi aduc aminte când am dat concurs pentru a deveni cadru universitar. Trebuia să susțin o lecție, în afară de recitalul obligatoriu pentru oricine voia să intre. Mă gândeam că, dacă îmi dau un student prea bun, n-am ce să-i spun; dacă-mi dau unul prea slab, n-o să înțeleagă nimic din ce vreau eu să-i explic. Aveam un stres din cauza asta! Între timp nu-l mai am, au mai și trecut niște anișori. Din contră, acum când îi văd pe alții mult mai tineri având aceleași porniri mi se pare că am ce să le spun, pot să-i învăț din proprie experiență.

life. We're not talking just about professional accomplishment. I think that I have had plenty of professional accomplishment even staying in Romania. It's true that some of my peers have surpassed me from a financial standpoint, but by doing a job which I wasn't willing to do, and that is to play in an orchestra. I have always liked to play as a soloist. It's true that I've had the opportunity to do so ever since I was quite young. I've stuck to this idea – as a friend of mine says, "ideas few in number, but fixed" – and here I am at almost 60 and still not being tired of what I do. A very smart friend of mine told me: in life if you manage to do what you like and also make a living out of it, then you're the happiest man alive. If you also have a family, then the picture is complete. Otherwise, you will be happy on one side, unsatisfied on another and you'll always have something to bicker about or something to regret. I have no regrets.

That's amazing!

It might come off as complacency, but I promise you that I feel that over the years I have evolved, not regressed. I began as a soloist, which I still am, at some point – that is, for 20-odd years now – I have become part of a chamber ensemble that belongs to the Transylvanian Philharmonic in Cluj-Napoca, I am lead violin in the Transylvanian Quartet and starting from 1990 I have been teaching at university. I remember when I gave the exam for becoming a university professor. I had to hold a lesson, apart from the recital that was compulsory for anyone who wanted to apply. I was thinking that if I got a student who was too good, I wouldn't have anything to say to him: if I got a student who was too unprepared, then he wouldn't understand anything I had to explain to him. I was stressed out about it! In the meantime

Tara noastră a fost dintotdeauna la confluența Estului cu Vestul. Acum să trecem în plan artistic. Rușii au susținut din greu excelенța în artă, au făcut artiști emeriți, artiști ai poporului și.a.m.d. Pe de altă parte, și cei din Vest – englezii i-au înnobilat pe cei importanți, făcându-i Sir sau Dame, francezii le-au dat Legiunea de Onoare... La noi e haos, cel puțin aşa consider eu.

Și la noi au existat pe vremea comuniștilor titluri pentru cei din față, respectiv soliști și dirijori. Dacă ne uităm în urmă, la generația dinaintea mea – eu consider o generație cam la douăzeci de ani, nu la zece –, practic cu toții au avut astfel de titluri din partea statului, respectiv Artist al poporului sau Artist emerit, în funcție de cum au fost recomandați, probabil, nu știu criteriile. În orice caz, toți cei care au avut și au aceste titluri sunt niște personalități, în domeniul cultural cel puțin. Nu li s-au acordat aceste titluri de pomană. Artiști ai poporului erau mult mai puțini pentru că erau scutiți și de impozite, printre altele. Noi, sigur, făcând parte după Al Doilea Război Mondial din sfera de influență a sovietilor am moștenit lucruri rele, în mare parte, dar și lucruri bune. Uite, în domeniul cultural, că despre asta discutam, faptul că am avut de-a lungul anilor continuitate. Mă refer aici la dirijori și soliști, indiferent de domeniu, că e operistic sau simfonic. Practic, oamenii aceștia au putut să își dezvolte cariera. Dar nu numai a lor, pentru că și orchestrele beneficiază de un dirijor pe care îl cunosc foarte bine. Acum, în partea cealaltă, în Vest, nu era și nu există această practică. Uite, dacă îl luăm pe Karajan – el a dirijat o viață întreagă la Berlin, nu-i aşa? Pe de altă parte, Celibidache a murit ca dirijor principal al Münchenului. Așadar, au fost multe excepții la regula respectivă, însă ei nu au acordat vreo rentă viageră, ca să zic aşa, în calitate de salariu, unui om care să se ocupe permanent de chestia asta – din contră, la doi-trei ani fiecare se simte oarecum gonit și forțat să plece în altă parte, lucru care nu cred că e neapărat în beneficiul celor din orchestră și nici al publicului. Așadar, am avut și noi lucrurile noastre bune. Deocamdată încă ne ținem de ele. Nu știu câtă vreme se vor mai păstra locurile de dirijori și soliști permanenți, dar mi se pare că e un lucru de laudă

I have lost this stress, a few years have passed since then, to be fair. On the contrary, nowadays when I see others, much younger, who have the same thoughts I feel I have something to say to them, I can teach from experience.

Our country has always been at the crossroads between East and West. Let us now move on to the artistic field. The Russians have heavily supported excellence in art, they named artists emeritus, artists of the people and so on. On the other hand, the West did the same – the English raised the important ones to nobility, made them Sirs or Dames, the French gave them the Legion of Honour... In our country there's total chaos, or at least that's how I view it.

In our country too, during the time of the communists, there were titles for those in front, i.e. soloists and conductors. If we look back to my generation – I consider a generation as around twenty years apart, not ten –, basically everyone has received titles from the state, such as Artist of the people or Artist emeritus, on the basis on how they were recommended, probably, I don't know the criteria. At any rate, all those who have had and still have these titles are personalities, in the cultural field at least. They weren't awarded these titles for nothing. There were a lot fewer Artists of the people because they were exempt from taxes, among other things. Of course, being part of the Soviet sphere of influence after World War II, we inherited bad things, for the most part, but there were also good things. Take, for instance, in the cultural field, since this is our topic of conversation, the fact that over the years we have had continuity. I'm referring to conductors and soloists, it doesn't matter if operatic or symphonic. Basically, these people had the opportunity to develop their careers. But not only theirs, because orchestras benefit from a conductor they know very well. Now, on the other side, in the West, there wasn't and still isn't such a practice. We can take Karajan – he conducted Berlin his whole life, didn't he? On the other hand, Celibidache died as the lead conductor of Munich. So there were many exceptions to that rule, but in the West they never gave a life annuity, so to say, as a form of salary, for someone to permanently handle this – on the contrary, every two-three years everyone feels somewhat chased away and forced to leave elsewhere, something which I don't think is necessarily in the benefit of the orchestra or the public. So we did have good things as well. For the time being we still hang on to them. I don't know how long they will keep permanent tenure for conductors and soloists, but I think that offering young people the possibility to go down this path, to choose a profession and do it increasingly better is something to be praised. We'll see. It's hard to say what will happen, I don't think anybody knows.

faptul că oferi tinerilor posibilitatea de a merge pe drumul săta, de a-și alege o meserie și de a face din ce în ce mai bine meseria pe care și-au ales-o. O să vedem. De-aici încolo e greu de spus ce se întâmplă, nimeni nu cred că știe.

Vom mai avea artiști de valoare, Gabi?

Da, deja avem. Să zicem generația mea, care e pe ultima sută de metri, în urma noastră avem deja o generație – iarăși, la 25 de ani distanță – de tineri care au astăzi între 30 și 40 de ani și care își fac treaba foarte bine, atât în țară, cât și în străinătate, și sunt recunoscuți la nivel mondial. Iar pe băncile facultății, ca să mă refer la încă 20 de ani mai în urmă, există speranțe că vom avea în continuare pe cine să promovăm în domeniul artistic. Sigur, aici mă refer la violoniști, pentru că pe ei îi știu mai bine, ocupându-mă de ei de atâtă vreme.

Apropo de studenți și de muncă: tu cânti pe vioara lui Enescu și știu că el spunea că geniul înseamnă 1% inspirație și 99% transpirație. Ești în măsură să comentezi, te rog?

Nu știu dacă procentele sunt la fel de asemănătoare între noi, mie mi se pare un pic prea multă transpirație în detrimentul talentului în aprecierile lui Enescu. Dar e clar că una fără cealaltă nu funcționează, sau funcționează doar până la un anumit nivel. Ca să fii recunoscut ca un artist complet sau căt se poate de complet trebuie să muncești, e clar că fără muncă nu merge, dar pe de altă parte cei netaLENȚI nu reușesc să acceadă la chestia asta. Sau dacă acced durează mult prea mult și își pierd răbdarea pe drum. Și atunci, înclin să-i dau dreptate, sigur e aşa – doar cu procente am o problemă.

Tu cât lucrezi pe zi, cât repeti pe zi?

Depinde de moment. În orice caz, nu cred că există zi fără studiu. Poate doar în vacanță să mai las vioara din mâna pentru câteva zile, altfel sunt cu vioara practic permanent în mâna, indiferent dacă e pentru concertele mele sau pentru studenți. Eu am avut șansa să învăț cu mai mulți profesori deodată. Lucram în facultate cu unul, în particular cu altul și fiecare era supărat pe celălalt. Mi-am dat seama că cea mai bună soluție este să fac un repertoriu cu unul, un repertoriu cu altul – aşa nu se mai certau. Era disputa lor didactică. Eu, care eram beneficiarul sfatelor și îndrumărilor pe care le primeam, am considerat că e cel mai bine să fac repertoare diferențiate cu fiecare. La fiecare jumătate de an schimbam repertoriul fiindcă îl terminam. Volumul de muncă era altul decât dacă făceam același lucru cu amândoi. Dar asta m-a ajutat enorm, pentru că mi-am creat un repertoriu uriaș. Nu vreau să mă umflu în pene, dar chiar e mare și de

Will we still have valuable artists, Gabi?

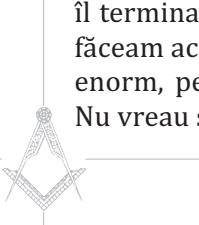
Yes, we already do. Let's take my generation, who is on its home stretch; behind us we already have a generation – again, 25 years apart – of young people who are today between 30 and 40 years old and do their job really well, both in the country and abroad, and have international recognition. And in the university, to go another 20 years down, there is hope that we will continue to have who to promote in the artistic field. Of course, I am talking about violinists here, because them I know best by having been in my care for such a long time.

Speaking of students and work: you play on Enescu's violin and I know he used to say that genius is 1% inspiration and 99% perspiration. Can you comment on that, please?

I don't know that the percentages are similar between us, in my view in Enescu's remark there's a bit too much perspiration to the detriment of talent. But it's clear that one without the other doesn't work, or it works up to a certain level. To be acknowledged as a complete artist – or as close to complete as possible – you have to work, it's clear that you can't make it without work, but on the other hand those who lack talent can't reach this level. Or even if they do, it takes too much and they lose their patience on the way. So I tend to agree with him, of course that's the way things are – it's only the percentages that I have a problem with.

How long do you work or rehearse a day?

It depends on the moment. At any rate, I don't think there is a day without studying. Maybe it's only on holidays that I put the violin down for a few days, otherwise I have it in my hands all the time, whether it's for my concerts or for the students. I have had the opportunity of learning with several professors at once. I had one professor at university and another one for my private lessons, and each of them was upset on the other. I realized that the best way is to study a repertoire with one of them and another repertoire with the other – that way, they wouldn't be fighting. It was their didactical dispute. As the beneficiary of their advice and instructions, I considered it best to study different repertoires with each of them. Every half year we would change the repertoire because we would exhaust it. The workload was different than if I had done the same thing with both of them. But it helped me a lot, because I built myself a huge repertoire. I don't want to brag, but it really is big and sometimes I look at young people nowadays, even the talented ones, who don't have this. They aren't able to go beyond the routine of university, to learn something on the side. There are very few

multe ori mă uit la tinerii actuali care nu au cehchia astă, nici chiar cei talentați. Nu reușesc să iasă din tipicul facultății, să învețe ceva pe lângă. Foarte puțini sunt cei care reușesc să iasă de acolo. Ei probabil vor și rămâne, ca soliști sau ca dirijori sau ca artiști recunoscuți. Cei care se mulțumesc să facă doar ce le propune facultatea, adică minimum necesar, nu aleg o variantă câștigătoare, pe termen lung.

Gabi, revenim la partea masonică, aşa cum am început interviul? Tu crezi că lumea de astăzi mai are nevoie de Masonerie cum avea în trecut?

Sigur că are nevoie, pentru că Masoneria ne apropie. Și nu cred că zic degeaba, pentru că mie astă mi s-a întâmplat. Astă încercăm să dăm și eu, și Frații mei din Lojă, celor din preajma noastră. Majoritatea își dau interesul să aducă oameni buni și cumva să creștem ceea ce am învățat și noi. Am învățat o mulțime de lucruri. Cum spunea George, nașul meu, n-am cântat mai bine la vioară, dar am învățat o grămadă de lucruri de când am intrat în Masonerie. Or, cehchia astă e obligatoriu să fie dată mai departe, după părerea mea. Că dacă nu, la ce a folosit toată istoria masonică, toate cutumele, toate obiceiurile pe care le avem? E atât de frumos, până la urmă, dacă știi să te folosești de ele în mod omenesc, nu pragmatic.

Foarte frumos spus!

Mie aşa mi se pare, aşa cred și consider că nu greșesc. Acuma, că nu-ți ieșe întotdeauna sau că nu vezi întotdeauna feedback-ul respectiv – și astă e adevărat, dar astă nu te mai obligă să continui în direcția respectivă decât până la un punct. Îl tragi de mâncă o dată, de două ori, dar dacă el nu vrea să iasă de acolo, îl lasă, atâta poate. Poate că nu întotdeauna li se arată tuturor lumina. Unii sunt mai aproape de capătul tunelului, alții mai în spate.

Tu ai recomandat pe cineva în Masonerie? Ai considerat că cineva e demn să fie fratele tău?

Sigur. Am avut și am în continuare frați pe care i-am adus cu drag. N-am avut decât unul singur la care am dubii încă, în rest cu toții consider că au meritat încurajarea. Până la urmă e o încurajare din partea celui care te propune. Te încurajează să fii o persoană mai altfel decât ai fost, și nu spre rău, ci spre bine. În privința unuia consider că încă am dubii. O să vedem, poate că timpul îi va lumina căile și o să revină la sentimente mai bune.

Gabi, aș vrea să te prezint și ca om. Ca artist te cunoaște toată lumea, ca Mason uite, începând de acum ceva mai mulți dintre nemasoni vor cunoaște că aparții Masoneriei, dar vorbește, dacă vrei, despre viața privată a lui Gabriel Croitoru.

who manage to get out of it. They are probably the ones who will remain, as soloists, conductors or acknowledged artists. Those who are satisfied with doing only what the university gives them, which is the bare minimum, don't make a winning choice in the long term.

Gabi, should we go back to the Masonic side of things, like we started the interview? Do you think the world today still needs Freemasonry like it did in the past?

Of course it does, because Freemasonry brings us closer together. And I don't think I'm just saying that, because it's what happened to me. That's what we try, myself and by Lodge Brethren, to give to those around us. I have learned a great deal of things. As my Masonic parrain, George, said, I didn't learn to play the violin better, but I've learnt so many things since I joined Freemasonry. But this has to be paid forward, in my view – if not, what's the use of all the Masonic history, all the customs and traditions we have? It's all so beautiful, in the end, if you know how to use it humanely, not pragmatically.

Very nicely said!

That's my opinion, that's what I believe and I think I'm not wrong. Now, it's true, you won't succeed every time or you won't see the feedback you are expecting – but that means you're obligated to try that direction only up to a point. You pluck at someone's sleeve once, twice, but if he doesn't want to get out of his space, you leave him there, that's his limit. Maybe the light doesn't reveal itself to everyone all the time. Some are closer to the end of the tunnel, others are further behind.

Have you ever recommended someone for Freemasonry? Have you ever thought someone is worthy of being your Brother?

Sure. I had and still have Brethren which I brought in wholeheartedly. There is only one that I still have doubts about, all the others I think have been deserving of the encouragement I gave them – because, ultimately, it's an encouragement coming from the person that recommends you. He encourages you to be a different person than you were, and not for evil, but for good. With regards to one person I believe I still have my doubts. We'll see, maybe time will light his paths and he will return to better sentiments.

Gabi, I would like you to describe yourself as a man too. Everyone knows you as an artist, as a Mason – there it is, from now on more non-Masons will know you are a member of Freemasonry, but talk to us, if you will, about Gabriel Croitoru's private life.

Pot să spun că sunt căsătorit foarte fericit de o mulțime de ani, din '86 mai exact. Suntem foști colegi, ne știm de pe băncile școlii primare, fiind concurenți în același timp, fiindcă eram colegi de generație. În clasa a XI-a ne-am împrietenit, în ultimul an de facultate ne-am căsătorit și încă nu ne-am plăcut unul de celălalt. Amândoi predăm vioară la facultate. Când eu aveam douăzeci și cinci de ani am avut-o pe Simina, fata noastră care, ce putea să facă altceva decât vioară? Unul dintre profesorii mei de la vremea respectivă, care între timp nu mai e printre noi, Ștefan Gheorghiu, mi-a zis că am avut mare noroc că i-am descoperit fiicei mele talentul la timp. A zis că sunt oameni care își descoperă talentul prea târziu și nu apucă să mai facă mare lucru cu el, vor fi nemulțumiți toată viața. „Tu ai avut norocul să-i găsești ceea ce face cu îndemânare, cu ușurință, și să mai aibă și sprijinul vostru, fiindcă sunteți în domeniu.” De altfel, majoritatea elevilor pe care el n-a mai putut să-i îndrumă la un moment dat i-a direcționat către noi, considerând că nu ne-a învățat degeaba ce știam, să-i ducem mai departe moștenirea didactică. Simina a ajuns și ea să cânte, este angajată la noi la facultate, la catedra de muzică de cameră, fiindcă era prea mulți Croitori la vioară și n-a mai încăput. Își face foarte bine treaba ca solist, cântă foarte frumos. Are și ea, la rândul ei, o fată de opt ani alături de care am apărut deja pe scenă, cântând trei generații la rând. E o chestie extrem de rară. Eu, de exemplu, n-am avut antecedente muzicale în familie – mă refer la profesioniști. Fiica mea ne-a avut pe amândoi. Cea mică o are și pe mama ei, și pe noi, deci suntem chiar trei generații și am cântat deja. Apare din ce în ce mai des pe scenă fără nici un fel de problemă, cu dezvoltările, pentru că la vîrstă asta habar n-ai de emoții. Nu-ți e frică de scenă, nu-ți e frică de lume, mai ales când îi ai împrejurul tău pe niște oameni pe care îi cunoști din casă și alături de care ea se simte în siguranță, deci n-are nici un fel de problemă în a cânta pe scenă. Îmi aduc aminte la primul recital al Siminei, când avea cam 8-9 ani, la sfârșit i-am făcut un fel de agapă, și a venit să mă întrebă: „Tată, noi avem emoții?” Și zic „Dar ce-ți veni cu chestia asta?” „Uite, doamna de acolo m-a întrebat dacă am emoții.” „Și tu ce ai zis?” „N-am știut ce-s alea, am venit să te întreb – avem sau n-avem?” „Du-te și spune-i că n-avem.”

Îți mulțumesc încă o dată, Gabi, pentru onoarea pe care mi-ai făcut-o și ai făcut-o audienței noastre. Nu e un lucru comun ca un Maestru să vorbească despre două domenii care se întrepătrund la tine, în tine, Masonerie și muzică, muzică de înaltă clasă. Sunt onorat, îți mulțumesc mult, Gabi.

Mulțumesc și eu!

I can say I have been happily married for many years now, from 1986 to be precise. We are former classmates, we've known each other from primary school, while at the same time being competitors, because we were peers. In the 11th grade we became friends, in the last year of university we got married and we still haven't grown tired of each other. We both teach violin at the university. When I was 25 we had Simina, our daughter, who could study what else but violin? One of my professors at the time, he is now no longer with us, Ștefan Gheorghiu, told me that I was very lucky to have found my daughter's talent at the right time. He told me that there are people who discover their talent too late and don't have the time to do much with it anymore and they stay unsatisfied for life. "You've had the stroke of luck to find what she is good at, what comes easy for her, and she also has your support, because both of you work in the field." As a matter of fact, at one point the majority of students he couldn't tutor he directed to us, thinking he hadn't taught us everything we knew for naught, in order to carry his didactic legacy forward. Simina went on to play, she is currently working at the university, at the Department for Chamber Music, because there were too many Croitorus at the violin and she had no room left. She is doing a very fine job as a soloist, she plays beautifully. She has an 8-year-old daughter and I've already appeared alongside her on stage, three generations in a row playing. It's something extremely rare. I, for instance, didn't have musical precedents in my family – I am talking on a professional level. My daughter had both of us. My granddaughter has her mother and us too, so we really are three generations and we've already played together. She is appearing more and more often on stage, with no problems, very comfortable, because at this age you don't know what it means to be nervous. There is no stage fright, you're not afraid of the world, especially when you have people around you that you know from home and feel safe around. So she has no problem whatsoever in taking the stage. I remember Simina's first recital, when she was about 8 or 9, when it was finished we organized a sort of buffet, and she came to ask me: "Dad, are we nervous?" So I say: "Why do you ask?" "Well, that lady over there asked me if we're nervous." "And what did you say?" "I don't know what that means, that's why I came to ask you – are we or are we not?" "Go tell her we aren't."

Thank you again, Gabi, for the honour you've done me and our audience. It's not common for a Maestro to speak about two fields that in your case, in your soul, are combined – Freemasonry and music, high-class music. I am honoured, thank you so much, Gabi.

I thank you, too! ■

Visiting Portobello Lodge No. 266 in Edinburgh

Thank you, Nobby Clark,
for inviting me to your
outstanding mother lodge!

PHILIP J. HARRIS esq JP | Lodge St. John No. 280, Grand Lodge of Scotland
 Lodge of Living Stones No. 4957, UGLE
 Internet Lodge No. 969, UGLE

Noblesse oblige

Pentru Francmasoni sau pentru oricine caută să fie Print preț printre oameni.

*Definiție: privilegiul obligă la răspundere.
 Iată două citate din ritualul Arcului Regal:*

FORMULA DE DESCHIDERE A ARCULUI REGAL

Companioni, ne-am adunat din nou plini de afecțiunea și bunăvoința ce însuflă în întâlnirile dintre prieteni care au fost separați o vreme.

După această perioadă sper că ati savurat o nouă bucurie față de exercițiile interesante ale acestui loc de retragere și că vă întoarceți fără îndoială cu mai multă plăcere la lucrările voastre.

Acum, Companioni, ne întâlnim în spatele ușilor închise, lumea ocupată a rămas pe din afară cu toate perplexitățile, îngrijorările și mâhnirile ei, nici unele neavând voie să-și forțeze drum în serenitatea noastră, deoarece aici nu ar trebui să pătrundă decât plăceri nevinovate, veselii tăcute și bucurii frătești.

Aici sunteți invitați să excelați în adevăr, în bine și în dreptate și să vă bucurați de auspicile și emanăriile strălucitoare ale luminii glorioase care aruncă în jurul vostru cele mai clare și mai binefăcătoare raze. Aici mintea voastră va fi încântată cu înțelepciune și *inimile vă vor fi încâlzite cu binefaceri*.

Companioni, nu vă aflați în întuneric, mergeți aşadar drept copii ai Luminii. Respectați cea mai riguroasă decentă, urmați cu atenție toate instrucțiunile oferite și supuneți-vă prompt tuturor solicitărilor. *Făți conștincioși în îndatoririle posturilor voastre și toate bucuriile unității și păcii vor triumfa.*

Ordinul pe care îl profesăm ca membri este de cea mai înaltă demnitate și onoare, fiind vârful și desăvârșirea Francmasoneriei albastre. Imprimă asupra minții credința în existența unei zeități care este fără început și fără sfârșit și ne amintește de evlavia

For the Freemason or anyone who seek to be Princes amongst men.

*Definition: privilege entails responsibility.
 Here are two quotes from the Royal Arch ritual:*

THE OPENING ADDRESS OF THE ROYAL ARCH

Companions, again we assemble with those feelings of affection and goodwill which animate the meeting of friends who have been sometime separated.

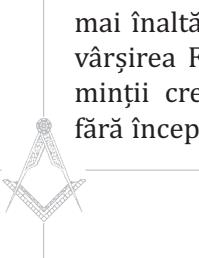
After this interval, you have, I trust, acquired an increased relish for the interesting exercises of this retreat and you undoubtedly return with new alacrity to your labours.

Now, Companions, we meet within closed doors, the busy world shut out, with all its perplexities, cares and sorrows, none of which are suffered to intrude upon our happy privacy; for here nothing should enter but innocent pleasures, quiet joys and fraternal gaieties.

Here you are invited to excel in the true, the good and the just, and to enjoy the bright auspices and emanations of the glorious light which sheds around you the clearest and most cheering rays. Here your understanding will be delighted with wisdom and *your hearts warmed with benevolence*.

Companions, you are not in darkness, walk therefore, as children of the Light. Observe the strictest decorum, carefully attend to every instruction offered, and readily comply with every requisition enjoined. *Be diligent in the duties of your respective stations* and all the joys of unity and peace will prevail.

The Order we profess is of the highest dignity and honour, it being the summit and perfection of Craft Freemasonry. It impresses on the mind a belief in the existence of a deity, who is without beginning of days or ending of years, and it reminds us of the reverence due to his most Holy name. If everything

datorată Preasfântului său nume. Dacă s-ar uni laolaltă toate lucrurile înțelepte, virtuoase și demne de laudă, rezultatul ar fi Masoneria Arcului Regal.

Obiectivul ei este să perfecționeze virtuțile, iar îndeletnicirea ei preasolemnă este să comunice Numele Sacru și Misterios al Dumnezeului Celui Preaînalt Adevărat și Veșnic, acea Măreață Entitate Minunată care numai ea ne poate ridica spre bucurii, nepieritoare prin natură și veșnice prin durată.

FORMULA DE ÎNCHEIERE A ARCULUI REGAL

Companioni, sunteți acum pe cale să părăsiți acest loc de refugiu, pace și prietenie și să vă duceți în lume. Printre toate îngrijorările și treburile ei, *nu uitați datoriile sfinte care au fost atât de puternic recomandate și atât de des inculcate în cadrul acestei supreme convocații.*

Nu uitați că în jurul acestui altar ați jurat voluntar și solemn să oferiți prietenie și să alinați, cu mărimie neșovăitoare, atât cât vă stă în puteri, oricare Companion care va avea nevoie de ajutorul vostru, că îi veți aminti în cel mai blând cu putință de nereușite lui, că îl veți ajuta să se reformeze, că îl veți apăra și reabilita ori de câte ori ar fi defăimată și că veți sugera cele mai nevinovate, atenuante și favorabile circumstanțe pentru a-i justifica purtarea, chiar și când ar fi drept să fie condamnat și învinovătit. Astfel lumea va vedea cât de mult se iubesc Masonii unii pe alții.

Dar, Companioni, trebuie să extindeți aceste sentimente nobile și glorioase încă mai mult. Dați-mi voie să vă întăriesc în minte – și să vă fie înrădăcinat în inimă – că orice om are dreptul neîndoelnic la bunele voastre oficii.

Dați-mi voie, aşadar, să vă îndemn să faceți bine tuturor, mai cu seamă să aveți grija de casele credinților, astfel ca prin sărăguință și credință față de datoriile posturilor voastre, prin bunăvoiță liberă, filantropia extinsă, consecvența și sinceritatea prieteniei, în general prin ținuta amiabilă și virtuoasă, să puteți arăta lumii efectele pozitive și benefice ale străvechii și onorabilei noastre instituții.

Să nu se spună că ați trudit în zadar și v-ați risipit puterile pentru nimic, căci lucrarea voastră se află înaintea Domnului, iar răsplata voastră este la Dumnezeul vostru.

În sfârșit, Frați și Companioni, să avem cu toții același gând, să trăim în pace și fie ca Dumnezeul iubirii și milosteniei să sălășluiască bucuros printre voi și să vă binecuvânteze în vecii vecilor.

wise, virtuous, and praiseworthy were united, the result would be Royal Arch Masonry.

Its aim is the perfection of virtue and its most solemn business is the communication of the Sacred and Mysterious Name of the True and Ever-Living God Most High, that Great Awesome Being, who alone can exalt us to joys, imperishable in their nature and eternal in their duration.

THE CLOSING ADDRESS OF THE ROYAL ARCH

Companions, you are now about to quit this sacred retreat of peace and friendship and mingle with the world. Amidst all its cares and employments, *forget not those sacred duties that have been so strongly recommended and so frequently inculcated in this supreme convocation.*

Remember that around this altar you have voluntarily and solemnly vowed to befriend and relieve, with the most unhesitating cordiality, so far as may be within your power, every Companion who shall need your assistance; that you will in the most gentle manner remind him of his failings, aid in his reformation, defend and vindicate his character whenever wrongfully traduced, and will suggest the most candid, the most palliating and the most favourable circumstances in extenuation of his conduct, even when it is justly liable to reprehension and blame. Thus shall the world see how dearly Masons love each other.

But, my Companions, *you are to extend these noble and glorious sentiments still further. Let me impress on your minds, and let it be instilled in your hearts, that every human being has an undoubted claim to your kind offices.*

Let me, therefore, exhort you to do good to all, whilst we more particularly recommend to your care the household of the faithful, that by diligence and fidelity to the duties of your respective avocations, liberal benevolence, diffusive charity, constancy and sincerity in your friendship, uniformly just amiable and virtuous deportment; you may show to the world the happy and beneficent effects of our ancient and honourable institution.

Let it not be said that you have laboured in vain and spent your strength for nought, for your work is before the Lord and your recompense is with your God.

Finally, Brethren and Companions, be ye all of one mind, live in peace, and may the God of love and mercy delight to dwell amongst you and bless you for evermore.

NOBLETEA

Francmasonilor care citesc cele de mai sus le atrag din nou atenția asupra cuvintelor marcate cu albine. Recitați aceste pasaje și vedeți ce se așteaptă de la voi. Țineți cont de recomandările care vi se fac.

Dacă nu sunteți Francmason, cele de mai jos vor fi de interes, indiferent dacă sunteți bărbat sau femeie. Există un loc nobil pentru noi toți.

Pe parcursul vieții am trecut prin niște lucruri rele. Comportament care ar fi trebuit să fie mai bun. Cuvinte aspre aruncate în mod nенесар. Nerăbdare față de cineva mai puțin capabil. Egoism până la neglijență și, din păcate, răutate.

Astfel de lucruri nu construiesc, ci distrug relații, vatămă societatea și conduc la animozitate și lipsă de armonie.

Un Francmason care a urmat calea îngustă până la gradul de Maestru Mason nu ar trebui să mai dea dovadă de astfel de lucruri. Nu se va perfecționa niciodată dacă nu învăță că astfel de lucruri trebuie eliminate din viața lui. Trebuie să învețe noblețea.

Dacă până în clipa când atinge sublimul grad un frate nu a învățat să-și măsoare timpul, să-și corecteze greșelile, să-și perfecționeze caracterul, să fie corect în relații, să-și păstreze un caracter vertical și să fie sincer cu toată lumea, inclusiv cu el însuși, atunci ar trebui să se întoarcă la început. La momentul când a mărturisit odinioară că era „pregătit în adâncul inimii”. Un astfel de frate nu ar trebui să existe. Dacă spre rușinea Lojii lui un astfel de caz există, Frații din Lojă ar trebui să-și asume răspunderea pentru această insuficiență a iubirii frătești.

Un Francmason care a devenit Maestru Mason, indiferent dacă e bărbat sau femeie, ar trebui ca până să atingă acest grad să fie smerit, blând, să aibă un caracter puternic și o natură nobilă. Văd foarte puțini care sunt așa. Cățiva sunt.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII MAESTRU MASON

Să fie foarte clar – acesta este cel mai înalt grad masonic. Restul este ori lipsit de valoare, ori slujește Maestrului, care ar trebui manifeste Marile Principii ale Iubirii Frătești, alinarea (slujirea față de toți, prin aptitudinile oferite de viață și experiență) și adevărul (țelul înțelegerii și învățării).

NOBILITY

Those Freemasons reading the above, I bring your attention again to the italic marked wording of the above. Read these passages again and see what is expected of you. Pay attention to the recommendations made to you.

If you are not a Freemason the following will be of interest to you be you either man or woman. There is a noble place for all.

During my walk in life I have experienced some bad things. Behaviour that should have been better. Harsh words that were unnecessary given to another. Impatience with someone less able. Selfishness to the point of neglect and sadly wickedness.

Such things are not building but destructive of relationships, damage society and lead to animosity and disharmony.

A Freemason who has walked the strait path of the Master Mason should no longer display such things. Not that he will ever be perfected, he must learn that such things are to be removed from his life. He must learn nobility.

If by the time a brother attains the sublime degree, he has not learnt to measure his time, apply correction to his wrongdoing, perfect his character, been fair in dealings, maintained upright character and been honest with all including himself, he should return to the beginning. Where he once confessed he was “prepared in his heart”. There should be no such brother. If to the shame of his Lodge this is the case the Lodge brethren should take responsibility for this shortfall of Brotherly love.

A Freemason who is a Master Mason be they Man or Woman should by this degree be humble, meek, strong in character and Noble of nature. I see very few who are like this.

There are some.

TO BE A MASTER MASON

This is the highest masonic rank and let there be no doubt about this. All else is either without value or one of service to the Master Mason. They should display the Grand Principles of Brotherly love, relief (service to all with the skills of life and experience) and truth (that goal of understanding and learning).

PRIVILEGIILE FRANCMASONULUI

Libertate: are posibilitatea să caute cunoașterea fără prejudecăți sau părtinire. Își poate păstra ideile și credințele fără a fi persecutat.

Acceptare: este pregătit cu inima pentru filosofia Breslei.

Cunoaștere: obținută studiind artele liberale și științele, misterele mai ascunse ale vieții și științelor și, în cele din urmă, prin completarea propriei vieți.

Fraternitate: o frăție a întrajutorării și sprijinului, spre deosebire de multe altele.

Scop: extinderea experienței și cunoașterii și dobandirea înțelepciunii prin tot ce face.

Obiectiv: să lase lumea un loc mai bun, să trăiască respectat și să moară regretat.

Acestea sunt doar câteva, dar există mult mai multe. Poate cel mai important privilegiu este să împărtășească toate acestea cu cei mai puțini capabili sau cu cei asupriți, să facă acest lucru fără jigniri sau laude, în tăcere și nevăzuți.

Poate că această din urmă frază i se pare ciudată cititorului. Însă dacă e să respectăm una dintre marile lumini ale Francmasoneriei, Volumul Legii Sacre Matei 6:4 enunță această necesitate (*Milostenia ta să fie făcută în ascuns, și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti*). Nici un argument nu poate fi mai important decât aceasta!

CUM SĂ TRĂIM NOBLESSE OBLIGE

Întăriți prin aplicarea instrumentelor de lucru, însușirea recomandărilor primite, prelegerile despre Breaslă, Jurăminte, Adrese și, nu în ultimul rând, de Ritual, Maeștrii Masoni ar trebui să-i slujească pe neinițiați, nu să-i privească de sus.

Să-i învețe pe cei ignoranți, pe cei tineri și pe noii Masoni.

Să-i vindece pe cei bolnavi, pe cei răniți, pe cei triști și pe cei pierduți.

Să-i vizitez pe cei singuratici și izolați de societate.

Să-i protejeze pe cei slabii.

Să-i mustre pe cei care fac rău.

Să-i călăuzească pe neleguiți înapoia la lege.

Să-i ierte pe cei care au greșit.

Să evite neadevărul.

Să ofere o vorbă amabilă de încurajare.

Lista ar putea continua.

Prin acestea vom ști cât de tare ne iubim unii pe alții și pe toți pe care îi cunoaștem.

THE PRIVILEGES OF THE FREEMASON

Free: Able to pursue knowledge without prejudice or bias. Maintain one's own ideas and beliefs without persecution.

Accepted: being prepared in the heart for the philosophy of the Craft.

Knowledge: gained by study of the liberal arts and science, the more hidden mysteries of nature and science and the eventual completion of their own lives.

Fraternity: a brotherhood of self help and support unlike many others.

Purpose: to expand experience with knowledge and gain wisdom in all they do.

Objective: to leave this world a better place, to live respected and die regretted.

These are but a few and there are many more. Perhaps the most important privilege is to share this with those less able or hard pressed, to do this without injury or acclaim, quietly and unseen.

This last statement is perhaps odd to the reader. But if we are to abide by one the great lights of Freemasonry, the Volume of the Sacred Law (VSL) Matt 6:4 proclaims this necessity (*Give your gifts in private, and your Father, who sees everything, will reward you*). No argument can override this!

HOW TO LIVE BY NOBLESSE OBLIGE

Empowered by the application of the Working tools, Charges of recommendations, Lectures in the Craft, Oaths, Addresses and not least the ritual, Master Masons should be serving, not looking down on the uninitiated.

Teaching the ignorant, the young and the new Mason.

Healing the sick, the wounded, the broken and the lost.

Visiting the lonely and the isolated from society.

Helping those in need of assistance.

Protecting the weak.

Admonishing the wrong doer.

Guiding the lawless back into lawfulness.

Forgiving the trespasser.

Ensuring right.

Avoiding falsehood.

Giving the gracious word of encouragement.

The list could continue.

By these shall we show how dearly we love each other and all that are within our knowledge. ■

GUSTAVO RAFFI | Past Grand Master, Grande Oriente d'Italia
Honorary Director, MASONIC FORUM Magazine

Etica Libertății – Etica Responsabilității

Titlul special al acestui Convent al Marii Loji este: „Etica libertății, Etica responsabilității”. Acest titlu nu a fost ales la întâmplare, nici nu este bazat pe retorică: a fi liber înseamnă a purta povara unei responsabilități etice majore. Așa cum a spus George Bernard Shaw – atât ironic, cât și drept – „Libertatea înseamnă Responsabilitate și de asta majoritatea oamenilor o ocolește”. Într-adevăr, etica libertății și responsabilității implică dedicație, timp, pasiune și devotament. Înseamnă investigarea adâncurilor lucrurilor pentru a pune întrebări cu bătăie lungă. Metoda de urmat a fost descrisă de Antoine de Saint-Exupéry, când a scris: „Dacă vrei să construiești o corabie, nu trimită oamenii să adune lemn și nu le da sarcini și muncă, ci mai degrabă învăță-i să tânjească după neșfârșita imensitate a mării. Îndată ce această sete a fost trezită în ei, vor începe să construiască corabia”.

Din acest motiv, societatea are nevoie de cuvinte și acțiunile noastre. Numai Maeștrii adevărați pot spune cuvinte și duce la bun sfârșit acțiuni cu tenacitate și curaj. Iar noi vrem să fim brațul speranței în această sarcină, nu partea bolnavă. Vrem să fim o voce fermă și clară, care cere să fie ascultată în toată zarva care nu urmărește decât să creeze confuzie în conștiința omului. Vrem să fim dintre cei care încearcă să decidă destinul lor – cu libertate și responsabilitate – și noi nu vrem să ni se pună botnița. Noi vrem să fim Lumina pentru o societate care se împiedică căutând etica, care se uită după etică – uneori disperat – dar nemaiștiind ce este etica sau unde este!

Etica zilei de azi este o problemă spinoasă și care sperie. Pentru acest motiv, în această perioadă, subiecte etice sunt discutate de toată lumea și apar adesea în articole de ziari. Dar peste toate, etica este în mintea multor indivizi îngrijorați, care notează – cu tristețe – că etica este tot mai mult absentă din viața publică și privată. Însă viața privată și publică fără etică duce inevitabil la un vacuum de motivații care stau la baza

Ethics of Freedom – Ethics of Responsibility

The distinctive title of this Grand Lodge is: "Ethics of Freedom, Ethics of Responsibility". This title was not randomly selected, nor is it based on rhetoric: being free means bearing the burden of a major ethical responsibility. As George Bernard Shaw said – both ironically and rightly – "Freedom means Responsibility and that is why most men shun it". Indeed, ethics of freedom and responsibility entail commitment, time, passion, and devotion. It means investigating the depth of things, in order to ask wide-reaching questions. The method to be followed was described by Antoine de Saint-Exupéry, when he wrote: "If you want to build a ship, don't drum up people to collect wood and don't assign them tasks and work, but rather teach them to long for the endless immensity of the sea. As soon as this thirst has been awakened in them, they will start to work to build the ship".

This is why society needs our words and our actions. Only real Masters can say words and carry out actions with tenaciousness and courage. And we want to be the arm of hope in this task, not the sick part. We want to be a firm and clear voice, which asks to be heeded among the clamour, which only aims at confusing people's conscience. We want to be among those who try to decide for their own destiny – with freedom and responsibility and we do not want to be muzzled. We want to be the Light for a society which is fumbling to find ethics, which is looking for ethics – sometimes desperately – yet no longer knowing what ethics is, or where it is! Today's ethics is a thorny and feared problem. For this reason, in this period, ethical topics are being discussed by everybody, and they often appear in newspaper articles.

But above all, ethics is in the mind of many concerned individuals, who note – with sadness – that ethics is more and more absent from private and public life.

acestei decadențe și distrugeri a Statului, a societății sau a omului. Evident, noi trăim într-o societate lichidă, cum bine a fost definită, o societate în care gândul rătăcește, unde totul – chiar și situațiile politice – riscă să fie gelatinoase, prost definite. Totuși, datorită unei asemenea situații, nu se schimbă sarcina noastră. Din contră, sarcina noastră – sarcina Francmasonilor – este să reconstruim etica piedută, dând loc libertății și responsabilității. Acesta este motivul pentru care, dacă suntem puși în față cu o clădire cu geamuri sparte, trebuie să nu spargem și geamurile rămase. Într-adevăr, trebuie să reparăm geamurile sparte. Apoi clădirea va fi din nou normală. Lăsând deoparte metaforele, repararea geamurilor sparte înseamnă absorbirea categoriei aristotelice a relației – cu ceilalți, cu lucrurile, cu lumea, nu pentru a distrugе, ci pentru a reconstrui. Numai pornind de la relații este posibil să avem experiența adevăratei etici, etica libertății și responsabilității, care poate restaura acea „clădire cu geamuri sparte” precum a devenit societatea noastră, Statele noastre, omenirea noastră.

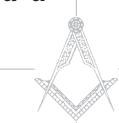
Etica – să nu o confundăm cu morala – este, fără îndoială, cadrul unui Stat, al unei societăți, și un bărbat dispus să se definească astfel, Giuseppe Mazzini – în mod trist uitat de aproape toată lumea –, a reamintit acest concept când a plasat etica la baza acelei „religii civile” în care avea încredere, pentru ca nou-unita Italia să prospere. Etica este reunirea tuturor acelor valori umane și civile care caracterizează viața într-o comunitate și, cu ea, viața individuală. Este aproape superfluu să vă reamintesc vouă aceste valori: onestitatea, curajul, simțul civic, iubirea de aproape, frăția universală, respect pentru cei care sunt diferiți de noi, generozitate, altruism, simțul sacrificiului, toleranță, sensibilitate religioasă și aşa mai departe.

Etica este făcută din aceste valori – simple, de bază, dar sculptate în inimile noastre precum „Tablele Legii”. Nimic altceva nu e nevoie să facă etica. Aveți grija, totuși, căci etica inspirată de credința religioasă e asemenea eticii seculare. În cartea sa intitulată *Spaccio de la Bestia Trionfante*, filosoful italian Giordano Bruno scria foarte clar: „Zeii nu se înfurie pentru o ocară sau o ofensă adresată lor; zeii se înfurie când se initiază acțiuni ce creează disensiuni în coeziunea socială, slăbesc Statul, Legea, Justiția. Nu există asemenea lucru precum o religie adevărată sau falsă (și cine ar putea spune – când vine vorba de credință – ce e adevărat și ce fals?) Există, în schimb, religii folositoare și religii dăunătoare. Iar eficiența unei religii poate fi măsurată numai după efectele pozitive sau negative pe care le produce într-o societate”. Acțiunile contează. Răsplata trebuie să meargă nu la cei ce au „vindecat un olog”, ci la cei care și-au eliberat țara și vindecat un suflet tulburat“.

Yet, private and public life without ethics inevitably leads to a motivational vacuum that lies at the basis of the decadence and destruction of a State, a society, or a man. Of course, we live in a liquid society, as aptly defined, a society where thought is errant, where everything – even political situations – runs the risk of being gelatinous, ill-defined. Yet, owing to such a situation, our task does not change. On the contrary, our task – the task of Freemasons – is to rebuild lost ethics, giving room to freedom and responsibility. This is the reason why, if we are facing a building with shattered window glasses, we must not shatter the remaining glasses. We must, instead, repair the broken glasses. Then, the building will be normal again. Metaphors apart, repairing broken glasses means absorbing the Aristotelian category of relationships, with the others, with things, with the world, not to destroy, but to rebuild. Only starting from relationships, is it possible to experience real ethics, ethics of freedom and responsibility, which can restore that “building with broken glasses” as our society, our States, our mankind have become. Ethics – which must not be confused with morals – is undoubtedly the framework of a State, a society, and a man willing to define himself as such. Giuseppe Mazzini – sadly almost forgotten by everybody – recalled this concept when he placed ethics at the basis of that “civil religion” in which he relied, so that newly unified Italy could thrive. Ethics is the set of all those human and civil values that characterize life within a community, and with it, also individual life. It is almost superfluous to remind you of those values: honesty, courage, civic sense, love for one's neighbour, universal brotherhood, respect for those who are different from us, generosity, altruism, the sense of sacrifice, tolerance, religious sensitivity, and so on.

Ethics, secular ethics, is made up of these values – simple, basic, yet sculpted in our hearts as the “Tables of the Law”. Nothing else is needed to make ethics. Be careful however, that ethics inspired by a religious belief is also very similar to secular ethics. In his book titled *Spaccio de la bestia trionfante*, the Italian philosopher Giordano Bruno wrote very clearly: “Gods do not enrage for a swear or an offence addressed to them; gods enrage when actions are made that cause splits in social cohesion, weakening the State, the Law, and Justice. There is no such thing as a true or false religion (and who could say – when it comes to faith – what is true and what is false?). There are, instead, useful religions and harmful religions.

And the effectiveness of a religion can only be measured according to the positive or negative effects it produces in a society”. Actions matter. Reward must not go to those who have “healed a cripple”, but to those who have freed their country and healed a troubled soul”.

Totuși, remarcă amară dar spontană este că etica, această aspirație de a trăi etic, pare să fie străină societății noastre, Italiei aşa cum este acum. Valorile menționate de Mazzini par a fi distanțate de sentimentul public. O lume de oameni coruși, oameni care se dau mari, ticăloși, hoți de nimic și indivizi deștepti, pare să îi învingă pe acei oameni de onoare cărora Mazzini voia să le încredințeze soarta țării sale – a țării noastre. Această țară pare să fie distanță, dacă nu de-a dreptul străină, celor oameni plini de bună-voință, cei cu o inimă pură și cetățeni adevărați. Pentru acest motiv, lipsa de comportament etic este o adevărată boală socială. Aceasta nu este o problemă de neglijat, căci lipsa comportamentului etic provoacă slăbirea justiției. Dar „fără justiție, ce este Statul, dacă nu o bandă de hoți” – acestea sunt tristele și profeticele cuvinte ale Fericitului Augustin, unul dintre Părinții Fondatori ai Civilizației Occidentale și Creștinătății. Dacă nu există încredere în Stat și în justiție, se poate spune – generalizând o afirmație faimoasă a lui Feodor Mihailovici Dostoievski – că „totul este permis”. Și „permisiunea” generalizată conduce inevitabil la haos, lupte între grupuri și o situație socială degenerată și degenerând, în care – după cum a scris Hobbes – „homo homini lupus” („omul e lup pentru om”). Această propoziție poate fi – cu tristețe – confirmată astăzi. Mai degrabă, este necesar să restaurăm responsabilitatea gândirii față de situația curentă și să recuperăm valoarea indivizilor – a ființelor umane, dincolo de grupuri etnice, ideologii și societăți. Aceasta este singurul fel de a reacționa la noul nihilism, care pentru multă vreme a proclamat depășirea indivizilor, anihilarea tuturor valorilor etice și, cu ele, anihilarea justiției.

Noi știm, totuși, că responsabilitatea gândirii și ființelor umane este prea des uitată. Dar, ca Franc-masoni, noi nu putem accepta ceea ce se întâmplă – în fapt, trebuie să respingem asta cu toată forța. Noi susținem rolul central al eticii, cultura eticii și prioritățea eticii laice, inteligente și de bătaie lungă. Ea este distilată – istoric – din culturile greacă și latină, crescând din cele mai bune elemente ale tradiției iudeo-creștine, din spiritul cavaleriei medievale, din visul renascentist al omului în centrul universului, din curajul eroilor din secolele al cincisprezecelea și al șaisprezecelea (gândiți-vă la Galileo Galilei și Giordano Bruno), dintre acei atleți ai inteligenței (intellectualii Iluminismului) și dintre Părinții mișcării italiene Risorgimento: toți aceia care și-au sacrificat tinerețea, viața, familiile și averea pentru etica unei noi Italiilor. Au făcut asta fără ezitate, fără să păsească înapoi, fără compromisuri și fără să fie distruiți. Trebuie să asimilăm experiența lor șiind că ceea ce contează cu adevărat nu este cunoașterea cumulativă, ci prețul ce l-am plătit – și vom continua să-l

However, the bitter though spontaneous remark is that this ethics, this aspiration to live ethically, seems to be alien to our society, to Italy as it is now. The values mentioned by Mazzini seem to be distant from common feeling. A world of corrupt people, wide boys, boasters, crooks, petty thieves, and smart fellows seems to prevail over those men of honour to whom Mazzini wanted to entrust the fate if his country – of our own country. This country seems to be distant – if not downright alien – to people of good will, those who have a pure heart, and real citizens. For this reason, the lack of ethicality is a real social disease. It is not a matter to be taken lightly. It is not a matter to be neglected, as the lack of ethicality causes the weakening of justice. But “Without justice, what is a State, if not a band of malefactors”: these are the sad and prophetic words by St. Augustine, one of the Founding Fathers of Western Civilization and Christianity. If there is no trust in the State and justice, it can be said – secularizing a famous sentence by Fëdor Michajlovic Dostoevskij – that “everything is permitted”. And the generalized “permission” inevitably leads to chaos, the fight between gangs, and a degenerated and degenerative social situation in which – as Hobbes wrote – “homo homini lupus – Man is Wolf to Man”. This statement can be – sadly – ascertained today. Instead, it is necessary to restore the responsibility of thought towards the current situation, and recover the value of individuals – of human beings, beyond ethnic groups, ideologies, and societies. This is the only way to react to the new nihilism, which for a long time now has been proclaiming the supersession of individuals, the annihilation of every ethic value, and with them, the annihilation of justice.

We know, however, that the responsibility of thought and human beings are all too often forgotten. Yet, we as Free Masons cannot accept what happens elsewhere – in fact, we must reject it with all our strengths. We claim the central role of ethics, culture of ethics, and priority of ethics, of secular, intelligent, and far-reaching ethics. It is distilled – historically – from the Greek and Roman cultures, stemming from the best elements of the Jewish-Christian tradition, from the spirit of the Medieval Knighthood, from the Renaissance dream of man at the centre of the universe, from the courage of the heroes of the 15th and 16th Centuries (think about Galileo Galilei and Giordano Bruno), from those Athletes of intelligence (the intellectuals of the Enlightenment), and from the Fathers of the Italian Risorgimento: those who sacrificed their youth, their life, their families and their wealth for the ethics of a new Italy. They did it without hesitating, without stepping back, without compromises, and without breaking down. We must take

plătim – pentru ceea ce credem noi că este drept să gândim, rostim și făptuim. Giordano Bruno a scris în cartea sa intitulată *Oratio Valedictoria*: „Muncind, am profitat; suferind, am avut experiențe; trăind în exil, am învățat”. Aceasta este calea pe care toți oamenii cu îndoieri trebuie să o parcurgă.

Asta este și calea etică la care ne uităm și care constituie propria noastră istorie, deși uneori pare o etică minimă. De fapt, este o cale plină de provocări decisive: de la bioetică la libertatea de a gândi, de la politică intenționată ca proiect și destin, nu numai birocrație, la subiectele importante privind mediul înconjurător și relațiile între popoare. Această cale – care pare a fi o „etică minimă” – se dezvoltă prin căutare și dialog. Trece dincolo de diferențe – dincolo de orice diferențe – în numele singurului Pantheon pe care îl recunoaștem, care e redus la un cuvânt: omeneire. În numele omenirii, ceea ce pare „minim” e de fapt „maxim”. A înțelege asta e un semn de înțelepciune; a avea această experiență în viețile noastre de zi cu zi este un semn de mare putere a minții. Noi am învățat asta din munca Lojilor noastre și, din acest motiv, ne putem confrunta cu problemele etice evitate de mulți – inclusiv de Biserică – fără să punem întrebările corecte și fără să pretindem că putem da răspunsurile corecte. Noi punem întrebările corecte de multă vreme și am încercat să oferim răspunsuri posibile alegând să „zburăm în înălțimi” precum vulnerii, lăsându-i pe alții să zboare jos, precum găinile.

În virtutea acestei aspirații către etică, noi reafirmăm cu putere nevoia – cel puțin pentru Italia – unei cotituri etice, care include pe toată lumea într-un fel responsabil: de la politicieni la cetăteni, de la inteligențiali la muncitori, de la studenți la femei, tineri și oameni care au migrat în Italia. Este o cotitură calitativă. Din numai câteva rânduri scrise de către Lewis Mumford, noi realizăm că opusul se întâmplă; cultura și societatea sunt tot mai mult interesate de cantitate și tind să ignore calitatea. Trebuie să avem curajul etic, totuși, să afirmăm primatul calității; calitatea gândirii și calitatea vieții. Fără aceste două elemente, riscul de întoarcere la comportamente iraționale, la ură și violență este foarte ridicat. De asta este necesar să optăm pentru calitatea care cere, în primul rând, să abandonăm limbajul singurătății și să ne deschidem lumii și altor oameni. Totuși, a ne deschide lumii și altor oameni înseamnă să ne dezvoltăm abilitatea de a simți uimire; exact cum facem în timpul inițierii. Din acest motiv – crezând că visele și uimirea sunt similară – trebuie să urmăm aceeași cale a maeștrilor viselor, pentru a putea deveni maeștrii viselor, oameni care cred că istoria este calea care continuă prin iarbă; nu știm unde duce, dar suntem convinși că va fi plăcut să parcurgem o asemenea cale. Cum spunea

stock of their experiences, knowing that what really matters is not accumulating knowledge, but the price we paid – and we will continue to pay – for what we believe is right to think, say, and do.

Giordano Bruno wrote in his work titled *Oratio Valedictoria*: “By working I profited, by suffering I had experiences, by living in exile I learnt”. This is the path that all the men of doubt must cover.

This is also the ethical way we look at and which makes up our own history, even though it sometimes seems a minimum ethics. Actually, it is a path full of decisive challenges: from bioethics to freedom of thought, from politics intended as a project and a fate, and not mere bureaucracy, to the important topics concerning the environment and relations between peoples. This path – which is apparently a “minimum ethics” – develops through quest and dialogue. It goes beyond differences – beyond any difference – in the name of the only Pantheon that we recognize, which is summarized in one word: mankind. In the name of mankind, what seems “minimum” is actually “maximum”. Understanding this is a sign of wisdom; experiencing this in our everyday lives is a sign of a great strength of mind. We have learnt this from our Lodge work, and for this reason we can vie with the ethical issues which are skirted by many – including the Church – without asking the right questions and without claiming that we can provide the right answers. We have been asking the right questions for long, and we have tried to provide possible answers, by choosing to “fly high” like eagles. Other people are left to fly low, like hens.

By virtue of this aspiration to ethics, we strongly reaffirm the need – at least for Italy – for an ethic breakthrough, involving everybody, responsibly: from politicians to citizens, from intellectuals to workers, from students to women, young people and people who migrate to Italy. It is a qualitative breakthrough. From just a few lines written by Lewis Mumford, we realize that the opposite is happening; culture and society are increasingly interested in quantity, and they tend to ignore quality. We must have the ethical courage, instead, to claim the primacy of quality; quality of thinking and quality of life. Without these two elements, the risk of going back to irrational behaviours, to hatred and violence is very high. This is why it is necessary to embrace the quality that requires, first of all, abandon the language of loneliness, and open up to the world and other people. Yet, opening up to the world and to other people means developing the capability to feel astonishment; just as we did during our initiation. For this reason – believing that dreams and astonishment are similar – we must cover the same path of the masters of dream, so that we can become masters of dream, men who believe that

Fratele Goethe: „Continuăm pe calea noastră fără frici. Întotdeauna vă cerem să fiți plini de speranță”.

Așa cum visul, speranța și simțul etic sunt pietrele unghiuare ale învățării și căutării masonice, după cuvintele socratice: „O viață fără căutare nu merită trăită”. De astă noi, ca Francmasoni, suntem neliniștiți, liberi de dogme, oameni care nu vor să se mulțumească cu altceva decât cu cele mai bune, care caută ce e mai bun pentru ei și pentru alții oameni. Dar a căuta nu ne face necredincioși. Francmasoneria nu este – cum unii au spus în mod greșit – multiplicarea relativismului și mama nihilismului. Din contră, deși Francmasoneria – cum a spus Voltaire – a apărăt, apără și va continua să apere largul spectru al valorilor altor oameni, asta nu înseamnă că renunță la valori. Asta nu înseamnă că Francmasoneria crede că oamenii trebuie să nu aibă valori. Nu înseamnă că, după Francmasonerie, viață publică trebuie să fie o junglă, unde cei mai puternici, cei mai violenti sau cei mai inteligenți răzbăt. De fapt, Fracmasoneria crede, ca Václav Havel, că: „Fără valori și obligații morale, împărtășite și înrădăcinate adânc, nici legea și nici guvernul democratic sau economia de piață nu vor merge bine”. Francmasoneria pune în miezul său un comportament etic compus din valorile eterne ale omului; acele valori care îi fac pe oameni oameni. Pe de altă parte, nu poate fi cunoaștere a cuvintelor pierdute – tocmai simbolul căutării – fără o nesfârșită dragoste de om, fără ezitare și fără îndoială. Pentru asta militează Francmasonii, împotriva celor care se îndoiesc sau se împotrivesc lor în toată lumea. Nu este un accident că Francmasoneria a fost acuzată și persecutată de toate regimurile totalitare în care etica a fost sacrificată în numele ideologiei bazate pe instituții, birocrație și dogme politice și teoretice, nu bazate pe om. Pentru a urma această etică, Francmasoneria a plătit un preț foarte ridicat: pe câmpuri de luptă, în lagăre de concentrare, în camere de tortură, în exil, în fața plutoanelor de execuție. Prețul plătit de Francmasonerie în fiecare zi este marginalizarea sistematică, discreditarea, respingerea și disprețul. Acești mari eroi – pe care lumea nu îi comemorează – sunt în inimile noastre și sunt printre noi, în mod ideal, și ne roagă să fim ca ei.

Într-adevăr, Francmasoneria urmează calea lor, urmărind principii etice neschimbante. Folosește metoda ezoterică tipică Francmasoneriei și ieșe din Tradiție. Este o metodă care nu are nimic de-a face cu formele religioase, cvasi-religioase sau oculte. Francmasoneria nu e o Biserică sau aurul de la capătul curcubeului, folosit să înșele sau jefuiască oamenii care și-au pierdut speranța, care sunt frustrați sau creduli. Ezoterismul este o valoare etică concentrată pe imaginea unui om împlinit, care are rezultate prin îmbunătățirea rezultată din practica rituală și studiul

history is a path that continues in the greenery; we do not know where it leads to, yet we are certain that it will be nice to cover such a path. As Brother Goethe wrote: “We continue on our path without fears. We always call upon you to be full of hope”.

As dream, hope, and ethical sense are the cornerstones of Masonic learning and quest, according to the Socratic words: “A life without quest is not worth living”. This is why we, as Freemasons, are restless, free from dogmas, people who do not settle for second best, who look for what is best for them and other people. Yet, searching does not mean being misbelievers. Freemasonry is not – as someone wrongly states – the multiplication of relativism and the mother of nihilism. On the contrary, although Freemasonry – as Voltaire stated – has always defended, defends, and will continue to defend the wide spectrum of other people's values, this does not mean that it renounces its values. It does not mean that Freemasonry believes that man must not have values. It does not mean that according to Freemasonry public life must be a jungle, where the strongest, the most violent, or the smartest, prevail. In fact, Freemasonry believes, like Václav Havel, that: “Without values and moral obligations, shared and deeply rooted, neither the law nor the democratic government, or market economy shall work correctly”. Freemasonry places at its core an ethicality made up of man's timeless values; those values that make men as such. On the other hand, there cannot be knowledge of the lost words – the very symbol of quest – without an endless love for man, without hesitation and without vacillation. This is shown by the constant militancy of Freemasonry against those who question or reject Freemasons, all over the world. It is not by accident that Freemasonry has been prosecuted and persecuted by all totalitarian regimes in which ethics was sacrificed in the name of an ideology based on institutions, bureaucracy, and political and theocratic dogmas, not based on man. To pursue this ethics, Freemasonry has paid a very high price: on battlefields, in concentration camps, in torture cells, with exile, before firing squads. The price Freemasonry pays every day is systematic marginalization, discredit, rejection, and scorn. These great heroes – whom the world does not commemorate – are in our hearts and are ideally among us each time we meet, and they urge us to be like them.

Indeed, Freemasonry follows their path, pursuing the same, unchanging ethical principles. It uses the esoteric method which is typical of Freemasonry and stems from its Tradition. It is a method that has nothing to do with religious, religious-like, or occultist forms. Freemasonry is not a Church or a “fool's gold”, used to deceive or rob people who are disenchanted,

simbolurilor. Simboluri care nu sunt formule magice sau porcării spiritiste, să înțelegem clar asta, dar obiecte materiale și expresii lingvistice – adesea jucate sau rostite –, prin care noi percepem acele valori eterne care stau la baza eticiei universale.

Toate simbolurile folosite de Francmasonerie, la fel ca formulele rituale, vizează plenitudinea, demnitatea, simțul transcendenței, respectul pentru om și natură, toleranța, frăția, perfecționarea individelor și comunităților, înțelepciunea. Acestea sunt virtuțile pe care le-am dori la baza oricărei societăți și fiecărei ființe vii. Pentru acest motiv, un mare cărturar renascentist precum Girolamo Cardano, scria că „viața umană e simbolică; cei care nu o înțeleg nu sunt oameni”.

Pentru acest motiv, unul dintre subiectele asupra cărora Marele Maestru a insistat întotdeauna și va insista întotdeauna este absoluta respectare a Ritualului și practicii esoterice la diferitele Grade, la fel ca înțelegerea culturii Masonice ca o cultură etică. Și că ambele sunt absolut inseparabile, pentru că ambele sunt mesajul nostru: un mesaj de vitalitate și speranță pentru o societate extenuată și lipsită de motivație.

Aceste valori propun, mai înainte de toate, un mesaj de libertate. Într-adevăr, libertatea este chiar esența Francmasoneriei. Dacă etica este etică adevarată, transmite libertatea. Unde libertatea nu înseamnă haos, anarhie sau egoism, ci mai degrabă datorii și responsabilități: datoria de a fi fericit cu alții și pentru alții și responsabilitatea de a atinge fericirea individuală și comună prin relații umane și o altă sensibilitate către lume. Asta înseamnă că scopul nostru este să schimbăm lumea, să facem lumea mai dreaptă și fericită, deci mai liberă. Până când Frăția nu va atinge asta, niciun fel de libertate adevarată nu va exista. Câtă vreme nu vor avea toți condiții decente de trai, nu va exista libertate. Câtă vreme nu va exista toleranță, nu va exista libertate și nu va exista fericire.

Pare evident, dar nu este. Dacă – așa cum a scris Rousseau – „Oamenii se nasc liberi; dar peste tot sunt în lanțuri”. Și lanțurile nu sunt numai lanțurile grele ale închisorilor și lagărelor de concentrare, dar și lanțurile mai ușoare ale controlului mass-media și urii, care în mod subtil prinde mâinile și mintile celor mai slabii, ceea ce îi poate face slavi fără să își dea seama. De asta trebuie să înțelegem ce e libertatea, să o trăim până la capăt și să fim gata să luptăm ca toți să o poată obține. Aceasta este secretul antic pe care Francmasonii îl poartă în inimile lor și transmit tuturor celor ce vor să parcurgă, cu ei, o cale comună. Și gândesc, cum fac Francmasonii și cum a zis Kant, că „omul nu e un mijloc, ci un scop” și că viața merită trăită pentru a obține acest scop. Cu asta în minte, Francmasoneria se ridică la nivelul

frustrated, or gullible. Our esotericism is an ethical value that focuses on the image of accomplished and fulfilled man, who has achieved results through the improvement resulting from the ritual practice and the study of symbols. Symbols that are not magical formulas or spiritistic junks (let's be clear about this), but material objects and linguistic – often performing – expressions, through which we can perceive those eternal values which are at the basis of universal ethics.

All the symbols used by Freemasonry, as well as ritual formulas, aim at enhancing completeness, dignity, sense of transcendence, respect for man and nature, tolerance, brotherhood, improvement of individuals and communities, and wisdom. These are the virtues that we would like to be the very foundations of every society and every living being. For this reason, a great Renaissance sage man like Girolamo Cardano, wrote that “human life is symbolic; those who do not understand it are not men”.

For this reason, one of the topics on which the Grand Master has always insisted, and will always insist, is absolute compliance with the Ritual and the esoteric practice at the various Degrees, as well as understanding that Masonic culture is a culture of ethicality. And that both are absolutely inseparable, because both are our message: a message of vitality and hope for a society that is exhausted and lacks motivation.

These values propose, first of all, a message of freedom. Indeed, freedom is the very essence of Freemasonry. If ethics is real ethics, it conveys freedom, where freedom does not mean chaos, anarchy, or selfishness, but rather duty and responsibility: the duty to be happy with others, and for the others and the responsibility to achieve individual and common happiness through human relationships and different sensitivity towards the world. This means changing the world as a target to be set, making the world more right and happy, hence freer. Until Brotherhood is not achieved, no real freedom will exist. Until decent living conditions are not available to everyone, there will be no freedom. Until there is no tolerance, there will be no freedom, and there will be no happiness.

It seems obvious, but it is not. If – as Rousseau wrote – “Men were born free, they are in chains everywhere”. And chains are not just the heavy chains of jails and concentration camps, but also the lighter chains of mass-media control and hatred, which subtly clutches the wrists and narrows the minds of the weakest, which can make them unaware slaves. This is why we must understand what freedom is, live it thoroughly, and be ready to fight so that everybody can obtain it. This is the ancient secret that Freemasons have in their hearts, and convey to all those

provocării pentru un comportament etic care e și libertate și responsabilitate, invitând toți oamenii care sunt liberi, puternici și pregătiți să o accepte, să intre în Francmasonerie, plătind prețul pentru această provocare, dacă e necesar. Mai multă libertate și mai multă responsabilitate: aceasta e provocarea noastră de la Rimini, către societatea italiană.

Noi suntem conștienți că asta implică un exemplu dat altora și purtând – totodată cu Umilința – binevenita dar dificila povară a rigorii și milei, fără de care nici libertatea și nici responsabilitatea nu pot exista. Și nici etica adevărată.

Doresc să trag o concluzie la aceste remarcă, cîtând o afirmație plină de înțeles a unui scriitor care a îmbrățișat multe valori ale ezoterismului, înțelepciunii, eticii, libertății și responsabilității. Paolo Coelho scrie: „Nu regret momentele în care sufăr; port cicatricele pe mine, ca și cum ar fi medalii, știu că libertatea are un preț mare, la fel de mare ca sclavia. Singura diferență este că plătești pentru ea cu plăcere și cu un zâmbet, chiar dacă zâmbetul e scăldat în lacrimi”.

(Reprinted from Masonic Forum Magazine No.40)

who wish to cover, with them, a common path and think, as Freemasons do and Kant said, that “man is not a means, but an end” and that to obtain this end, life is worth living. With this in mind, Freemasonry stands up to the challenge for an ethicality that is both freedom and responsibility, inviting all men who are free, strong, and ready to accept it, to join Freemasonry; paying the price for this challenge, if necessary. More freedom and more responsibility: this is our challenge from Rimini, to the Italian society.

We are aware that this entails being an example to others, and bearing – along with Humility – the welcome but heavy burden of Rigour and Mercy, without which neither freedom nor responsibility exist, and not even real ethics. I wish to conclude these remarks by quoting a particularly meaningful and poetic sentence by a writer who has embraced many values of esotericism, wisdom, ethicality, freedom and responsibility. Paolo Coelho wrote: “I do not regret the moments in which I suffered; I bear scars on me, as if they were medals, I know that freedom has a high price, as high as that of slavery. The only difference is that you pay for it with pleasure, and with a smile ...even when that smile is drenched in tears”. ■

GABRIEL GIURGIU (traducere)

Dowland Manuscript Legenda Breslei / The Legend of the Craft

(Reprinted from Masonic Forum Magazine No.6-7, 2001)

1. Prin Puterea Tatălui Regilor, cu înțelepciunea Fiului Său slăvit, prin harul bunătății Sfântului Duh, erau trei persoane într-una singură ființă, fii cu noi la începuturile noastre și dă-ne nouă harul să stăpânim în viețile noastre trecătoare, astfel să ajungem în împărăția Lui fără sfârșit. Amin.¹
2. Buni frați și discipoli: scopul nostru este să vă spunem cum și în ce fel a început valoroasa știință a Masoneriei și apoi cum a fost ajutată de regi și prinți vrednici și de alți dreptcredincioși.
3. Și de asemenea, celor care sunt doritori, noi le declarăm datoarea ce aparține fiecărui mason și să o țină în bună credință.
4. Drept pentru care zicem: merită să fie bine păstrată ca o breasă valoroasă și o știință iscoditoare.
5. Căci fie șapte științe liberale, din care șapte e (numai una) într-una.
6. Și numele celor șapte științe, fie acestea: prima e Gramatica; și care învață pre om să vorbească întru adevăr și să scrie întru adevăr.
7. Și a doua este Retorica; și care învață pre om să vorbească drept întru vorbe ticluite.
8. Și a treia este Dialectica; și care învață pre om să cântăreasă sau să știe între adevăr și fals.
9. Și a patra este Aritmetică; și învață pre om să vadă și să socotească toate felurile de numere.
10. Și a cincea e chemată Geometrie; și asta învață pre om măsurătoarea și măsura pământului și tuturor celoralte lucruri.
11. De unde astă știință se cheamă Masonerie.
12. Și a șasea știință se cheamă Muzică; și asta învață pre om despre cânt și voce, despre limbă și orgă, harpă și surlă.
13. Și a șaptea știință se cheamă Astronomie; și asta învață pre om mersul soarelui, al lunii și al stelelor.

1. The might of the Father of Kings, with the wisdome of his glorious Son, through the grace of the goodness of the Holy Ghost, bene three persons in one Godhead, be with us at our beginninge, and give us grace so to governe us here in this mortail life liveinge, that we may come to his kingdome that never shall have endinje. Amen.¹
2. "Good Breetheren and Followes: Our purpose is to tell you how and in what manner this worthy science of Masonry was begunne, and afterwards how it was favoured by worthy Kings and Princes, and by many other worshippfull men.
3. And also to those that be willinge, wee will declare the charge that belongeth to any true Mason to keepe for in good faith.
4. And yee have good heede thereto; it is well worthy to be well kept for a worthy craft and a curious science.
5. For there be Seaven liberall Sciences, of the which seaven it is one of them.
6. And the names of the Seaven Seyences bene these: First is Grammere, and it teacheth man to speake truly and write truly.
7. And the second is Rhethoricke; and teacheth a man to speake faire in subtil termes.
8. And the third is Dialectyke; and teacheth a man for to discern or know truth from false.
9. And the fourth is Arithmeticke; and that teacheth a man for to recken and to accompte all manner of numbers.
10. And the fifth is called Geometrie; and that teacheth mett and measure of earth and of all other things;
11. of the which science is called Masonrye.
12. And the sixth science is called Musicke; and that teacheth a man of songe and voice, of tongue and orgaine, harpe and trompe.

¹ În manuscrisul *Landsdowne*, precum și în cele mai multe manuscrise, formula este Tată Ceresc, în loc de Părinte al Regilor.

¹ In the *Landsdowne*, and most of the other MSS., the formula is "the Father of the Heavens", or "of Heaven".

- 14.** Fie acestea cele șapte Științe Liberale, cele care au fost ctitorite de una, și aceea se numește Geometrie.
- 15.** Și omul poate chezăși că știința lucrării e ctitorită de Geometrie, că Geometria a învățat pe om măsurătoarea și măsura, ponderea și greutatea tuturor lucrurilor de pe pământ, că nu este om care a lucrat doar vreo știință, căci a lucrat și măsura, și măsurătoarea, și nici un om nu a cumpărat și a vândut, ci a cumpărat și a vândut după măsură sau greutate, și totul acesta se cheamă Geometrie.
- 16.** Și pre acestea le folosesc negustorii și meșterii și toate celealte științe, și în special plugarul și cultivatorul tuturor felurilor de pământuri, grânare, vii, flori și cultivatori de alte roade și poame; nici Gramatica sau Retorica, nici Astronomia sau nici una din celealte Șapte Științe nu își pot găsi măsura și măsurătoarea fără Geometrie.
- 17.** De aceea se crede că știința Geometriei este cea mai vrednică și fondatoarea celorlalte.²
- 18.** Cum s-au început aceste vrednice Științe, eu vă voi spune.
- 19.** Înainte de Potopul lui Noe, era un om ce se chama Lameche, după cum este numit în Biblie, în al patrulea Capitol al Genezei; și acest Lameche a avut două soții, și una era Ada, și cealaltă era Sella; de la prima soție, Ada, a primit doi fii, pre numele lor Jabell și cestălalt Tuball, și de la cealaltă, Sella, a avut un fiu și o fiică.
- 20.** Și acești patru copii au găsit izvoarele cestor științe în lume.
- 21.** Și acest fiu mai vârstnic, Jabell, a început știința Geometriei, și el a plecat cu turmele de oi și miei pe câmpuri și mai întâi a făcut casă din lemn și piatră, după cum este scris în capitolul mai înainte spus.³
- 22.** Și fratele lui Tuball a început știința Muzicii, a cântului din glas, harpă și orgă.
- 23.** Și al treilea frate, Tuball Cain, a început meșteșugul aurului, argintului, cuprului, fierului și oțelului; și fiica a început meșteșugul țesutului.
- 24.** Și acești copii știau bine că Dumnezeu va pedepsi pentru păcat fie prin foc, fie prin apă; căci ei au scris știința lor pre carele au încăput-o în doi
- 13.** And the seventh science is called Astronomy; and that teacheth a man the course of sunn, moone and starrs.
- 14.** These be the Seaven liberall Sciences, the which bene all founded by one Science, that is to say Geometrie.
- 15.** And this may a man prove, that the science of the work is founded by Geometrie, for Geometrie teacheth a mann mett and measure, ponderatoin and weight, of all manner of things on earth, for there is no man that worketh any science, but he worketh by some mett or measure, or no man that buyeth or selleth, by some measure or by some weight, and all these is Geometrie.
- 16.** And these use merchants and all craftsmen, and all other of the Saven Sciences, and in especiall the plowman and tillers of all manner of grounds, graynes, vynes, flowers and setters of other fruits; for Grammere or Retricke, neither Astronomie nor none of all the other Seaven Sciences can no manner find mett nor measure without Geometrie.
- 17.** Wherefore methinketh that the science of Geometrie is most worthy, and that findeth all other.²
- 18.** How that these worthy Sciences were first begunne, I shall you tell.
- 19.** Before Noye's flood, there was a man called Lameche, as it is written in the Byble in the iiijth chapter of Genesis; and this Lameche had two wives, and the one height Ada, and that other height Sella; by his first wife Ada he gott two sons, and that one Jabell and thother Tuball, and by that other wife Sella he got a son and a daughter.
- 20.** And these four children founden the beginning of all sciences in the world.
- 21.** And this elder son Jabell found the science of Geometrie, and he departed flocks of sheep and lambs in the field, and first wrought house of stone and tree, as is noted in the chapter above said.³
- 22.** And his brother Tuball found the science of musicke, songe of tongue, harp and orgaine.
- 23.** And the third brother, Tuball Cain, found smithcraft of gold, silver, copper, iron and steele; and the daughter found the craft of Weavinge.

¹⁷ Fondatoarea = în engleză findeth, folosit în sensul Anglo-Saxon vechi de a inventa, a porni. Cu alte cuvinte, Geometria a inventat, a fost sursa celorlate științe.

²¹ Case de lemn și piatră = un exemplu de informație fără acuratețe, în textul original, deoarece Jabal a fost cel dintâi care a "construit case de lemn și piatra", dar și nomad, iar în stilul nomad de viață, nu se construiau case. El a inventat probabil corturi din pielea oilor, pentru a-i fi adăpost pe timp de ploaie sau furtună. Este evident că în acele vremuri, păstorii își mutau destul de des turmele pe alte pășuni.

¹⁷ Used in its primitive Anglo-Saxon meaning of "to invent, to devise". Geometry invented or devised all other sciences.

²¹ This is an instance of the inaccuracy of these old records in historical lore. So far from Jabal being the first who "wrought house of stone and tree", he was the originator of the nomadic life, in which such buildings are never used. He invented tents, made most probably of skins, to be temporary residence of a pastoral people, led by the exigency of a want of food to remove their flocks from time to time to new pastures.

- stâlpi de piatră care să fie găsiți după Potopul lui Noe.
- 25.** Și una acea piatră era de marmură, pentru carele nar fi ars prin foc; și cealaltă era din cărămizi arse și lipite, să nu se strice în nici o apă.
- 26.** Vrerea noastră este ca adevărat să vă spunem cum și în ce fel au fost găsite aceste pietre în care erau astăzi științe scrise.
- 27.** Marele Hermaynes, carele era fiul lui Cub, care Cub era fiul lui Sem, care era fiul lui Noe.
- 28.** Acest Hermaynes a fost mai apoi numit Harmes, Părintele Înțeleptilor; el a găsit unul din cei doi stâlpi de piatră și a găsit știința scrisă acolo și a împărtășit-o celorlați oameni.
- 29.** Și la facerea Turnului Babilonului, atunci a făptuit prima oară Masoneria.
- 30.** Și regele Babilonului, care se numea Nemrothe, era el însuși mason; și el iubea mult știința, ceea ce e spus și de (maestrii) cronicari.⁴
- 31.** Și când s-ar fi făcut cetatea Ninivei și alte cetăți ale Orientului, Nemrothe, regele Babilonului, a trimis într-acolo trei echipe de masoni la rugămintea regelui din Ninive, tatăl lui.
- 32.** Și când i-a trimis într-acolo, le-a dat o însărcinare întru acest fel.
- 33.** Precum să își fie întru cinste unul celuilalt și precum să își dăruiască împreună iubire, și precum să slujească cinstiță stăpânului pentru plata lor; aşa încât stăpânul să aibă prețuirea pentru ei în toată vremea.
- 34.** Și alte însărcinări le-a dat lor.
- 35.** Și asta a fost prima dată când masonii au primit însărcinări din știință lor.
- 36.** Ba mai mult, când Abraham și Sara, soția lui, merseră în Egipt, le împărtășiră egiptenilor cele Șapte Științe; și el a avut un vrednic discipol, prenumele său Ewclide, și el învăța bine și era maestru în toate cele Șapte Științe Liberale.⁵
- 37.** Și în vremea lui s-a văzut că lordul și nobilii regatului aveau prea mulți fii pre care îi făcuseră, unii cu soțile lor, alții cu alte doamne ale regatului;
- 24.** And these children knew well that God would take vengeance for synn, either by fire or by water; wherefore they writh their science that they had found in two pillars of stone, that they might be found after Noye's flood.
- 25.** And that one stone was marble, for that would not burn with fire; and that other stone was clepped laterns, and would not drown in noe water.
- 26.** Our intent is to tell you trulie how and in what manner these stones were found that these sciences were written in.
- 27.** The great Hermaynes, that was Cuby's son, the which Cub was Sem's son, that was Noy's son.
- 28.** This Hermaynes afterwards was called Harmes, the father of wise men; he found one of the two pillars of stone, and found the science written there, and he taught it to other men.
- 29.** And at the making of the Tower of Babylon there was Masonry first made much of.
- 30.** And the Kinge of Babylon that height Nemrothe, was a mason himself; and loved well the science, and it is said with masters of histories.⁴
- 31.** And when the city of Nyneve and other cities of the East should be made, Nemrothe, the King of Babylon, sent thither three score masons at the rogation of the King of Nyneve, his cosen.
- 32.** And when he sent them forth, he gave them a charge on this manner.
- 33.** That they should be true each of them to other, and that they should love truly together, and that they should serve their lord truly for their pay; soe that the master may have worshipp and all that long to him.
- 34.** And other moe charges he gave them.
- 35.** And this was the first time that ever masons had any charge of his science.
- 36.** "Moreover when Abraham and Sara his wife went into Egipt, there he taught the Seaven Sciences to the Egiptians.; and he had a worthy scoller that height Ewclide, and he learned right well and was a master of all the vij Sciences liberal.⁵

³⁰ Nimrod

³⁶ Fratele Matthew Cooke, care a fost primul care a publicat note și comentarii asupra manuscrisului Halliwell, a protestat că i s-a pus în seamă greșeala de a fi făcut contemporani pe Euclid și Abraham. Se poate dovedi că legenda lui Euclid este un simbol, nu un fapt istoric.

³⁰ Nimrod

³⁶ Br. Matthew Cooke, in his Notes to the MS. which he was the first to publish, and which thence bears his name, protests against being held responsible for the chronology which makes Abraham and Euclid contemporaries. It will hereafter be seen that this legend of Euclid is merely a symbol.

- căci acest tărâm este unul cald și prielnicios generațiilor.
- 38.** Și ei nu aveau o regulă cu copiii lor, și de aceea aveau mare grija, și apoi Regele tărâmului a facut un mare consiliu și un parlament care să se sfătuască cum să își vadă copiii ca gentlemeni; și nu au putut găsi o cale de bun simt.
- 39.** Și apoi au strigat în tot regatul dacă era vreun om să îi sfătuiasca și el va veni la ei și el va fi astfel răsplătit pentru lucrarea lui și va fi mulțumit.
- 40.** După aceasta, acea strigare s-a făcut și a venit acest mare dregător, Euclid, și a spus Regelui și marilor săi dregători: "Dacă voi îmi dați copiii voștri înspre a-i conduce și a-i învăța una din cele Șapte Științe, aşa încât ei să poată trăi cinstit ca gentlemeni, ar trebui, drept condiție, să îmi permiteți mie și lor ca eu ca însărcinare să am puterea să îi îndrum după felul în care știința ar trebui să fie condusă".
- 41.** Și Regele și tot Consiliul i-au permis lui asta și au dat lege și sigiliu.
- 42.** Și apoi acest vrednic Doctor a luat la el pre acești fii ai dregătorilor și le-a împărtășit și lor din știința Geometriei practice în lucrul în piatră la toate felurile de construcții folosite care aparținătoare lucrului bisericilor, templelor, castelelor, turnurilor și conacelor, și la toate felurile de construcții; și le-a dat însărcinări de acest fel.
- 43.** Primul era să îi fie fideli Regelui și Dregătorilor care îi stăpânește.
- 44.** Și ei trebuie să se iubeasca întru unul pre celălalt și să fie cinstiți între ei.
- 45.** Și să se cheme unul pre celalalt ca frate sau ca tovarăș, și nu ca serv sau paj, și nu pre un alt nume de astfel.
- 46.** Și ei trebuie să binemerite plata lordului sau stăpânului pe care îl servesc.
- 47.** Și că ei trebuie să îl onoreze pe cel mai înțelept dintre ei ca să fie Maestru al Lucrării și nici din iubire, nici pentru mare obârșie, nici pentru bogății, nici pentru favoruri să îl lase pre altul care are mai mică pricepere să fie Maestru al Lucrării, altminteri Lordul fi-va rău servit, iar ei rușinați.
- 48.** Și, de asemenea, ei să îi cheme pre conducătorii lucrărilor Maeștri în vremea în care lucrează cu ei.
- 49.** Și alte însărcinări, prea multe pentru a fi spuse.
- 50.** Și întru toate însărcinările, el i-a pus să facă un mare jurământ, după obiceiul vremii; și i-a
- 37.** And in his days it befell that the lord and the estates of the realme had soe manny sonns that they had gotten, some by their wives and some by other ladyes of the realme; for that land is a hott land and a plentious of generacion.
- 38.** And they had not competent livelode to find with their children honestly as gentlemen; and they could find no manner of good way.
- 39.** And then they did crye through all the realme, if there were any man that informe them, that he should come to them, and he should be soe rewarded for his travail, that he should hold him pleased.
- 40.** "After that this crye was made, then came this worthy clarke Ewclyde and said to the king and all his great lords, If yee will take me your children to governe, and to teach them one of the Seaven Scyences, wherewith they may live honestly as gentlemen should, under a condition, that yee will grant them and me a commission that I may have power to rule them after the manner that the science ought to be ruled".
- 41.** And that the kinge and all his Counsell granted to him anone and sealed their commission.
- 42.** And then this worthy Doctor tooke to him these lord's sonns, and taught them the scyence of Geometrie in practice, for to work in stones all manner of worthy worke that belongeth to buildinge churchrs, temples, castells, towres, and mannors, and all other manner of buildings; and he gave them a charge in this manner.
- 43.** The first was that they should be true to the Kynge, and to the Lord that they owe.
- 44.** And that they should love well together and be true each one to other.
- 45.** And that they should call each other his fellowe or else brother and not by servant nor his knave, nor none other foul name.
- 46.** And that they should deserve their paie of the lord or of the master that they serve.
- 47.** And that they should ordaine the wisest of them to be master of the worke and nether for love nor great lynneage, ne riches ne for no favour to lett another that hath little conning for to be master of the lord's worke, wherethrough the lord should be evill served and they ashamed.
- 48.** And also that they should call their governor of the worke, Master, in the time that they worke with him.

- tocmit pentru plată dreaptă, din care să trăiască cinstit.
- 51.** Și, de asemenea, să vină și să se adune o dată la fiecare an, cum să lucreze mai bine, să își servescă stăpânul întru profitul lui și cinstirea lor; și să îi corecteze între ei pre cei care au greșit în știință.
- 52.** Și, asemenea, a fost știință începută acolo; și vrednicul Euclid i-a dat numele de Geometrie.
- 53.** Și acum se cheamă pre tot acest tărâm, Masonerie.
- 54.** Multă vreme după aceea, când copiii lui Israel au venit în Țara Făgăduinței, după cum este cunoscută acum între noi, țara Jhrlm.⁶
- 55.** Regele David a început Templul chemat Templum D'ni și este numit de noi Templul Ierusalimului.
- 56.** Și același Rege David îi iubea pre masoni și tare îi îndrăgea și le dădea bună plată. Și le-a dat însărcinările și legile aşa după cum învățase de la Ewclyde în Egipt, și alte însărcinări mai multe vei auzi mai încolo.
- 57.** Și după moartea Regelui David, Solomon, care era fiul lui David, a dus mai departe lucrarea Templului începută de tatăl său; și a trimis după masoni în felurite țări și ținuturi; și i-a adunat laolaltă și avea patru mii de lucrători în piatră și toți se chemau masoni.
- 58.** Și el a ales dintre ei trei mii care au fost onorați maeștri și conducători ai lucrării lui.
- 59.** Și mai mult, era un rege al altui ținut, pre care oamenii îl numeau Iram și îl iubea pre Regele Solomon și i-a dat lemn pentru lucrarea lui.⁷
- 60.** Și el avea un fiu numit Aynon și el era Maestru al Geometriei și Mare Maestru al tuturor masonilor săi și era Maestru al tuturor felurilor de masoni care lucrau la Templu; și asta s-a mărturisit în Biblie, în Libro Regum, al treilea capitol.⁸
- 61.** Și acest Solomon a întărit atât însărcinările, cât și legile pe care tatăl său le-a dat masonilor.
- 62.** Și astfel a fost întărită slăvita știință a Masoneriei în țara Ierusalimului și în multe alte regate.
- 63.** Meșteșugari iscuditori au rătăcit în lungul și latul ținuturilor, unii să învețe mai mult meșteșug și pricepere și unii să îi învețe pre cei cu mai puțină pricepere.
- 64.** Și aşa s-a întâmplat că era un mason iscuditor pre numele sau Maymus Grecus care fusese la lucrarea Templului lui Solomon și a venit în
- 49.** And other many moe charges that longe to tell.
- 50.** And to all these charges he made them to sweare a great oath that men used in that time; and ordayned them for reasonable wages, that they might honestly live by.
- 51.** And also that they should come and semble together every yeare once, how they might worke best to serve the lord for his profit and to their own worshipp; and to correct within themselves him that they trespassed against the science.
- 52.** And thus was the seyence grounded there; and that worthy Mr. Ewclyde gave it the name of Geometrie.
- 53.** And now it is called throughall this land, Masonrye.
- 54.** Systen longe after, when the children of Israell were coming into the land of Beheast, that is now called amongst us, the country of Jhrlm.⁶
- 55.** Kinge David began the Temple that they called Templum D'ni, and it is named with us the Temple of Jerusalem.
- 56.** And the same Kinge David loved Masons well and cherished them much, and gave them good paie. And he gave the charges and the manners as he had learned of Egipt given by Ewclyde, and other charges moe that ye shall heare afterward.
- 57.** And after the decease of Kinge David, Solomon, that was David's sonn, performed out the Temple that his father begonne; and sent after Masons into divers countries and of divers lands; and gathered them together, so that he had fourscore thousand workers of stone, and were all named Masons.
- 58.** And he chose out of them three thousand that were ordayne to be masters and governors of his worke.
- 59.** And furthermore there was a Kinge of another region that men called Iram, and he loved well Kinge Solomon and gave him tymber to his worke.⁷
- 60.** And he had a sonn that height Aynon, and he was a master of Geometrie, and was chief Master of all his Masons, and was chief of all his gravings and carvinge and of all manner of Masonrye that longed to the Temple; and this was witnessed by the Bible, in libro Regum, the third chapter.⁸
- 61.** And this Solomon confirmed both charges and the manners that his father had given to Masons.
- 62.** And thus was that worthy Science of Masonrye confirmed in the country of Jerusalem, and in many other Kingdoms.

⁵⁴ În original, Land of Beheast, de fapt Land of Promise, sau the Promised Land. Promptorium Parvulorum zice "Beheste Promissio".

⁵⁹ Hiram

⁶⁰ Mulți masoni moderni (secolul al XIX-lea) îl traduc ca Hiram Abif, altii îl consideră a fi Adoniram. Originea acestui nume va fi discutată în altă lucrare.

⁵⁴ The Land of Promise, or The Promised Land. "Beheste Promissio", says the Promptorium Parvulorum.

⁵⁹ It is scarcely necessary to explain that this is meant for Hiram.

⁶⁰ The true origin and meaning of this name, for which some of the modern Speculative Masons have substituted Hiram Abif, and others Adoniram, will be hereafter discussed.

- Franța și el a răspândit Știința Masoneriei bărbătilor Franței.
- 65.** Și era unul din spita regală a Franței prenumele sau Charles Martell; și el era un om care iubea astă știință și l-a atras pre sus-pusul Maymus Grecus și a deprins de la el știința și a luat asupra lui însărcinările și legile; și mai apoi, prin mila lui Dumnezeu, a fost ales să fie Rege al Franței.⁹
- 66.** Și când era în putere, el a luat masoni și i-a ajutat să facă masoni acolo unde nu erau; și i-a orânduit la lucrări și le-a dat atât însărcinările, cât și legile și buna plată, precum învățase de la alți masoni, și le-a întărit o cartă ca de la an la an să își țină adunarea când vor voi; și mult i-a prețuit; și în astfel veni astă știință în Franța.
- 67.** Anglia, în toată astă vreme era lipsită de masoni, până în vremea Sfintului Albones.¹⁰
- 68.** Și în timpul său, regele Angliei, care eră pagân, a înzidit orașul pre numele său Sainct Albones, primprijur.
- 69.** Și Sainct Albones era un vrednic cavaler și paj al Regelui, dregător al castelului regal și avea în stăpânire ținutul și în grija ridicarea zidurilor cetății; și îi iubea pre masoni și mult îi prețuia.
- 70.** Și le-a făcut plată dreaptă, după cum era și regatul; și le-a dat doi silingi pe săptămână și trei pence pentru hrana prânzului.¹¹
- 71.** Căci înainte de astă vreme, prin tot ținutul, un mason primea doar un penny pe săptămână și hrana prânzului până când Sainct Albones a schimbat acestea și le-a dat o Cartă a Regelui și a Consiliului să ţie o adunare pre care au numit-o Convent; și la aceasta a venit el însuși și a ajutat să se facă masoni și să li se dea însărcinări după cum veți auzi mai încolo.
- 72.** Imediat după moartea lui Sainct Albones, au venit felurite războiye în ținutul Angliei între felurite popoare, aşa că buna rânduială a legii masonice a fost distrusă până în vremea Regelui Athelstone,
- 63.** "Curious craftsmen walked about full wide into divers countryes, some because of learning more craft and cunning, and some to teach them that they had but little cunnynge."
- 64.** And soe it befell that there was one curious Mason that height Maymus Grecus, that had been at the making of Solomon's Temple, and he came into France, and there he taught the Science of Masonrye to men of France.
- 65.** And there was one of the Regal line of France that height Charles Martell; and he was a man that loved well such a science, and tooke upon him the charges and manners; and afterwards by the grace of God, he was elect to be Kinge of Fraunce.⁹
- 66.** And when he was in his estate, he tooke Masons, and did helpe to make men Masons that were none; and set them to worke, and gave them both the charge and the manners and good paie, as he had learned of other Masons; and confirmed them a charter from yeare to yeare, to hold their semble when they would; and cherished them right much; and thus came this science into Fraunce.
- 67.** "England in all this season stood voyd, as for any charge for Masonrye unto St. Albones tyme.¹⁰
- 68.** And in his days the King of England that was a Pagan, he did wall the towne about, that is called Sainct Albones.
- 69.** And Sainct Albones was a worthy Knight and stewart with the Kinge of his household, and had governance of the realme, and also of the makinge of the town walls; and loved well Masons and cherished them much.
- 70.** And he made their paie right good, standing as the realme did; for he gave them ij.s. vj.d. a weeke and iiij.d. to their nonesynches.¹¹
- 71.** And before that time, through all this land, a Mason tooke but a penny a day and his meate, till

⁶⁵ Acest nume este o enigmă perfectă și mulți masoni au încercat fără succes să îi dea de capăt.

⁶⁷ Sfântul Alban, unul din primii martiri ai Angliei.

⁷⁰ În engleză, *nonesynches*, care este o modificare a vechiului cuvânt *noonshun*, de unde vine modernul *luncheon*. Însemna gustarea de la amiază pe care lucrătorii o luau să umbrească (shun) căldura amiezii. Poate însemna bani de hrănă, prin extrapolare. Sfântul Alban le dădea masonilor săi doi silingi pe săptămână și trei pence pentru hrana zilnică.

5 The introduction of this monarch into the Legend leads us to an inquiry into an interesting period of French Masonic history that will be hereafter discussed.

⁶⁷ St. Alban, the protomartyr of England. Of his connection with the Legend, more hereafter.

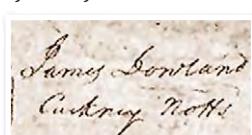
⁷⁰ A corruption of the old English word *noonshun*, from which comes our modern *luncheon*. It meant the refreshment taken at noon, when laborers desist from work to shun the heat. It may here mean food or subsistence in general. St. Alban gave his Masons two shillings a week and three pence for their daily food.

care a fost un vrednic Rege al Angliei și a adus acest regat în bună pace și rânduială; și a construit multe lucrări de abății și turnuri și multe felurite lucrări; și îi iubea mult pre masoni.

73. Si el a avut un fiu pre numele lui Edwinne, care îi iubea pre masoni mai mult decât tatâllui.
74. Si el era un mare practicant al Geometriei; și îl atrăgea tare să vorbească și să se adune împreună cu masonii și să învețe din știință lor; și după aceea, pentru iubirea ce avea pentru masoni și pentru știință, a fost făcut mason și a primit de la Rege, tatăl său, o Chartă și o Învoială să ţie în fiece an o dată un Convent, unde doresc, în ținutul regatului Angliei; și să corecteze între ei greșalele și încălcările legilor și ale științei.
75. Si a ținut el însuși un Convent la Yorke și aici a făcut masoni și le-a dat însărcinări și i-a învățat legile și a hotărât ca legea să fie respectată de atunci încolo pe veci, și a luat spre păstrare Charta și Învoiala și a dat rânduială ca astea să fie reînnoite de la rege la rege.
76. Si când Conventul s-a strâns a dat o strigare ca toți masonii batrâni și tineri care au orice înscriș sau înteles al însărcinărilor și legilor să le arate deîndată.
77. Si când s-au arătat, s-au găsit unele în franceză, altele în greacă și unele în engleză și multe în alte limbi; și scopul tuturor s-a lucrat în unul singur.
78. Si s-a făcut o carte și cum s-a început știința.
79. Si el însuși a comandat și cerut că trebuie citită sau spusă atunci când era făcut un mason sau i se dădea o însărcinare.
80. Si din acea zi în aceste vremuri, legile masonilor au fost ținute în acea formă în felul în care oamenii le pot urma întru guvernare.
81. Si mai apoi, felurile Conventuri au ordonat schimbări prin părerile Maeștrilor și Fraților.

~ Yard ~
King Henry I decreed.
The distance from the point of his nose
to the end of his thumb was the lawful
yard.

Autorul notelor de subsol / The footnotes author:
Albert Gallatin Mackey, Istoria Masoneriei, 1881

Saint Albones amended it, and gave them a chartour of the Kinge and his Counsell for to hold a general councell, and gave it the name of Assemble; and thereat he was himselfe, and helped to make Masons and gave them charges as you shall heare afterward.

72. Right soon after the decease of Saint Albone, there came divers wars into the realme of England of divers Nations soe that the good rule of Masonrye was destroyed unto the tyme of Kinge Athelstone's days that was a worthy Kinge of England and brought this land into good rest and peace; and builded many great works of Abbyes and Toures, and other many divers buildings; and loved well Masons.
73. And he had a sonne that height Edwinne, and he loved Masons much more than his father did.
74. And he was a great practiser in Geometrie; and he drew him much to talke and to commune with Masons, and to learn of them science; and afterwards for the love that he had to Masons, and to the science, he was made Mason, and he gatt of the Kinge his father, a Chartour and Commission to hold every yeare once an Assemble, wher that ever they would, within the realme of England; and to correct within themselves defaults and trespasses that were done within the science.
75. And he held himselfe an Assemble at Yorke, and these he made Masons, and gave them charges, and taught them the manners, and commanded that rule to be kept ever after, and tooke then the chartour and commission to keepe, and made ordinance that it should be renewed from kinge to kinge.
76. And when the Assemble was gathered he made a cry that all old Masons and young that had any writeinge or understanding of the charges and manners that were made before in this land, or in any other, that they should show them forth.
77. And when it was proved, there were founden some in French, and some in Greek, and some in English and some in other languages; and the intent of them all was founden all one.
78. And he did make a book thereof, and how the science was founded.
79. And he himselfe bad and commanded that it should be readd or tould, when that any Mason should be made for to give him his charge.
80. And fro that day into this tyme manners of Masons have been kept in that form as well as men might governe it.
81. And furthermore divers Assemblies have beene put and ordayneid certain charges by the best advice of Masters and fellows."

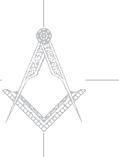

NOTELE TRADUCĂTORULUI

După știința noastră, aceasta este prima traducere a Manuscrisului Dowland în limba română.

R. Fr. GABRIEL GIURGIU, al cărui efort merită lăudat, a realizat și o serie de note explicative suplimentare pentru lămurirea fraților.

3. *datoria*: în engleză, orig., charges. Mai departe, s-a tradus prin îndatorire.
4. Acest *zicem* se transformă la un moment dat în persoana întâi singular. *Valoroasă* este pentru worthy, iar *iscoditoare* pentru curious.
5. În engleză în orig.: „For there be Seaven liberall Sciences, of the which seaven it is one of them.” Probabil că este vorba de o anume știință care, se va vedea mai departe, este izvorul celoralte, în sensul că una este cea de la care pornesc toate.
9. În engleză în orig. to discern, care înseamnă în română modernă *a discerne*, a alege între mai multe variante.
10. În engleză în orig. „mettandmeasure”. Mett (conf. germ. Mett, metten), înseamnă tot *măsurătoare* (ca acțiune).
12. În engleză în orig. orgaine, probabil un instrument vechi, similar *orgii*.
14. În engleză în orig. founded, *ctitorite*, fondate, inițiate.
15. vezi pct. dedicat prop. 10.
17. vezi pct. dedicat prop. 4 pentru worthy.
20. În engleză în orig. „founden the beginning”.
24. În engleză în orig. pillars, adică stei, stilpi. De acum încolo se preferă *stâlpi*.
25. În engleză în orig. clepped laterns. Laterns vine din latiniscul later, deci *cărămidă*. Clepped laterns trebuie să fie cărămizi zidite, încleiate, legate, tencuite...
29. În text: „there was Masonrye first made much of” Pentru prima oară s-a lucrat prin masonerie (ca știință sau și în sensul de zidărie?).
30. În engleză în orig. „masters of histories”.
31. În engleză în orig. „three score Masons”, probabil trei grupuri, echipe.
32. În engleză în orig. a charge, de acum se traduce prin *însărcinare*.
34. vezi 32.
35. vezi 32.
37. În engleză în orig. „the lord and the estates of the realme”. Estates se poate traduce și prin dregători.
38. Este evident că aici *gentleman* (pl. *gentlemen*) nu are sensurile secolelor moderne. Ce însemna în sec. al XVI-lea un gentleman? Poate om liber (nu șerb sau servitor) și de bune moravuri. Bun simț este o traducere destul de aproximativă pentru originalul goodway. *Sfătuiască* este traducerea lui to witt, probabil rădăcina arhaică a lui to witness (a dovedi, mărturisi). Era destul de ciudat pentru un consiliu să mărturisească, am preferat sfătuiască. Se putea a ține sfat.
40. În loc de dregător, poate mai corectă ar fi fost traducerea prin *funcționar*, în engl. în orig. clerk. Pentru însărcinare, vezi prop. 32.
42. În engleză în orig. „science of Geometrie in practice”.
43. În engleză în orig. „to be true” adică să fie fideli, cinstiți, onești, credincioși, devotați. Cât privește „that they owe”, mai modern ar fi fost tradus prin cel care îi angajează, în loc de îi stăpânește.
44. În engleză în orig. „be true to each other”.
45. În engleză în orig. „his fellow” pentru *tovarăș* și *knave* pentru *paj*.
47. În engleză în orig. great lynneage, adică *obârsie foarte nobilă*, de la contemporanul lineage (conf. Dicționar Englez Român, Editura Academiei, 1974).
- 49., 50., vezi pct. 32.
51. În engleză în orig. „for his profit and their worshipp” și „to correct within themselves”.
54. Să fie vorba de o prescurtare de la *Jerusalem*?
55. *Templum D'ni*, probabil o prescurtare a latinescului *Templum Domini*.
56. vezi pct. 32.
60. În latină, Cartea Regilor.
61. vezi pct. 32.
63. În engleză în orig. „curious craftsmen”.
64. *Maymus Grecus* pare a fi o stâlcire a lui Maximus Grecus, prin trecerea din normandă în saxonă (pierdere lui x din scriere).
65. vezi pct. 32.
66. În engleză în orig. „when he was in his estate”, cu traducere modernă, „când era la putere”.
67. *Sfântul Alban* (Albones), după tradiție, primul martir creștin pe pământ britanic, în vremea persecuției lui Diocletian, sec. III (conf. Encyclopaedia Britannica, vol. XVI). Numele său a fost dat unuia din primele orașe clădite în insula britanică de către saxonii creștinați (St. Albans) la care se face referire în text.
68. *Pagan* adică pagân, incult, fără știință de carte (conf. Dicționar Englez Român, Editura Academiei, 1974), apoi în engleză în orig. town, care s-ar putea traduce și oraș.
69. În engleză în orig. „stewart with the Kinge of his household”, un dregător care se ocupă nemijlocit de rânduiala casei regale.
71. În engleză în orig. „chartour of the Kinge and the Counsell”.
72. În engleză în orig. „nations” în sens de *popoare*, neamuri (dar nu în sensul clanurilor scotiene). Athelstone: este vorba de regele Athelstan (924-940), fiu al lui Eduard cel Bătrân (900-924), a continuat opera începută de tatăl său – recucerirea ținuturilor Wessex-ului de la danezi (ținut numit inițial Danelaw – legea daneză). Practic, Eduard și Athelstone sunt primii care pot fi numiți regi ai Angliei. (conf. G.M. Trevelyan – Istoria Angliei, traducerea în română din 1975 la Editura Științifică).
73. Edwinne, de fapt Edgar, nepot al lui Eduard cel Bătrân și fiu al lui Athelstan, rege între 959 și 975, a asigurat o domnie prosperă și pașnică, adunând sub sceptrul său întreaga Anglie, cu excepția Scoției celtice și a Țării Galilor celtice, ținuturi având autonomie limitată. Se intitula Împărat al Britaniei (sursa este aceeași ca la pct. 72). Nu există consens între istoricii masoni în legătură cu persoana regelui care a inițiat Conventul York. Unii spun că este Edgar, fiul lui Athelstan, alții că este Edgar, fratele mai mic al lui Athelstan, în fine, alții spun că ar fi vorba de Edwin, rege al Northumbriei în jurul anului 633, deci aproape 3 secole înainte de Eduard cel Bătrân! Despre această polemică și argumentele sale, într-o altă lucrare.
74. În engleză în orig. „practiser in Geometrie”, apoi: în engleză în orig. „a Chartour and a Comission”.
75. Despre importanța Conventului de la York se discută și în ziua de azi. Este clar un subiect de lucrare separată.
76. În engleză în orig. „writeinge or understanding”, probabil în sensul tălmăcirii sau comentariilor orale ale Legendei.
79. vezi pct. 32.
80. În engleză în orig. „as men might governe it”.

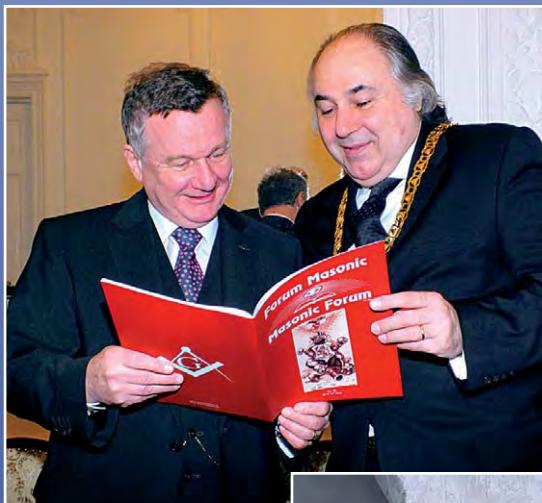
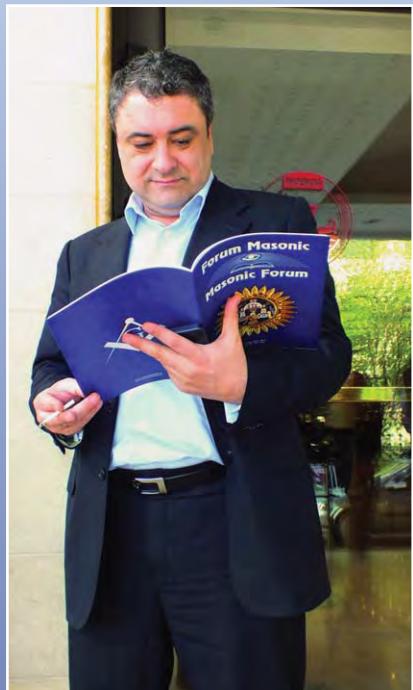

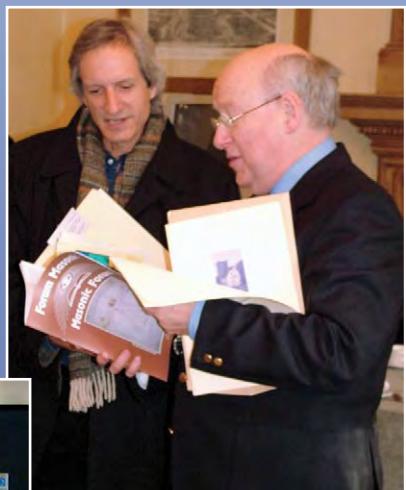
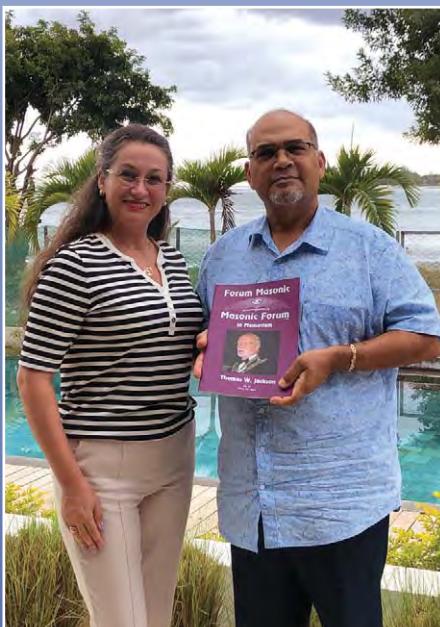
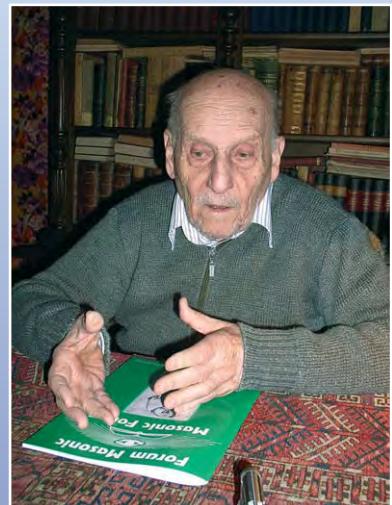
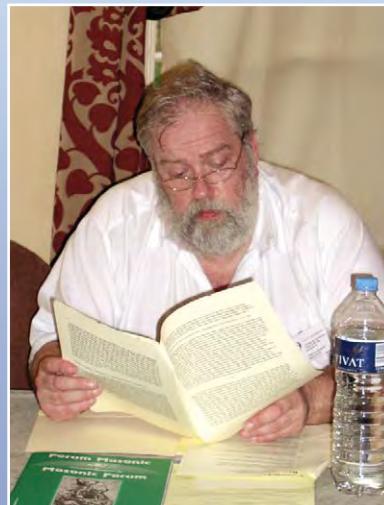
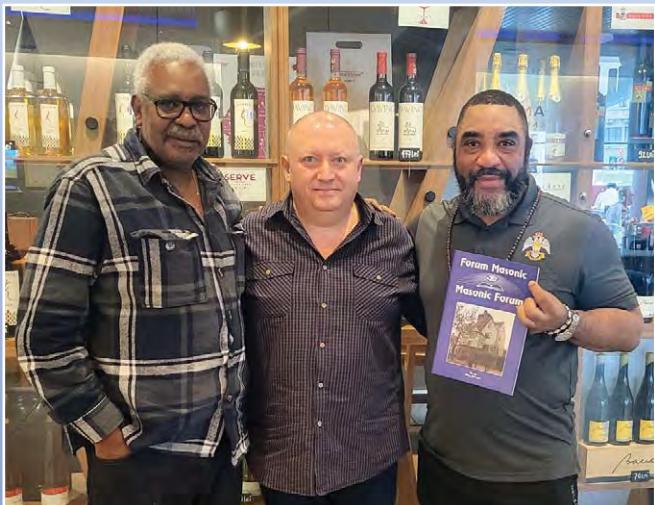
Cititori ai Revistei FORUM MASONIC

Revista FORUM MASONIC se află în cele mai importante biblioteci masonice și este citită pe tot Globul, de către Mari Maeștri, Suverani Mari Comandori și alți lideri de Corpuri Rituale, precum și de elite ale cercetării masonice internaționale.

MASONIC FORUM Magazine is held in the most important Masonic libraries and it is read all over the world by Grand Masters, Sovereign Grand Commanders and other leaders of Appendant Bodies, as well as by international Masonic scholars.

MASONIC FORUM Magazine's Readers

Cuprins / Summary

<i>Argument</i> by Claudiu IONESCU	1
<i>Interviewing Grand Master PABLO LÁZARO</i> by Mirela Elena ENE	3
<i>A military General at the 1st meeting of the Hope of Kurrachee</i> by Gordon MICHIE	7
<i>Annual visit of the Provincial Grand Lodge to Hope of Kurrachee</i>	11
<i>Opening of the Rotterdam Masonic work year</i> by Michael CONCHE	12
<i>Opening of the Masonic work year in Rotterdam</i> by Anne BROUWER	14
<i>In Memoriam Liviu GHERGHIN</i>	17
<i>Freemasonry's relationship with religion</i> by Thomas W. JACKSON	22
<i>Magna Charta Libertatum (1215) in Salisbury Cathedral</i>	28
<i>Interviewing Maestro GABRIEL CROITORU</i> by Claudiu IONESCU	32
<i>Visiting Portobello Lodge No. 266 in Edinburgh</i>	41
<i>Noblesse oblige</i> by Philip J. HARRIS	42
<i>Ethics of Freedom – Ethics of Responsibility</i> by Gustavo RAFFI	46
<i>Dowland Manuscript - Legenda Breslei / The Legend of the Craft</i>	53
<i>MASONIC FORUM Magazine's Readers</i>	61

**Dear Brethren, we are waiting for your works,
as well as for your possible objections,
on the magazine's address.**

MASONIC FORUM Magazine's YouTube Channel
[**https://youtube.com/c/masonicforum/videos**](https://youtube.com/c/masonicforum/videos)

MASONIC FORUM advertisement fees:

- the inner side of the covers: 10 EUR / cm² / issue
- in the pages of the magazine: 6 EUR / cm² / issue
- banner on website: 150 - 450 EUR / monthly

The prices do not include VAT

www.masonicforum.ro
www.masonicforum.eu